

SENSE EQUIPATGE

PAU ALABAJOS

TREBALL FINAL DE MÀSTER
GESTIÓ CULTURAL

Elisabet Capdevila Paramio

ÍNDEX

ÍNDEX	1
PART 1. BASES CONTEXTUALS DEL PROJECTE	3
0. PRESENTACIÓ.....	3
1. FINALITAT DEL PROJECTE.....	4
1.1 INTERNACIONALITZACIÓ DE LA CULTURA CATALANA.....	4
1.2 CULTURA I EDUCACIÓ, DOS ELEMENTS INDISSOCIABLES.....	4
2. DINÀMICA TERRITORIAL.....	6
2.1 ITÀLIA.....	7
2.2 FRANÇA.....	8
2.3. SUÏSSA.....	8
2.4 ALEMANYA.....	8
3. DINÀMICA SECTORIAL.....	12
3.1 DEFINICIÓ DEL SECTOR.....	12
3.2 DINÀMICA SOCIAL.....	12
3.3 MARC JURÍDIC.....	13
3.4 DIMENSIÓ ECONÒMICA.....	13
4. EMMARCAMENT EN EL CONTEXT D'ALTRES POLÍTIQUES.....	15
4.1 POLÍTIQUES CULTURALS DELS DIFERENTS AGENTS.....	15
4.2 POLÍTICA CULTURAL DE L'ENTITAT GESTORA.....	17
4.3 ALTRES POLÍTIQUES CULTURALS.....	17
4.4 LES POLÍTIQUES CULTURALS LOCALS.....	18
5. ORIGEN I ANTECEDENTS DEL PROJECTE.....	19
5.1 ORIGEN.....	19
5.2 ANTECEDENTS.....	20
6. ANÀLISI INTERNA DE L'ENTITAT GESTORA.....	21
6.1 INSTITUT RAMON LLULL.....	22
6.2 INSTITUTO CERVANTES DE FRANKFURT.....	22
6.3 CENTRE CATALÀ DE LAUSANA.....	22
7. DIAGNÒSTIC.....	24
PART 2. DEFINICIÓ DEL PROJECTE	25
8. DESTINATARIS.....	25
9. OBJECTIUS.....	27
9.1 OBJECTIUS INTERNS.....	28
9.2 AVALUACIÓ DELS OBJECTIUS.....	28
10. CONTINGUTS.....	29
11. ESTRATÈGIES.....	30
12. ACTIVITATS.....	31
13. MODEL DE GESTIÓ.....	38
PART 3. BASES CONTEXTUALS DEL PROJECTE	40
14. PLANIFICACIÓ PER LA PRODUCCIÓ DEL PROJECTE.....	40
15. ESTRUCTURA ORGANITZATIVA I RECURSOS HUMANS.....	42
15.1 LA "DIRECCIÓ".....	42
15.2 ORGANITZADORS LOCALS.....	42

15.3 COL·LABORADORS PUNTUALS	44
16. LA COMUNICACIÓ	48
16.1 DEFINICIÓ DE LA IMATGE DEL PROJECTE	48
16.2 RELACIONS AMB L'ENTORN	48
16.3 DIFUSIÓ DE L'ACTIVITAT	50
17. FACTORS INFRAESTRUCTURALS I TÈCNICS	52
18. FACTORS JURÍDICS	53
19. GESTIÓ ECONÒMICA	53
20. (PREVISIÓ D') AVALUACIÓ	55
20.1 AVALUACIÓ DE LA DEFINICIÓ	57
20.2 AVALUACIÓ DEL PROCÉS	58
20.4 INCIDÈNCIES	58
21. BIBLIOGRAFIA	59
22. ANNEXOS	61

PART 1. BASES CONTEXTUALS DEL PROJECTE

0. PRESENTACIÓ

Pau Alabajos (Torrent, 1982) és un cantautor valencià de la nova fornada de música en català apareguda a principi del segle XXI. És també un activista musical, compromès amb les causes de moviments socials de base i amb la defensa i la promoció de la cultura catalana, dins i fora de les nostres fronteres.

La projecció d'en Pau ha crescut exponencialment, des que començà a tocar als carrers de València, fins a la publicació del seu darrer disc, *Una amable, una trista, una petita pàtria* (Bureo Músiques, 2011). Al llarg de la seva carrera, Alabajos ha experimentat amb tot tipus de formats, tant a l'estudi de gravació com als concerts. Es pot presentar tot sol amb la guitarra, a duo amb la violinista i arranjadora Laura Navarro, amb formació de banda de rock, amb un quartet de corda o amb una orquestra de més de 40 músics.

La seva trajectòria l'ha portat en diverses ocasions arreu del món: ha recorregut bona part d'Europa, i ha viatjat als Estats Units, l'Uruguai o Palestina (amb la brigada de músics catalans per Palestina, en un viatge documentat a *Més enllà del mur. Cançons contra l'apartheid*).

El nostre projecte és real i se centra en la gira del cantautor torrentí per Alemanya, Suïssa, Itàlia i França, amb una ruta que inclou lectorats de català de diverses universitats, centres catalans a l'exterior i sales de concerts. Per tirar endavant aquesta empresa comptem amb el finançament atorgat per l'Àrea de Llengua i Universitats de l'Institut Ramon Llull i aportacions econòmiques d'alguns dels departaments de romàniques de les universitats.

El format dels espectacles que oferirem seran diferents en funció del context en què transcorri l'activitat. Així, tenim diverses propostes:

- ✓ **Actuació minimalista:** Concert exclusivament amb guitarra acústica, en què s'interpreta un repertori extret dels tres discos de Pau Alabajos i alguna versió de la Nova Cançó.
- ✓ **Conferència-concert "L'herència de la Nova Cançó":** Pau Alabajos explica els inicis de la Nova Cançó i el context polític i social de l'època (interpretant amb formació minimalista "Al vent", "L'estaca" i "Què volen aquesta gent") i avançant cap a la transició democràtica (Pi de la Serra, Ovidi Montllor, Al Tall) i entroncant amb l'escena musical actual de cançó d'autor. Després s'obre un torn de preguntes perquè hi intervinguin els estudiants.
- ✓ **Concert amb banda:** Presentació de cançons dels tres discos amb formació de guitarra acústica, guitarra elèctrica, baix i bateria.

- ✓ **Concert amb quartet de corda:** Presentació de cançons dels tres discos amb formació de guitarra acústica, violoncel, viola i dos violins.

1. FINALITAT DEL PROJECTE

La finalitat principal del projecte és donar visibilitat a la cultura catalana a l'exterior per mitjà de la música, concretament mitjançant la gira europea del cantautor valencià Pau Alabajos. Entenem "catalana", doncs, en la seva màxima amplitud, partint de la llengua i cultura com a denominador comú i no pas de la divisió territorial. La cultura que pretenem difondre no té un estat propi, per la qual cosa creiem que mereix un tractament diferent del d'altres països o regions.

A continuació, analitzem de més a prop els aspectes que donen sentit a aquesta gira i esbossem els objectius més importants que l'equip es planteja en el moment d'encetar el projecte.

1.1 INTERNACIONALITZACIÓ DE LA CULTURA CATALANA

La projecció de la cultura catalana a l'exterior s'està perfilant cada cop més com una opció real per a garantir-ne la supervivència, especialment en un moment de retallades pressupostàries i tensions polítiques. En aquest context, resulta indispensable promoure la mobilitat dels creadors catalans i poder fomentar-ne, així, el coneixement i reconeixement fora de l'àmbit lingüístic.

Amb la gira de Pau Alabajos volem fer més visible el paper de la indústria musical en català a l'exterior, prenent com a punt de partida la diversitat i creant un diàleg intercultural. L'objectiu no és treballar unidireccionalment, sinó promoure la interacció entre la cultura catalana i la de les ciutats en què s'emmarca la ruta, i aconseguir una major riquesa.

La mobilitat d'artistes és actualment una prioritat en l'agenda de la Unió Europea, tal com podem veure en diversos documents de la Comissió Europea i el Consell de la UE. I ho és perquè la cultura es nodreix de l'intercanvi d'idees, que en un món global com el nostre es tradueix en el desplaçament d'artistes en forma, per exemple, d'actuacions o residències artístiques a l'estranger.

Si bé existeixen diverses propostes per a promoure la producció catalana a l'exterior, la nostra té un enfocament diferenciador, perquè neix de la convicció que com més plural sigui l'entitat gestora, més èxit tindrà el projecte i més divers serà. És per aquest motiu que comptem amb organitzadors provinents del tercer sector, del sector públic i també del sector privat.

A més, creiem que l'aula universitària és un marc idoni per a fer visible la música catalana i dotar-la de reconeixement de manera més efectiva, per la repercussió i el poder multiplicador que caracteritzen els projectes educatius.

1.2 CULTURA I EDUCACIÓ, DOS ELEMENTS INDISSOCIABLES

El projecte que ens ocupa pretén incidir en la intersecció en què s'uneixen cultura i educació, dos disciplines que van –o haurien d'anar– agafades de la mà. En aquest sentit, creiem que cal potenciar la figura de l'artista pedagog i promoure la participació de l'alumnat en els processos creatius.

La tria de la música com a eix vertebrador de la nostra proposta no és fruit de la casualitat. Les cançons són un dels recursos didàctics més efectius i motivadors en

l'aprenentatge d'un idioma. Així per exemple, mentre que és difícil que un alumne memoritzi un text escrit a l'aula, no passa el mateix amb les cançons. Gatbonton i Segalowitz ja van demostrar el rellevant paper cognitiu de l'automatització de les lletres, un exercici repetitiu que els alumnes no perceben com a tal. Tampoc no podem menysprear l'eficàcia del treball d'elements lingüístics de les cançons ni el seu poder desencadenant de debats sobre qüestions polèmiques a l'aula, malgrat que l'ús de música a l'hora d'ensenyar una llengua estrangera està bastant estigmatitzat.

Les cançons són, a més, productes culturals, la qual cosa permet a l'oient no nadiu submergir-se en un món de referències culturals, ja siguin implícites o explícites, que reforcen la consciència intercultural de l'alumnat.

Amb tot, cal tenir present que per a garantir-ne l'aprofitament educatiu, és necessària una bona proposta didàctica al darrere. En aquest sentit, és convenient plantejar activitats prèvies a l'audició, d'altres mentre s'escolta la cançó i finalment, un treball de reflexió a posteriori. Hi ha professors que prefereixen treballar amb els sentiments i sensacions que desperten les cançons, partint més de la temàtica i elaborant propostes més comunicatives; d'altres, se centren en aspectes lingüístics.

Un factor important a tenir en compte és que l'oportunitat de conèixer l'intèrpret de les cançons treballades a classe fa augmentar de manera significativa la implicació de l'alumnat, i consegüentment, els coneixements adquirits. Si a més es tracta d'un cantant jove i proper amb qui es poden sentir identificats, poden arribar a crear llaços afectius, que també milloraran el seu aprenentatge. El cert és que es poden plantejar una infinitud de propostes prèvies a la visita del cantautor, des de traduccions a exercicis d'escriptura creativa, entrevistes, etc.

Així mateix, la música és una de les expressions artístiques més universals, de manera que el domini de l'idioma no és condició *sine qua non* per a gaudir-ne. Volem treure partit d'aquesta universalitat musical per apropar-nos als estudiants de català, però també al públic local que, tot i no entendre aquesta llengua, està obert a conèixer noves expressions musicals.

Per què Pau Alabajos?

El perfil de Pau Alabajos és el d'un músic professional però també el d'un excel·lent orador; ha estudiat el primer cicle de Periodisme i està finalitzant Filologia catalana, i col·labora habitualment en diversos mitjans de comunicació. Coneix a bastament la història i cultura dels Països Catalans, i té una dilatada experiència com a conferenciant. Sap despertar l'interès d'aquells que l'escolten i és capaç d'explicar d'una manera didàctica temes de caire sociocultural.

La realitat que transmet el professorat de la cultura i llengua catalana és plural i intenta fugir del centralisme de Barcelona; la procedència dels professors que formen part de l'entitat gestora és així mateix, diversa. Per aquest motiu, volíem evitar portar un cantautor o grup barceloní, ja que, d'una banda, és el tipus de música amb més projecció, i per tant, no necessita tanta difusió, i de l'altra, perquè el parlar d'en Pau permet treballar la variació dialectal a classe.

Musicalment parlant, el Pau és un cantautor capaç d'omplir qualsevol sala tan sols amb una guitarra acústica i la seva veu, sense necessitat d'un gran equip. Aquest fet ens estalvia molts maldecaps des del punt de vista pressupostari i infraestructural.

2. DINÀMICA TERRITORIAL

No resulta gens fàcil fer una anàlisi territorial d'una gira que passa per onze ciutats de tarannà diferent i que pertanyen a quatre països distints, especialment perquè no tots els instituts estadístics disposen de les mateixes dades ni treballen de la mateixa manera, ni tan sols dins d'un mateix estat. Malgrat tot, hem intentat recollir en cada

Table 8.8: Percentage of persons who have attended a live performance at least once in the last 12 months by gender, age group and educational attainment, 2006 ⁽¹⁾

	Total	Gender		Age				Educational attainment		
		Women	Men	25-34	35-44	45-54	55-64	Low	Medium	High
EU-27	44	46	41	47	45	42	39	25	44	66
BE	48	49	46	53	47	46	44	28	45	66
BG	15	17	13	22	17	11	7	1	13	39
CZ	37	43	31	40	39	36	31	12	34	71
DK	61	63	58	64	59	62	58	44	60	73
DE	52	56	48	48	51	53	55	33	51	67
EE	57	63	50	67	60	51	46	28	51	78
IE ⁽²⁾	50	53	47	52	49	54	u	30	58	70
EL	34	37	33	44	38	28	21	16	39	63
ES	38	39	36	46	37	33	30	24	44	59
FR	50	53	47	53	53	47	45	33	49	72
IT	30	31	28	36	31	27	23	17	37	57
CY	42	45	38	53	47	33	28	22	41	62
LV	45	52	37	51	50	41	37	17	41	76
LT	47	54	40	52	50	47	36	21	41	74
LU	54	56	52	54	54	55	54	35	57	76
HU	34	37	31	44	36	29	26	10	32	71
MT	19	20	18	25	23	17	13	13	32	43
NL	55	57	54	63	57	52	47	37	55	71
AT	57	61	53	56	55	57	59	30	59	75
PL	22	24	21	30	23	18	16	5	17	56
PT	47	46	47	62	47	41	30	39	66	77
RO	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
SI	42	46	38	48	44	38	39	19	42	77
SK	52	56	47	61	55	47	43	29	49	74
FI	64	71	58	68	64	64	61	46	59	81
SE	62	64	60	63	59	59	64	46	58	75
UK	54	58	51	58	56	55	49	34	54	69
IS	76	79	72	79	73	79	73	64	75	90
NO	68	71	64	71	69	68	63	52	66	84

(no hi ha resultats de França).

Les enquestes realitzades per l'Eurostat també fan palesa la importància que donen els europeus als intercanvis culturals. Un 60% va afirmar que els agradaria aprendre o millorar una llengua estrangera, per exemple.

cas aquella informació que hem considerat més interessant de cara a la planificació del projecte.

HÀBIT CULTURAL PER PAÏSOS

L'educació és sens dubte un dels factors sociodemogràfics que influeix més en la participació dels ciutadans en les activitats culturals. L'informe *Comportament cultural a Suïssa* i *Cultural statistics de l'Eurostat* revelen que com més elevada és la formació de les persones, més vegades assisteixen a esdeveniments culturals. Si bé el sexe no és un factor decisiu, l'edat sí que juga un paper important en l'assistència d'espectacles en viu.

(Vegeu la taula de l'esquerra)

Suïssa és el país que més vegades va assistir el 2006 a un espectacle en directe, seguida d'Alemanya, Espanya, França i Itàlia.

El mateix estudi també demostra que hi ha un major nombre de persones que han fet algun tipus d'activitat relacionada amb la música a Alemanya, seguides d'Espanya i Itàlia (manquen dades de Suïssa i França). Pel que fa a la despesa cultural, les llars suïsses se situen al capdavant, després de les de la República Federal Alemanya, l'Estat espanyol i Itàlia

CATALANS A L'ESTRANGER

Segons dades de l'Institut Nacional de Estadística, un total de 203.250 catalans estan inscrits als consolats espanyols, un 9% més que l'any passat. Tot i que la majoria estan donats d'alta en consolats americans, la xifra europea s'estima que és molt inferior a la real per la lliure circulació de persones.

2.1 ITÀLIA

✓ Torí

Torí és la capital de la regió del Piemont, una ciutat del nord d'Itàlia que se situa a la confluència del riu Po i el seu afluent Dora Riparia. Amb una població de 911.823 habitants segons dades de 2012, és la quarta metròpoli després de Roma, Milà i Nàpols. La seva àrea metropolitana, però, compta amb més d'1,7 milions d'habitants. Fundada el 1404, la Universitat de Torí, on tindrà lloc la xerrada-concert de Pau Alabajos, és una de les universitats més antigues d'Europa.

Tot i que destaca com a centre industrial, també és coneguda pel gran nombre de llocs d'interès cultural que posseeix: galeries d'art, teatres, biblioteques, òperes, esglésies, i més d'una quarantena de museus. Tot i que sovint se l'ha associada amb la indústria automobilística, concretament a Fiat i Lancia, a final del segle XX, la crisi del sector va provocar que hi hagués una diversificació de l'economia i s'encarés més al turisme.

El projecte Piemonte Creativo elabora des de fa anys una guia detallada amb la informació més rellevant sobre la música de la regió, com ara contactes de músics, associacions, organitzacions, empreses, professionals, espais, locals; etc. Artistes de renom fan parada obligatòria a Torí en les seves gires internacionals. Actualment, Torí és la seu de la prestigiosa orquestra simfònica de la companyia de ràdio i televisió pública italiana RAI.

⇒ No disposem de dades del curs 2011-2012 perquè el lectorat pertanyia a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

✓ Venècia

La ciutat de Venècia és la capital de la regió del Vèneto i sorgeix al mig d'una llacuna, sobre un arxipèlag de més d'un centenar d'illes petites, a la vora de la mar Adriàtica. Coneguda com la "ciutat dels canals" fou declarada Patrimoni de la Humanitat el 1987 per la UNESCO.

Actualment, la població de Venècia és de 270.098, amb una mitjana d'edat més elevada que la italiana, de 47 anys. El 91% dels ciutadans són italians, i la procedència majoritària d'estrangers és d'origen romanès.

L'economia veneciana es basa eminentment en el turisme, així com també en la construcció naval, els serveis, el comerç, les exportacions industrials, i la producció de vidre de Murà. El patrimoni cultural de Venècia és molt important, amb places, palaus i esglésies de gran interès turístic.

⇒ El 2011 el nombre d'estudiants de català a la Universitat Ca' Foscari, la primera escola de negocis d'Itàlia, va ser de 24.

2.2 FRANÇA

✓ Ais de Provença

És una ciutat d'Occitània, al departament de Boques del Roine, considerada més un nucli residencial que industrial, en què hi viuen 142.743 habitants, dels quals 30.000 són estudiants. Destaca com a centre educatiu, amb molts instituts de recerca i d'ensenyament. La Universitat de Provença Ais-Marsella I, lloc en què se celebrarà la xerrada de Pau Alabajos, està especialitzada en Humanitats i a pesar de ser de recent creació, és la més gran de França pel que fa a nombre d'estudiants, pressupostos i nombre de treballadors.

A Ais de Provença hi tenen lloc anualment dos esdeveniments musicals destacables: el Festival Internacional d'Art Lyrique, un important festival d'òpera, i Musique dans la Rue, que acull concerts de jazz, música clàssica i pop.

⇒ No disposem de dades del curs 2011-2012 perquè el lectorat pertanyia a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, però sí d'aquest curs. El total d'alumnes és de 120.

2.3. SUÏSSA

✓ Lausana

Capital del cantó francòfon de Vaud, està situada a la vora nord del llac de Léman i té un total de 342.200 habitants, que representa el 20% de la població de Vaud. El percentatge de població estrangera és del 38,1%. Lausana és especialment coneguda per acollir la seu del COI.

Malgrat ser la quarta ciutat més poblada de Suïssa, no deixa de ser un municipi menor. Tot i això, hi ha una gran oferta cultural, per la qual cosa molta gent prefereix viure-hi abans que traslladar-se a Ginebra, malgrat ser aquesta darrera una ciutat més gran. Disposa d'un nombre significant de museus destacats com ara la Fundació de l'Hermitage, el Museu Cantonal de Belles Arts, el Museu Històric de Lausana, el Museu Olímpic o l'únic museu sobre l'Art Brut, entre d'altres. L'Orquestra de Cambra de Lausana, l'Òpera i l'Ensemble Vocal Lausanne garanteixen la riquesa musical de la capital de Vaud.

2.4 ALEMANYA

✓ Tubinga

Tubinga és una ciutat universitària, que es troba al *land* de Baden-Württemberg i que segons dades de 2011 té una població de 89.011 habitants, una quarta part dels quals són estudiants.

Fundada el 1477, la Universitat Eberhard Karls és una de les més antigues i prestigioses d'Alemanya, amb 7 facultats i 30 carreres diferents. Serà l'espai en què tindrà lloc la xerrada del cantautor valencià.

El paisatge musical de la ciutat el conformen nombroses corals i orquestres, la majoria de les quals formen part de l'església o de la universitat. Amb relació a la música moderna, hi ha diversos locals de referència com Sudhaus (pop i jazz), Jazzkeller (jazz) o el Club Voltaire (música alternativa, amb un alt contingut polític).

⇒ A la Universitat de Tubinga hi hagué, el 2011, 40 estudiants de llengua i cultura catalanes.

✓ Mannheim

Ciutat universitària de Baden-Württemberg, a la confluència del riu Neckar amb el Rin, davant Ludwigshafen. Amb 315.000 habitants, és la segona ciutat més poblada del *land*. Un 40,3 % dels seus ciutadans tenen un transfons migratori, i un 22,2% són estrangers, majoritàriament d'origen turc i italià. El 68,7% de la població total té d'entre 15 i 65 anys, la franja d'edat que sol estar interessada a assistir a concerts de música pop.

La música a Mannheim sempre ha tingut un paper molt important. En els darrers anys, l'escola Pop Akademie de la ciutat ha estat el bressol d'artistes que avui són reconeguts a nivell nacional i internacional, així com també ha vist consolidar-se com la ciutat alemanya del gènere de música electrònica Drum and Bass. Podem dir que és un municipi que conrea tot tipus d'estils musicals, des de l'escena DJ passant pel jazz fins a concerts de música clàssica. En aquest sentit, es noten les polítiques culturals locals que des de fa temps treballen per a enfortir la indústria musical i donar suport als grups de Hessen, i específicament de Mannheim.

⇒ El curs 2011-2012 els participants en cursos de llengua i cultura catalana a la Universitat foren 38.

✓ Colònia

És una ciutat del *land* del Rin del Nord-Westfàlia, situada a la vora esquerra del Rin, amb la catedral com un dels monuments emblemàtics. Els seus més d'un milió d'habitants la converteixen en la quarta ciutat alemanya quant a població. Segons dades de 2011, la població estrangera és d'un 16,33% i el nombre d'habitants entre 20 i 30 anys és del 14%. La Universitat de Colònia i l'Escola Tècnica Superior acullen milers d'estudiants, la majoria dels quals estudien en carreres relacionades amb la comunicació audiovisual o enginyeria.

Colònia és una metròpoli cultural i econòmica, centre de comerç d'objectes d'art, que gaudeix de reconeixement internacional per la gran quantitat d'editorials, productores de música i canals de televisió que l'han escollit com a seu. Un dels esdeveniments culturals que més la caracteritzen és el Carnaval.

En els anys setanta i vuitanta, Colònia va esdevenir centre cultural de l'oest de la República Federal Alemanya. La seva bona reputació li ve de la llarga tradició en el món de la cultura que han forjat col·leccionistes, mecenes, pintors; etc, que han escollit la ciutat com a lloc de residència. En l'escena musical, també gaudeix de reconeixement a nivell nacional i internacional. El 1986 es va inaugurar la Filharmònica

de Colònia, una de les sales de concerts més importants mundialment. Als anys noranta, es va consolidar com una de les ciutats de la música electrònica, després de Berlín.

L'Escola Superior de Música i Dansa de Colònia (Hochschule für Musik und Tanz Köln) és la més gran d'Europa en aquesta disciplina i contribueix notablement a l'escena musical de la ciutat. Colònia disposa d'un gran nombre d'equipaments que acullen concerts de diferents gèneres, com ara l'estadi Lanxess Arena o de menys capacitat, l'E-Werk o el Live Music Hall, a banda d'una ingent quantitat de sales per a esdeveniments musicals de dimensions més petites.

⇒ El lectorat de català va tenir 48 estudiants el curs 2011-2012.

✓ Berlín

És la capital d'Alemanya, i també del *land* homònim. Amb 3.543.676 habitants, és la ciutat alemanya més poblada, i la segona d'Europa. D'aquests, 14,5% són estrangers i un 27,4% té transfons migratori.

Es considera una metròpoli de la cultura, la política, els mitjans de comunicació i la ciència. És un nus de comunicacions europeu i una de les ciutats més visitades del continent. Les seves universitats, els esdeveniments esportius, els centres de recerca i els museus berlinesos gaudeixen de fama internacional.

A nivell musical, Berlín compta amb tres òperes: Staatsoper Unter den Linden, la Deutsche Oper i la Komische Oper. A més, hi ha nombroses corals i orquestres; la Filharmònica és considerada com una de les més importants mundialment. L'escena musical alternativa berlinesa és també molt variada, i ha donat grups com Rammstein o die Ärzte.

⇒ La Universitat Humboldt tingué 72 estudiants de català, i a la Freie, en van ser 80.

✓ Leipzig

És una ciutat del *land* de Saxònia, amb 531.809 habitants, dels quals 16,8% tenen entre 20 i 30 anys, 8,4% amb un passat migratori, sobretot de la Unió Soviètica i Ucraïna, i un 6,5% són estrangers. El centre d'ensenyament superior és la Universitat de Leipzig, la segona més antiga de la República Federal Alemanya, que acull 28.125 estudiants.

Leipzig ha esdevingut un important centre industrial i comercial, com ho testimonia la irradiació de les fires de primavera i tardor. Té algunes orquestres, entre les quals destaca la Gewandhausorchester Leipzig. Actualment existeixen diverses iniciatives amb l'objectiu d'aconseguir que Leipzig sigui declarat per part de la UNESCO Patrimoni de la Humanitat per la seva tradició musical, la ciutat en què va néixer Richard Wagner i va viure Johann Sebastian Bach. Hi participen el govern local de la ciutat, les universitats de Leipzig i Cottbus i l'associació Verein Notenspur.

⇒ Al lectorat de Leipzig el nombre d'estudiants del curs 2011-2012 va arribar als 104.

✓ Frankfurt am Main

És la ciutat més poblada del *land* Hessen, tot i no ser-ne la capital. Té 704.449 habitants, dels quals un 24,3% són estrangers, un 31,2% tenen entre 21 i 25 anys i el 6,1% són estudiants. En el rànking de millors universitats que va publicar el diari *New York Times* el 2012, la Goethe-Universität Frankfurt apareixia en el desè lloc.

L'oferta formativa musical de la ciutat és àmplia: la Hochschule für Musik und Darstellende Kunst, el conservatori Dr. Hoch's Konservatorium, el Frankfurter Musikwertstatt für Jazz un Popularmusik o l'escola de cant Gesangsschule Scream Factory. Frankfurt, a més, destaca per la seva escena teatral.

L'esdeveniment cultural de més revolada internacional és la Fira del Llibre de Frankfurt, la més important mundialment del sector.

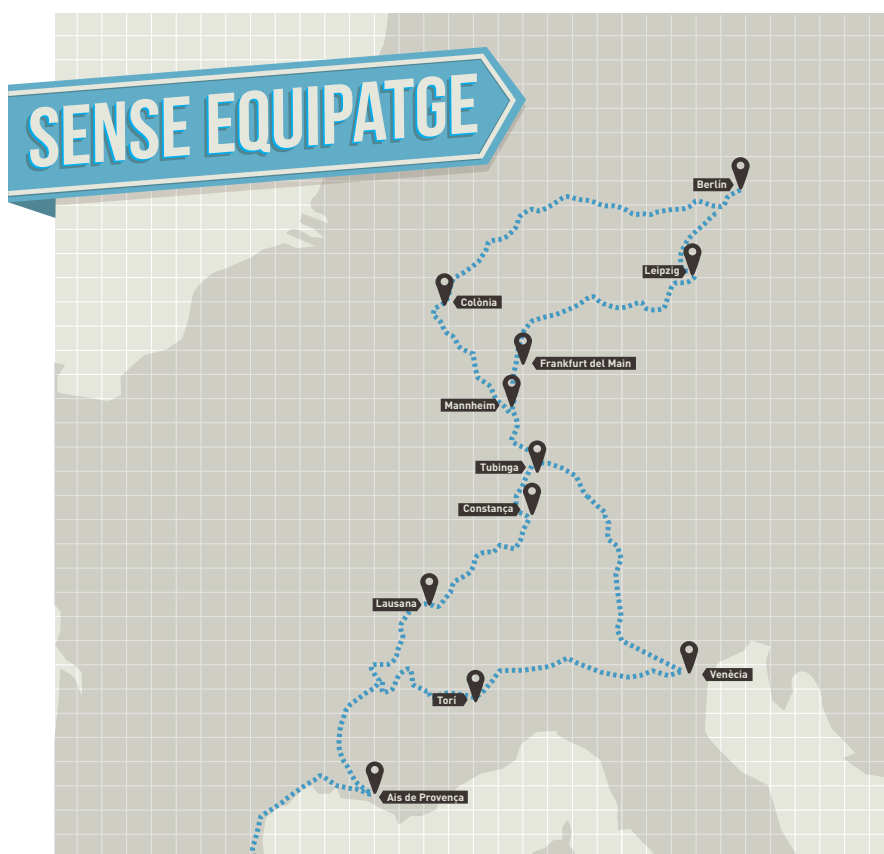
⇒ El nombre d'estudiants del lectorat de català del curs 2011-2012 va ser de 104.

✓ Constança

És una ciutat del *land* de Baden-Württemberg, situada a la sortida del Rin del llac Constança. Segons dades de 2011, té un total de 85.524 habitants, dels quals un 13,6% són joves d'entre 18 i 25 anys i un 12,3% són estrangers.

En relació amb la música, la ciutat destaca més pel seu vessant clàssic que no pas per altres gèneres musicals més actuals. És la seu de la Südwestdeutsche Philharmonie, que el 2012 va tenir un total de 87.885 persones de públic, una xifra més elevada que la d'anys anteriors i que segueix presentant una tendència a l'alça.

⇒ El curs 2011-2012 el nombre d'estudiants de català de la Universitat de Constança va ser de 23 alumnes.

3. DINÀMICA SECTORIAL

3.1 DEFINICIÓ DEL SECTOR

El sector en el qual s'emmarca el nostre projecte és el de la música. L'últim informe sobre l'estat de la cultura dut a terme pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA) el defineix com a "complex i plural". En primer lloc, cal diferenciar entre la música enregistrada i la música en viu, i dins d'aquesta classificació podem trobar-hi diversos gèneres i tipologies que sovint poc tenen a veure els uns amb els altres. Si simplifiquem molt, els podem reduir a música clàssica i música popular.

Algunes societats de gestió de drets distingeixen entre: "música seriosa", "música d'entreteniment" i "música funcional". S'entén per música seriosa el que habitualment anomenem música clàssica, la de més tradició. La d'entreteniment és la que inclou la música més comercial i la funcional és aquella que forma part d'una altra expressió artística, com ara la inclosa en bandes sonores de pel·lícules o la que s'escolta en esglésies.

La música està enormement lligada a altres sectors de l'àmbit cultural, especialment el de les arts escèniques, la qual cosa en dificulta a vegades la seva anàlisi com a sector aïllat. En pel·lícules, teatre, dansa... la música és un element clau del qual no podem prescindir.

3.2 DINÀMICA SOCIAL

El filòsof alemany Friedrich Nietzsche deia que "sense música, la vida seria un error". Malgrat ser una frase ensucrada i repetida fins a la sacietat, el cert és que la música ens envolta i acompanya en tants moments al llarg del que seria difícil imaginar un món on no existís. És, a més, un llenguatge universal que no es limita a la transmissió d'una sèrie de sons organitzats, sinó que comunica conceptes. Com a mitjà d'expressió, posseeix una gran càrrega emotiva, independentment de si entenem o no les lletres, en aquells casos en què les obres en tinguin. La música ens permet també identificar-nos individualment i col·lectiva, essent un factor de cohesió social.

Amb relació als mitjans de comunicació sobre música en català, el més important a nivell escrit és la revista musical *Enderrock*, que es publica mensualment des de 1993 a Catalunya i també compta amb un web, en el qual es poden consultar alguns dels continguts de l'edició en paper. Cobreix els Països Catalans, i Pau Alabajos n'ha estat també col·laborador esporàdic.

Existeix també el *Catalan eMusic!Magazine* que publica l'Institut d'Empreses Català d'Empreses Culturals Catalanes i que té com a objectiu donar projecció internacional a la música que es fa eminentment a Catalunya, tant en llengua castellana com en llengua catalana.

Els diaris *Vilaweb*, *Ara.cat*, *El Punt*, *El Periódico*, *La Vanguardia* i *Levante* se solen fer ressò de concerts de música catalana i han publicat en més d'una ocasió articles sobre Pau Alabajos, que és blocaire del diari *Ara*.

Pel que fa als mitjans audiovisuals, TV3 i el 33 són les principals cadenes que difonen música en català, amb programes dedicats exclusivament al sector musical, i d'altres

que inclouen actuacions. Canal 9 no acostuma a donar visibilitat a la música en valencià, especialment si les lletres són crítiques amb el govern de la Comunitat Valenciana. Així que els músics del País Valencià que canten en català han de recórrer generalment als mitjans del Principat ¹.

Existeix una gran varietat d'emissores de ràdio públiques i privades que retransmeten música en català, com ara RAC1 o iCATFm, per citar-ne un parell d'exemples.

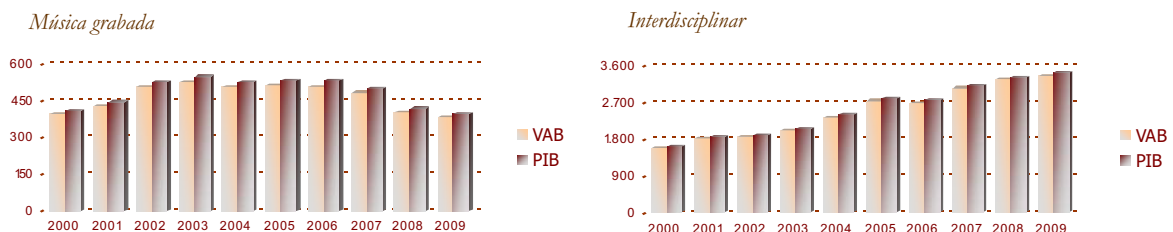
Els mitjans internacionals no solen informar ni fer difusió de grups que canten en català, només en alguns casos aïllats i més a nivell local, quan algun artista es troba de gira per un país europeu.

3.3 MARC JURÍDIC

El *Codi de bones pràctiques. Música*, ens recorda que la realitat jurídica de les relacions professionals entre els diferents actors que intervenen en l'àmbit de la creació i la interpretació musicals fa palesa una pràctica gens recomanable, però que malgrat tot és molt habitual: els acords verbals. Encara que es considera legal en l'ordenament jurídic, aquesta pràctica pot portar conseqüències negatives en el moment en què s'incompleixen alguns d'aquests acords.

3.4 DIMENSIÓ ECONÒMICA

El *Compte satèl·lit de la Cultura a Espanya* de 2009 quantifica la música gravada i inclou la resta de manifestacions musicals en la categoria d' "interdisciplinar", motiu pel qual resulta difícil saber exactament quant aporta aquest sector al PIB espanyol i en general, a la cultura. Segons les dades del Ministeri, l'aportació aquell any de la música enregistrada va ser d'un 1,3%, i la del sector interdisciplinar, del 9,6%.

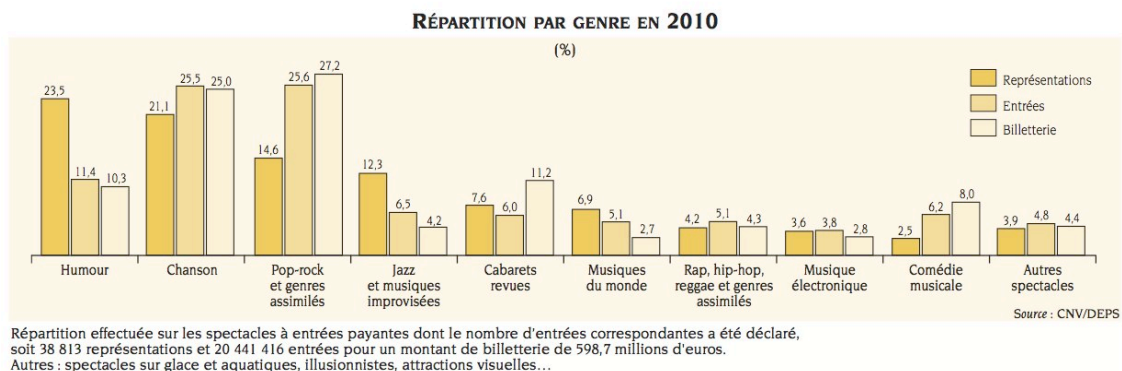
La crisi digital, que va afectar en primer lloc el sector del CD, ha provocat que des de 2008 la música en viu hagi experimentat un augment a Catalunya, tal com apareix reflectit en l'informe del CoNCA, per bé que en el 2012 hi ha hagut un descens. Valorar, doncs, la dimensió econòmica del sector centrant-nos exclusivament en aquest mitjà pot conduir-nos a conclusions errònies.

La comparació de les dades del sector musical entre els quatre països on té lloc la gira de Pau Alabajos resulta complexa perquè en cada cas la metodologia i els valors estudiats són diferents, no tan sols en aquest àmbit, sinó en la cultura en general. Aquest fet evidencia un cop més la urgència de trobar uns criteris compartits que ajudin a analitzar el sector cultural des d'un vessant econòmic.

¹ El documental *València necessita una cançó* fa un retrat d'aquesta problemàtica.

A Itàlia, per exemple, l'*Annuario delle Statistiche Culturali 2010-2011* recull, al contrari que l'Estat espanyol, els espectacles en viu, i en canvi, no fa esment del CD. El 2011 a Itàlia va haver-hi 37.144 concerts, dels quals 18.818 foren de música "lleugera". El públic a Itàlia es va gastar en entrades de concerts 238.384.227€, especialment per a concerts de música lleugera, i en un percentatge més baix, concerts de jazz i música clàssica. Dels espectacles en viu, els més visitats van ser els concerts, seguits de les obres de teatre i l'òpera.

En el seu *Chiffrés clés 2012*, França analitza, d'una banda, la indústria discogràfica. Així, el 2009 es van vendre 304.343 CD musicals, 131.387 dels quals pertanyien a la música internacional. De l'altra, presenta els resultats dels espectacles en viu de lírica, dansa i música en una mateixa categoria.

Tal com podem veure en el diagrama de barres, el pop-rock fou el gènere que va recaptar més diners (611.313€), malgrat fer-ne menys representacions que altres amb menys aportació econòmica, com ara els espectacles humorístics. Ens podem plantejar si la música de Pau Alabajos no l'hauríem d'incloure en el conjunt *chanson*, però aquest terme a França està impregnat d'unes connotacions molt nostrades.

L'informe intítulat *Perspectives macroeconòmiques de les indústries culturals i creatives a Alemanya* recull que l'any 2008 el sector musical va suposar uns ingressos de 5.442 milions d'euros. No podem saber exactament quin percentatge provenia de concerts, perquè només fa una divisió dels agents culturals que han aportat aquesta xifra (músics autònoms, organitzadors d'esdeveniments, fabricants d'instruments, discogràfiques; etc.)

En l'*Anuari de la música 2012*, s'hi analitza l'estat de la música enregistrada, i a diferència de molts altres països, a Alemanya podem dir que el CD encara gaudeix de bona salut. Les estrictes lleis contra la pirateria i l'estigmatització social pel que fa a la descàrrega d'Internet podrien ser algunes de les explicacions de la fortalesa del mercat alemany, que el 2012 van aconseguir vendre 93 milions de discos en suport físic.

Segons l'informe *Comportament de la cultura a Suïssa*, dos terços de la població del país van assistir el 2008 a concerts, tot i que només un 11% va fer-ho més de set vegades. En aquest cas, l'estil més freqüentat no va ser el de pop-rock, sinó de música clàssica. Quant a l'aportació econòmica del sector musical, cal dir que les dades estan poc actualitzades. L'últim estudi és del 2005, en què el sector de la música va tenir beneficis de 2.100 milions de francs suïssos.

4. EMMARCAMENT EN EL CONTEXT D'ALTRES POLÍTIQUES

4.1 POLÍTIQUES CULTURALS DELS DIFERENTS AGENTS

Pla de l'Acció Exterior del Govern de la Generalitat de Catalunya (2010-2015)

Arran de l'entrada en vigor del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat va veure necessària l'elaboració d'un document que determinés quines havien de ser les línies estratègiques per a l'acció exterior. Tot i que en aquell moment no existia un document explícit en aquest sentit, la tasca de la Generalitat feia dècades que anava encaminada a enfortir la dimensió exterior de Catalunya.

Un dels punts importants que planteja la Generalitat en el Pla és el de "potenciar la cultura i la llengua com a actius de la imatge de Catalunya", perquè "la projecció internacional de la creació catalana esdevé de vital importància en l'actual context de globalització, on els grans grups multimèdia transnacionals de les indústries culturals tendeixen a la uniformització dels béns de consum i dificulten l'emergència de productes sorgits en cultures menys esteses."

El procés que ha iniciat el govern d'Artur Mas cap a la independència de Catalunya i la situació econòmica ha desencadenat una intensificació de l'acció exterior. En aquest moment, el Pla elaborat el 2010 pren més sentit que mai.

Per tal de desenvolupar aquest pla, la Generalitat se serveix de diverses entitats, amb polítiques culturals pròpies:

*** Institut Ramon Llull**

L'Institut Ramon Llull és una entitat de dret públic de caràcter associatiu dotada de personalitat jurídica pròpia i sense ànim de lucre. Es creà el 2002 pels governs de les Illes Balears i Catalunya, i més endavant s'hi incorporaren alguns municipis valencians com Elx, Morella, Vinaròs, Gandia, Sueca i Xeraco. El mes de novembre de 2012 el govern de les Illes Balears va decidir sortir de l'IRL per raons econòmiques i polítiques, davant la possibilitat de la convocatòria d'un referèndum per part del govern de Catalunya.

Segons els estatuts de l'Institut Ramon Llull, les línies d'actuació se centren bàsicament a:

- ✓ Promoure l'ensenyament del català i de la cultura a les universitats i altres centres d'estudis superiors, fomentant-ne alhora els estudis i la investigació.
- ✓ Promoure l'ensenyament del català fora de l'àmbit universitari, sobretot en aquells indrets de fora del domini lingüístic en què l'existència de grups de persones provinents de les comunitats autònomes consorciades o les relacions històriques, culturals o comercials ho aconsellin.
- ✓ Promoure la difusió a l'exterior del coneixement de la literatura que s'expressa en llengua catalana per mitjà del foment i el suport a les traduccions a altres llengües i de les accions de promoció exterior pertinents.

- ✓ Promoure la difusió del pensament, l'assaig i la investigació a l'exterior mitjançant el foment i el suport a les traduccions a altres llengües, l'organització de trobades, seminaris i intercanvis.
- ✓ Promoure i donar suport a les societats de catalanística a l'exterior i a les seves iniciatives, projectes i actuacions.
- ✓ Promoure la projecció exterior de la creació cultural pròpia de les comunitats autònomes consorciades, en totes les seves modalitats, gèneres i expressions mitjançant les accions i estratègies de promoció exterior adequades, el foment de la internacionalització de les manifestacions artístiques d'excel·lència, el suport a la circulació a l'exterior d'artistes i obres, i la difusió del coneixement del patrimoni artístic propi de les comunitats autònomes consorciades.
- ✓ Promoure les relacions, els projectes i les iniciatives conjuntes amb institucions i organismes de projecció de la cultura, de dins o fora del domini lingüístic.

Pau Alabajos no és un músic del Principat, però tot i que la Generalitat en el seu Pla de l'Acció Exterior només fa esment de Catalunya, l'Institut Ramon Llull també fomenta la cultura balear i valenciana. Un exemple és que aquest curs 2012-2013 l'Institut cofinança juntament amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua tres lectorats a l'estranger que estaven gestionats abans per l'AVL, un dels quals és el de Torí.

* ICEC

L'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC), conegut fins el 2011 com a Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC), és un organisme del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya que té com a principal objectiu esperonar la creativitat artística i la producció, la distribució i la difusió de continguts culturals, per mitjà del desenvolupament de les empreses culturals, així com també fomentar el consum cultural i l'ampliació de mercats per a la cultura catalana.

Les seves línies d'actuació principals són la concessió d'ajuts i subvencions per a les empreses catalanes per a la producció, promoció, distribució, difusió i rehabilitació i millora d'equipaments; la prestació de serveis per al desenvolupament empresarial; la col·laboració amb altres i el suport a la promoció a l'estranger de projectes professionals a través de la participació a fires i esdeveniments internacionals i facilitant l'accés de les empreses als mercats internacionals.

* Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya

La Generalitat compta amb delegacions a dos dels països per on passa la gira: Alemanya (Berlín) i França (París). Segons els seus estatuts, algunes de les funcions de les delegacions són:

- ✓ Complir i fer el seguiment de les instruccions generals en matèria de coordinació executiva de l'acció exterior que s'hagin adoptat i coordinar, a aquests efectes, els òrgans i les entitats dependents de l'Administració de la Generalitat en el seu territori.
- ✓ Desenvolupar i aplicar els protocols generals d'actuació en matèria d'acció exterior.

- ✓ Rebre informació de les actuacions exteriors dels departaments de la Generalitat i dels ens i els organismes adscrits.
- ✓ Representar i desplegar les relacions del Govern de la Generalitat davant les autoritats públiques i els organismes multilaterals a l'àmbit territorial de la delegació.

* Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea

Les línies d'actuació principals que duu a terme són les següents:

- ✓ Impulsar i coordinar l'acció exterior del Govern de la Generalitat.
- ✓ Fer el seguiment, coordinar i impulsar les polítiques i actuacions del Govern relacionades amb la Unió Europea.
- ✓ Impulsar i coordinar les relacions bilaterals i la cooperació territorial amb altres governs.
- ✓ Impulsar i coordinar la participació de la Generalitat i de les entitats catalanes en els organismes internacionals competents en matèries d'interès per a Catalunya.
- ✓ Dirigir, coordinar i fer el seguiment de la política de cooperació al desenvolupament del Govern, i vetllar per la coherència de les actuacions dels diferents departaments i organismes de la Generalitat amb aquesta política.
- ✓ Donar suport a les comunitats catalanes a l'exterior i a la projecció internacional de les organitzacions catalanes.
- ✓ Impulsar la promoció i la projecció exterior de Catalunya.

4.2 POLÍTICA CULTURAL DE L'ENTITAT GESTORA

Tenint en compte que l'equip gestor està format majoritàriament pel professorat de l'Institut Ramon Llull, la política cultural que segueix va en consonància amb la de l'IRL.

4.3 ALTRES POLÍTIQUES CULTURALS

L'Estat espanyol explica la seva política exterior amb l'anomenada "Marca España", que treballa en el pla acadèmic i polític, i persegueix dos objectius bàsics:

- ✓ Millorar la imatge d'Espanya tant a l'interior com a l'exterior del país.
- ✓ Contribuir a la recuperació econòmica de l'Estat espanyol mitjançant la internacionalització de les empreses i atraient capital estranger.

Existeixen diverses entitats que actuen per promoure la Marca España. A continuació, en citem dues:

* Acción Cultural Española

És un organisme públic que es dedica a impulsar i a promoure la cultura i el patrimoni espanyol, dins i fora de l'estat. Les seves línies d'actuació són:

- ✓ Coordinació amb institucions públiques i privades per promoure de la cultura a l'exterior.
- ✓ Suport a artistes espanyols dins i fora de l'estat.
- ✓ Promoció internacional de projectes amb dissenyadors, científics i creadors.

* Instituto Cervantes

L'Instituto Cervantes és una entitat pública sense ànim de lucre, amb personalitat jurídica, que està adscrita al Ministerio de Asuntos Exteriores i que fou creada el 1991 pel govern de l'Estat espanyol.

Tal com apareix recollit en els seus estatus, té eminentment dues finalitats:

- ✓ Promoure universalment l'ensenyament, l'estudi i l'ús del castellà i fomentar aquelles accions que contribueixin a la difusió i a la millora de la qualitat d'aquestes activitats.
- ✓ Contribuir a la difusió de la cultura a l'exterior en coordinació amb la resta d'òrgans competents de l'Administració de l'Estat.

Alguns centres de l'Instituto Cervantes arreu del món organitzen cursos de català o activitats culturals en llengua catalana, que acostumen a ser fruit d'acords puntuals amb el Lull, tot i que no és la norma general. Vicenç Villatoro, director de l'IRL, ha expressat en més d'una ocasió que en alguns casos l'entesa és molt bona i en d'altres països, la voluntat de col·laborar és inexistent, la qual cosa depèn molt del centre en concret.

Rares vegades les polítiques culturals de l'Estat espanyol contempnen la difusió de la cultura catalana.

4.4 LES POLÍTIQUES CULTURALS LOCALS

En aquest treball, analitzarem a tall d'exemple, les polítiques culturals dutes a terme per la ciutat de Colònia, ja que no disposem a dia d'avui de dades suficients de les altres poblacions.

El 30 de juny de 2009, el Consell de Cultura de Colònia va aprovar un pla de desenvolupament cultural amb l'afany de garantir la qualitat i el rendiment de la ciutat en aquest sector. Aquest projecte conté una sèrie de mesures que vetllen per aconseguir les tasques de la Comissió Parlamentària de Cultura, encaminades a la defensa i promoció de la cultura com a dret democràtic dels ciutadans.

El pla determina a què es dedicaran els fons públics en matèria de cultura, que pretenen millorar:

- ✓ el màrqueting de la cultura, l'educació cultural, la interculturalitat i les indústries creatives.
- ✓ la projecció de la ciutat cap a l'exterior.
- ✓ l'oferta cultural per a les coloneses i els colonesos.

No es tracta de planificar processos creatius o artístics, sinó d'elaborar les condicions que facin possible la continuïtat dels projectes realitzats fins ara des del punt de vista polític i facilitar el desenvolupament de nous potencials culturals i artístics.

El pla inclou un seguit de mesures que materialitzen aquesta finalitat. Tal com hem vist en l'anàlisi territorial, Colònia és una ciutat amb un elevat nombre de ciutadans que tenen un rerefons migratori, per la qual cosa una de les actuacions del pla se centra precisament a esperonar el diàleg intercultural de la ciutat.

Així tenim, per exemple, la construcció del Rautenstrauch-Joest-Museum, un espai creat per acollir un fòrum entre diverses cultures a partir de concerts, festes populars, cicles de cinema, conferències; etc. O el projecte elaborat exclusivament per afavorir la integració dels ciutadans d'altres procedències, amb convenis amb la Universitat de Colònia i el Goethe-Institut, entre d'altres, per oferir cursos d'alemany i donar suport als estudiants estrangers.

Quant a la música, el pla aposta per convertir Colònia en un punt de trobada internacional gràcies a esdeveniments com el C/O Pop, que reuneix artistes d'arreu que representen les noves tendències en els diferents gèneres moderns musicals.

El pla per al desenvolupament cultural s'actualitza cada any per adaptar-se a les necessitats derivades de les noves realitats que es van perfilant arran de la vinguda d'immigrants i la transformació de la ciutat.

5. ORIGEN I ANTECEDENTS DEL PROJECTE

5.1 ORIGEN

La idea de la gira neix l'octubre de 2012, moment en què Pau Alabajos i Dani Fabra es posaven en contacte amb Elisabet Capdevila per presentar-li la proposta de gravar un documental sobre la gira del cantautor valencià per Europa i convèncer-la que hi participés com a coorganitzadora. Elisabet, que durant sis anys havia estat lectora de català a la Universitat de Colònia i professora de català la Universitat de Bonn fins fa un semestre, decidí acceptar el repte. Com que el seu lligam contractual amb l'Institut Ramon Llull s'havia acabat el mes de setembre, parlà amb Anna Subarroca, lectora de català a Mannheim, perquè s'incorporés al projecte i en fos la coordinadora "oficial".

Dani Fabra és productor de Barret Films, empresa audiovisual que compta amb deu anys d'experiència en la producció documental en l'àmbit social, des que l'any 2000 realitzaren diversos documentals sobre projectes de cooperació amb ONG d'Amèrica Llatina.

El documental que Barret Films volia dur a terme pretenia reflectir quina és la presència de la cultura catalana a Europa, en el seu àmbit més proper al carrer. El plantejament se centrava en la presència i la difusió de la cultura catalana arreu d'Europa, amb el fil conductor de la gira d'en Pau, un cantautor que empra les seves cançons per a difondre la llengua i la sensibilitat catalanes, que tracta temes que ens preocupen com a societat, i, el més important, que estableix un diàleg amb altres cultures.

Aquesta *road-movie* l'havien de protagonitzar lectors i lectores de català a l'estranger, els seus alumnes, eurodiputats europeus, membres de casals catalans i músics locals. Parlem en passat perquè Televisió de Catalunya, que era la plataforma en què s'havia d'emetre el documental, va comunicar-nos l'11 de març que encara no se sabia quan

es convocaria la propera comissió per decidir quins treballs de productores externes serien aprovats ni en quines condicions econòmiques, i que podria trigar mesos.

Un altre contratemps és que arran del documental interactiu *0 responsables* sobre l'accident de metro a València, Barret Films ha rebut l'encàrrec de col·laborar amb el programa *Salvados* de La Sexta, amb un consegüent augment de feina considerable, que dificultaria enormement la realització de la *road-movie* per manca de recursos humans si finalment atorguessin l'ajut.

Així doncs, hem decidit tirar endavant la gira independentment del documental, tal com es va decidir des d'un bon principi.

5.2 ANTECEDENTS

Per entendre l'actual projecte cal remuntar-nos al 2009, any en el qual Pau Alabajos trepitja les aules i escenaris alemanys per primera vegada i s'endinsa, juntament amb Dani Fabra, en el món dels lectorats de català.

L'aleshores lectora de català de la Universitat de Colònia, Elisabet Capdevila, decideix organitzar una gira de xerrades i concerts amb un cantautor per diverses universitats. La idea sorgeix, en certa manera, per cobrir el buit que genera la manca de col·laboració entre l'Àrea de Creació i l'Àrea de Llengua i Universitats, que posseeixen encara avui línies d'actuació ben diferents a pesar de pertànyer a una mateixa entitat.

Existia la necessitat de crear un pont entre la cultura i l'educació, entre el desplaçament d'artistes a qui dóna suport l'Àrea de Creació i les universitats. Però per què no aprofitar que un grup fa una actuació a una ciutat on hi ha un lectorat del mateix IRL per a realitzar una activitat amb l'alumnat de català? No és una manera d'aprofitar recursos i minimitzar despeses alhora que fomentem el diàleg intercultural?

Davant la impossibilitat de canviar l'inamovible, es planteja la idea als lectors d'Alemanya i es tira endavant amb la gira. Com que el pressupost és molt baix (800€ atorgats per l'IRL), just per cobrir les despeses de desplaçament, es decideix allotjar l'artista a la casa mateix del professorat. L'èxit de l'experiència, que va documentar Barret Films, va animar l'equip a tornar a repetir.

El 2010 amb una mica més de pressupost, vam convidar el cantant egarenc Litus. La filosofia va ser exactament la mateixa que la de l'any anterior: desplaçament amb furgoneta i allotjament a casa del professorat, combinant conferències i concerts en sales de poc aforament.

Un any més tard, el 2011, va ser el torn d'Els Amics de les Arts. Malgrat ser un grup d'èxit, es van avenir a participar en la gira cobrint les despeses de desplaçament i allotjant-se també amb els professors. Aquell any van sorgir bastants problemes, sobretot perquè el pes organitzatiu requeia sobretot en una persona, Elisabet Capdevila, que havia de combinar la preparació de la gira amb la seva feina de docent. Un altre inconvenient és que hi havia un codi d'actuació molt estipulat per part del grup i diversos mediadors, fet que provocava que la informació no arribés o hi hagués malentesos. Afortunadament, tant el grup com els estudiants van quedar-ne molt contents.

L'any passat, Anna Roig i L'ombre de ton chien van protagonitzar la gira, i a pesar d'algun entrebanc i que gran part del volum organitzatiu el portava també Elisabet

Capdevila, les complicacions no se succeïren, segurament per l'experiència adquirida de tot l'equip.

6. ANÀLISI INTERNA DE L'ENTITAT GESTORA

L'organització està formada per onze lectors i una exlectora de català de l'Institut Ramon Llull, la becària del Centre Català de Lausana, el representat de l'Institut Ramon Llull a la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Berlín i el mateix Pau Alabajos. Tal com hem explicat anteriorment, en el primer estadi organitzatiu de la proposta també hi participà la productora de documentals Barret Films, però en constatar la inviabilitat del documental sobre la gira va decidir desmarcar-se del projecte.

La constel·lació de l'equip és puntual per a aquest projecte; normalment, els professors organitzen les activitats de la seva ciutat i no solen col·laborar amb la resta si no és per finalitats didàctiques, tot i que sí ho fan amb els casals de les seves respectives ciutats.

ORGANIGRAMA

En aquest cas, l'organigrama no és tant clar com el d'una entitat establerta. Podríem dir que el projecte consta de tres coordinadors amb tasques diferents (un d'ells és alhora l'artista), i delegats o organitzadors encarregats de gestionar les activitats en el seu territori.

ANÀLISI DAFO DE L'ENTITAT GESTORA

FORTALESES	DEBILITATS
Part de l'equip té experiència prèvia en l'organització de gires.	Tasca desenvolupada en el temps lliure, sense remuneració econòmica.
Pressupost aprovat abans del començament de la gira.	Dependència de l'ajut de l'IRL per dur a terme el projecte.
Bona formació acadèmica.	Manca d'estudis en gestió cultural.
Bon coneixement de la ciutat.	Pocs contactes en el sector musical.
Bon coneixement del funcionament universitari.	Poc domini de la comunicació (disseny gràfic) i del material publicitari.
Recolzament d'una entitat pública.	Actuació molt burocratitzada.

6.1 INSTITUT RAMON LLULL

Per tal de dur a terme les tasques descrites en el capítol anterior, l'IRL està dividit en una àrea de Llengua i Universitats, una de Creació, i una darrera de Literatura i Pensament. Cadascuna d'aquestes àrees persegueix unes finalitats concretes, i, per aquest motiu, té línies d'actuació diferents.

Per mitjà de l'Àrea de Llengua i Universitats, de la qual depenen els lectorats de català, l'Institut promou els estudis de llengua i cultura catalanes a les universitats de l'exterior, i dóna suport a les universitats, el professorat i els estudiants gràcies a diversos programes i línies de subvencions. Un dels ajuts és precisament el destinat a l'organització d'activitats culturals en el marc universitari, en el qual s'adscriu el projecte de la gira i que poden sol·licitar directament els professors que ho desitgin.

ORGANIGRAMA

Al capdavant de l'Institut hi ha un director, un director adjunt, un gerent i un director per a l'Àrea de Llengua i Universitats.

Dins de l'Àrea de Llengua i Universitats, que és la que ateny el nostre projecte, trobem deu tècnics, que des de la seu de l'Institut Ramon Llull a Barcelona coordinen la xarxa de lectorats arreu del món.

6.2 INSTITUTO CERVANTES DE FRANKFURT

El centre de Frankfurt fou inaugurat el 22 de setembre de 2008, i des d'aleshores s'encarrega d'organitzar activitats de diversa índole per tal de fomentar el patrimoni lingüístic i cultural que és comú als països de parla hispana, com ara cursos de castellà, conferències, exposicions o concerts. La política cultural que segueix és la de l'Instituto Cervantes, descrita en el capítol anterior.

ORGANIGRAMA

El centre de Frankfurt consta d'un director, un ajudant de director, tres tècnics de llengua, un bibliotecari, tres professors de castellà i un administratiu.

6.3 CENTRE CATALÀ DE LAUSANA

El Centre Català de Lausana es va fundar el 1969 i és una associació sense ànim de lucre de gent de parla catalana, apolítica i laica, i amb objectius culturals, socials i d'esbarjo, fent especial atenció en la celebració de les festes tradicionals.

Es desenvolupen tres línies d'actuació principals:

- ✓ Activitats socials (dinamització) i culturals (projecció de Catalunya i difusió de la cultura catalana).

- ✓ Activitats de servei (per tal de facilitar la integració dels catalans a Suïssa i també la dels suïssos a Catalunya).
- ✓ Activitats semiprofessionals (serveis a petites empreses, i creació d'una xarxa professional de *networking*).

ORGANIGRAMA

El Centre consta d'una junta directiva i els socis. La junta directiva està formada per:

- ✓ President, vicepresident/a, secretari/a, tresorer/a i altres socis col·laboradors i/o responsables d'activitats sense necessitat d'especificar-ne l'atribució.
- ✓ Qualsevol altra fórmula aprovada per l'Assemblea General de Socis.

ANÀLISI DAFO FINAL

FORTALESES

- Les ciutats per on passa la gira tenen una vida cultural intensa.
- L'experiència de gran part de l'equip en organització de xerrades i concerts.
- Bons professionals de la comunicació.
- Comptem amb la subvenció de l'IRL.

AMENACES

- L'àmplia oferta cultural implica que hi hagi molta competència i fa difícil que el nostre projecte destaquï de la resta.
- La manca de temps pot provocar que es produeixin més incidències.
- Falta de dedicació perquè hi participen sense compensació econòmica.
- La poca estabilitat pressupostària ens podria obligar a cancel·lar el projecte a última hora.

DEBILITATS

- Manca de formació en gestió cultural de l'equip.
- Pressupost baix.
- La llengua pot resultar un obstacle en les activitats més pensades per a un públic no acadèmic.
- El recorregut de la gira abraça un elevat nombre de ciutats, amb les dificultats de coordinació que això comporta.

OPORTUNITATS

- Més motivació a l'hora de planificar les activitats.
- Més agents culturals implicats en el projecte per fer-lo viable, i per tant, riquesa d'idees.
- La música és un llenguatge universal, i el pop un dels gèneres amb més seguidors.
- La projecció de la música de Pau Alabajos serà més àmplia.

7. DIAGNÒSTIC

Un cop feta l'anàlisi de les bases contextuals, arribem a la conclusió que el projecte, malgrat les debilitats existents, és perfectament viable.

El caràcter universitari de la majoria de les ciutats en què se celebrarà la xerrada-concert de Pau Alabajos fa pensar que l'assistència a les conferències i concerts serà satisfactòria. Les assignatures dels lectorats de català no tenen tants alumnes com les d'altres especialitzacions, motiu pel qual caldrà dissenyar una bona estratègia de difusió. La universalitat de la música, tret definitori que no trobem en altres àmbits culturals, però, permet que els assistents no hagin de saber o dominar necessàriament el català, i, així, ampliem el ventall dels destinataris. A més, les dades sobre els hàbits de consum dels països que integren la gira són bastant favorables, amb percentatges més elevats que els del conjunt de l'Estat espanyol. Tampoc no hem d'oblidar que la crisi digital del CD ha provocat precisament un augment de les visites a espectacles en viu, dels quals destaquen els musicals.

Al nostre favor tenim que una de les entitats al capdavant del projecte, l'Institut Ramon Llull, posseeix una dilatada experiència en la internacionalització de la cultura. Això no obstant, l'equip gestor no pot tenir-hi una dedicació absoluta per manca de temps i és més aviat *amateur* en les tasques organitzatives. Conseqüentment, els errors podrien ser més freqüents i sorgir més imprevistos, amb poca capacitat de maniobra.

Els antecedents del projecte són en certa mesura una garantia d'èxit, o si més no, de seguretat. Pau Alabajos ha estat ja en diverses ocasions a Alemanya, Itàlia, França i Suïssa, i ha donat conferències en bastants universitats. Així mateix, part de l'equip gestor ha format part de les gires d'edicions passades d'altres grups de l'escena musical catalana i coneixen el funcionament d'un projecte d'aquesta naturalesa.

En un moment d'intensificació de la cultura catalana a l'exterior, en què els mitjans de comunicació d'arreu estan més pendents que mai de la situació a Catalunya i són més conscients de la singularitat de la cultura catalana, aquest projecte pot tenir una bona acollida a l'exterior i contribuir a projectar una bona imatge de la nostra realitat.

PART 2. DEFINICIÓ DEL PROJECTE

8. DESTINATARIS

La naturalesa i envergadura del nostre projecte fa difícil una única segmentació del públic, per tal com les activitats es desenvolupen en diferents espais, i, irremissiblement, el marc condiona les característiques dels destinataris.

Així, partirem de l'entorn per a definir els perfils del col·lectiu a qui va adreçada la nostra proposta. Tal com hem esmentat anteriorment, la gira consta de conferències en lectorats de català en horari lectiu i de concerts dins i fora de la universitat. El públic que assisteixi a les xerrades no serà el mateix que el que s'apropi als concerts en sales, i, fins i tot en el cas dels *bolos*, els destinataris seran diferents en funció de la tipologia del local i de les activitats que s'hi realitzin habitualment. Això no vol dir, però, que no puguin coincidir els mateixos perfils en esdeveniments distints.

8.1 ESTUDIANTS DE CATALÀ FORA DEL DOMINI LINGÜÍSTIC que estan matriculats en alguna de les assignatures que ofereixen els lectorats de les universitats dins de la xarxa de l'Institut Ramon Llull. Tal com revela la memòria de l'IRL, el curs 2010-2011 el nombre d'estudiants a Alemanya fou de 1.463, el país amb una xifra més alta, seguit del Regne Unit, França (1.035) i Itàlia (565). No és casualitat, doncs, que el recorregut inclogui tres d'aquests països, i es centri en el que té una xifra més alta d'estudiants de català.

Aquest segment de població sol pertànyer a una classe social mitjana o mitjana-alta, i un nivell educatiu alt, ja que precisament estan cursant estudis superiors a la universitat. Quant a l'edat, inclou les persones a partir de 18 anys fins a 70, amb un predomini de la franja compresa entre els 19 i 30 anys. Un dels perfils habituals en els cursos de llengua i cultura catalanes és el de l'oient jubilat que disposa de molt temps lliure, el qual és procliu a participar en totes les activitats organitzades pel lectorat, especialment les conferències de ponents convidats.

Amb relació al tipus d'estudis de què provenen els estudiants, hi ha un predomini de filologies i equivalents (Hispaniques, Lletres Modernes, Romàniques; etc.), tot i que també trobem altres disciplines com ara la Sociologia o la Geografia, i en menor grau, estudiants de carreres allunyades del món de les humanitats que es matriculen a les assignatures del lectorat per obtenir crèdits de lliure elecció.

Tal com demostren les estadístiques de consum cultural alemanyes, italianes, franceses i suïsses, el tipus de música més escoltada entre els joves i adults fins la quarantena és el pop-rock amb diferència, un dels estils en què podríem ubicar la música de Pau Alabajos. Si, d'altra banda, decidim incloure'l en el gènere *chanson*, les dades són menys esperançadores, i el públic potencial queda bastant reduït.

La conferència intitulada “L’herència de la Nova Cançó” va adreçada eminentment a aquest públic, entre d’altres coses, perquè la llengua emprada pel cantautor de Torrent serà el català, amb la qual cosa delimitem bastant els destinataris. A més, es fa en horari lectiu i com a part del programa de les assignatures dels lectorats de català. Això no treu, però, que sigui una activitat oberta a tothom.

Aquest perfil el trobarem també en les diferents activitats organitzades, tant en el concert minimalista, com en banda i amb el quartet.

8.2 CATALANS A L’ESTRANGER. La crisi econòmica actual a l’Estat espanyol i el retrat esbiaixat de les necessitats del mercat laboral a l’exterior que realitzen els mitjans de comunicació espanyols ha tingut com a conseqüència un fort augment de l’emigració, tal com reflecteixen les dades de l’Institut Nacional de Estadística., que han advertit de l’increment d’espanyols inscrits als consolats, especialment a Europa.

El 63,9% dels emigrants tenen entre 16 i 60 anys, amb una preeminència de joves a partir dels 23 anys en edat de treballar i afectats per l’elevada taxa d’atur juvenil. Són joves amb una formació superior i pertanyents a una classe mitjana, mitjana-alta, i uns hàbits culturals refermats. Així mateix, també ens dirigim als estudiants de les zones de parla catalana que estan gaudint d’una de les beques del Pla d’Acció de la Unió Europea per a la Mobilitat d’Estudiants, més conegut com a “ERASMUS”, i que tot i no participar en assignatures de català, estan al corrent de les activitats que s’hi realitzen.

Dins d’aquest grup també trobem els *Gastarbeiter* i les següents generacions, treballadors “convidats” que durant la dècada dels anys 60 van emigrar a la República Federal Alemanya en un moment en el qual la seva economia es trobava en plena reactivació. En el cas de França, és la segona o tercera generació d’espanyols exiliats durant la Guerra Civil Espanyola la que podria està interessada en alguna de les activitats de la gira #Senseequipatge2013. Solen formar part de les juntes dels centres catalans a l’exterior, fins i tot en són els fundadors.

Si bé és cert que avui dia els països de la Unió Europea estan molt ben comunicats i que les companyies aèries de *low cost* faciliten el desplaçament als expatriats, l’enyorança continua sent-hi. Aquest sentiment és el que fa que els immigrants catalans vulguin ser partícips dels esdeveniments relacionats amb la cultura catalana que s’organitzen en el país d’acollida, malgrat les facilitats que brinda Internet per mantenir el contacte amb el lloc del qual han emigrat.

Aquests destinataris els trobarem sobretot en les activitats menys acadèmiques, que s’emmarquen fora de l’aula.

8.3 POBLACIÓ AUTÒCTONA INTERESSADA PER ALTRES CULTURES, que no tenen una relació directa amb els Països Catalans. Aquest és el grup que ens interessa més de cara al foment d’una veritable interculturalitat i aconseguir la internacionalització de la cultura catalana, però és alhora el *target* més difícil que respongui i participi en la nostra proposta, i el que més desconeixem. En ciutats amb una oferta cultural àmplia, captar aquests destinataris és realment un repte.

Es tracta d’un públic d’entre 18 i 50 anys, que assisteix regularment a concerts de música contemporània i li agrada viatjar i conèixer noves cultures. Entenen la música com una manera d’apropar-se a noves realitats, i procuren està al dia del panorama musical internacional. Són conscients de la diferència entre el castellà i el català, però

malgrat tot, senten curiositat per entendre millor l'actual conjuntura política i saber més de la cultura en català. Són persones amb un nivell socioeconòmic mitjà, mitjà-alt i amb estudis superiors.

⇒ Observació

Els concerts i activitats protagonitzades per Pau Alabajos compten normalment amb un percentatge més elevat de població femenina que no pas masculina. El cert és que dins del fenomen cantautor solen haver-hi més dones interessades, que, a més, acostumen a ser seguidores bastant fidels. De tota manera, les nostres activitats van adreçades a tots dos gèneres.

9. OBJECTIUS

GENERALS	ESPECÍFICS
<p>1. Augmentar el coneixement de la riquesa musical catalana a l'exterior.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Assolir una participació d'un 80% dels estudiants en les xerrades-concert i 50 assistents en els concerts de Pau Alabajos fora de l'aula. • Augmentar en un 5% la compra i consum dels treballs enregistrats de Pau Alabajos i d'altres formacions catalanes per part dels estrangers. • Donar a conèixer la música en valencià, que no gaudeix del suport governamental.
<p>2. Aconseguir despertar l'interès per la cultura catalana.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Aconseguir una bona difusió de la gira i establir unes bones bases perquè els esdeveniments culturals catalans a l'exterior es promoguin amb un mínim de 3 mesos abans de l'activitat. • Col·laborar amb altres agents culturals del país i organitzar activitats conjuntes per fomentar la interculturalitat.
<p>3. Consolidar i augmentar els coneixements lingüístics de català dels estudiants inscrits en les assignatures que ofereixen els lectorats de l'Institut Ramon Llull.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Detectar una millora en els exàmens de final de curs respecte anys anteriors, amb un increment del 5% d'aprovat. • Aconseguir un augment del 2% en el nombre d'inscrits en assignatures de català avançat i de cultura dels pròxims semestres.
<p>4. Complementar i ampliar l'oferta formativa en català de les universitats a l'exterior.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Convèncer els departaments de romàniques que inverteixin recursos econòmics i humans en la programació del lectorat de català. • Millorar el prestigi del català respecte altres llengües romàniques en les universitats mitjançant les conferències del cantautor Pau Alabajos.

9.1 OBJECTIUS INTERNS

A diferència dels docents d'altres llengües, el professorat de català a l'estranger sol encarregar-se de la totalitat de cursos de llengua i cultura catalanes oferts per la seva universitat, i, per tant, el treball en equip *in situ* és pràcticament inexistent. En el millor dels casos, el responsable acadèmic del lectorat s'involucra en l'organització i difusió de les assignatures i activitats de l'àrea de català, per bé que no és una actitud generalitzada, ja que els catedràtics tenen un volum de feina massa gran per a ocupar-se d'una llengua que en molts casos no gaudeix d'obligatorietat dins dels expedients.

Una de les eines de comunicació de què disposen els lectors de la xarxa és el campus virtual de l'Institut Ramon Llull, que acull, entre altres prestacions, un fòrum per poder compartir notícies i recursos amb els altres professors. Val a dir que el fòrum del campus virtual roman poc actiu, mentre que la majoria de consultes i missatges es canalitzen per mitjà d'un grup de yahoo creat fa quatre anys pels mateixos lectors. Existeix, doncs, el que anomenem "fòrum alternatiu", al qual els tècnics i caps de l'IRL no tenen accés. Aquest és el contacte més continu entre el professorat, a pesar de ser merament virtual.

Un cop l'any se celebren el juliol o setembre les Jornades Internacionals per a Professors de Català a Catalunya o País Valencià, un espai de trobada i de formació en el qual el professorat d'arreu posa en comú les seves propostes i inquietuds didàctiques, a banda de participar en tallers i conferències variis. Aquest és l'únic moment en el qual els lectors es veuen les cares, però el cert és que els quatre dies que duren les Jornades es queden curts per dissenyar iniciatives i projectes comuns.

Heus aquí un dels objectius estructurals menys visibles del nostre projecte. Des que es van iniciar ara fa quatre anys les gires, hem notat una millor cohesió de l'equip de lectors, malgrat no haver-hi un contacte físic i comunicar-se mitjançant trucades, correus electrònics, converses per Skype; etc. Sobretot en acabar la gira i avaluar l'experiència i resultats obtinguts, la satisfacció d'haver pogut aconseguir l'èxit d'un projecte compartit fa que els lectors involucrats en la proposta se sentin motivats, part d'un equip, menys aïllats i es plantegin noves fites.

L'objectiu de la gira d'enguany és continuar enfortint la cohesió entre la xarxa de lectorats malgrat la distància, per poder afrontar projectes de més envergadura en un futur i garantir la motivació del professorat. A nivell econòmic, un dels objectius interns és optimitzar recursos.

9.2 AVALUACIÓ DELS OBJECTIUS

D'entre els objectius fixats, n'hi ha de més fàcilment avaluable, i d'altres que necessiten un mètode més d'observació a llarg termini, i pels quals seria necessari una millora en l'elaboració de diagnòstics i informes culturals. Vegem-ne algunes propostes:

Indicadors quantitativs

- ✓ Recompte del nombre d'assistents a les activitats incloses dins de la gira.

- ✓ Calcular el nombre de compres per Itunes dels discos de Pau Alabajos i les comandes de CD procedents d'altres països, especialment d'Itàlia, França, Alemanya i Suïssa. El que serà pràcticament impossible de determinar és fins a quin punt un possible augment del consum de música catalana té una relació directa amb la gira de Pau Alabajos.
Malauradament, els informes sobre l'estat de la cultura i el consum musical dels quatre països inclosos en el recorregut de la gira no desglossen el país de procedència de les bandes escoltades. Així, se sol fer una diferència entre els intèrprets en la llengua del país i els estrangers, sense especificar-ne la nacionalitat.
- ✓ Comptar la presència de la gira en els mitjans de comunicació locals, ja sigui premsa escrita, ràdio, televisió; etc.
- ✓ Estimar l'increment d'alumnes inscrits en assignatures de català respecte cursos anteriors. Per tal de poder determinar si la gira ha influït en la decisió de matricular-s'hi, el professor preguntarà el primer dia de classe les raons per les quals l'estudiant ha decidit inscriure's en el curs de català.
- ✓ Per saber si realment l'estatus del català millora en els programes de les universitats, podem valorar un possible augment de crèdits, el pas d'optatives de tercera llengua a segona llengua, cert grau d'obligatorietat en funció dels itineraris docents, o bé de la situació contractual del professorat.
- ✓ Per poder determinar la millora lingüística dels estudiants, bastarà a comparar els resultats dels exàmens finals de les assignatures d'aquells que hagin assistit a la conferència. És clar que hi haurà altres factors que hi hagin pogut influir, i en aquest punt, seria necessària una anàlisi més detallada a partir d'una enquesta a l'alumnat.

Indicadors qualitius

- ✓ Realitzar una enquesta entre els assistents a les xerrades per valorar el grau de satisfacció i d'aprofitament de l'activitat.
- ✓ Fer un seguiment de les estratègies de comunicació i promoció abans i durant la gira, per detectar-ne les possibles mancances i punts febles.
- ✓ Convocar reunions amb els caps dels departaments en què s'emmarquen els lectorats de català per comprovar el grau de prestigi del qual gaudeix l'oferta d'assignatures en aquesta llengua dins de les universitats després de l'activitat, i valorar amb ells l'encert o fracàs del projecte.
- ✓ Fer un recull dels articles publicats a partir de la gira sobre la música en català i més concretament, valenciana.

10. CONTINGUTS

Tal com hem exposat en l'apartat de "Finalitats", el nostre projecte és un conjunt de conferències i concerts del cantautor valencià Pau Alabajos en aules universitàries i sales d'Alemanya, Suïssa, Itàlia i França. El contingut, però, no es basa únicament en la presentació dels tres discos publicats per l'artista, sinó que va més enllà.

A les universitats, la xerrada-concert que oferirà el músic, "L'herència de la Nova Cançó", anirà destinada a explicar la importància que els cantautors van tenir durant el període comprès entre els últims 25 anys de la dictadura militar de Francisco Franco fins al final de la transició democràtica.

Amb la interpretació musical d'alguns dels himnes més emblemàtics d'aquest període ("Al vent", "L'estaca", "Què volen aquesta gent", etc) com a fil vertebrador del taller, es reflexionarà al voltant de diversos aspectes polítics, històrics i socials de la història

recent de l'Estat espanyol (centrant-se territorialment en Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià), com són la militància antifeixista dels artistes i treballadors de la cultura, la censura franquista i els recursos literaris per driblar-la, la relació entre la poesia i la Cançó, el tractament institucional de la memòria històrica o el paper fiscalitzador dels cantautors en l'actualitat.

A les sales de concert el repertori variarà substancialment i no hi haurà pràcticament interacció amb el públic, a diferència de les conferències a la universitat. El repertori estarà format sobretot per cançons de l'últim disc, *Una amable, una trista, una petita pàtria* (Bureo Músiques, 2011), però també amb algunes peces dels dos discos anteriors, *Futur en venda* (Cambra Records, 2004) i *Teoria del caos* (Cambra Records, 2008).

Sovint s'ha dit que Pau Alabajos s'inscriu en el nou moviment de cançó protesta, per bé que ell prefereix anomenar-la "cançó proposta". Les lletres de les seves composicions, però, no tan sols parlen de política o història, sinó també de temes més quotidians.

11. ESTRATÈGIES

- ✓ Dissenyant una bona estratègia de comunicació que es basi en la diversificació de mitjans i entitats cooperadores, i que desperti l'interès dels destinataris mitjançant la interacció amb el públic. Per assolir aquesta fita es crearà un diari de gira (www.paualabajos.cat) en què, si les connexions Wifi ho permeten, es publicaran diàriament les fotos que el fotògraf i road manager Xepo W.S. vagi fent de les activitats, juntament amb un petit text. Les actualitzacions del web s'anunciaran al compte de Pau Alabajos de Twitter (12.187 seguidors) i a la pàgina de Facebook (8.477 seguidors).
- ✓ Contactant amb CatalanArts, les delegacions de la Generalitat, centres catalans i amb l'ICEC perquè emprin els seus canals habituals per a fer difusió de la gira. Així mateix, avisant els mitjans locals i servint-nos de les plataformes universitàries per promoure el conjunt d'activitats.
- ✓ Involucrant els estudiants en el projecte i aconseguint que se'l sentin com a propi mitjançant la seva tasca com a traductors.
- ✓ Elaborant unitats didàctiques en torn a les cançons del cantautor de Torrent, per suscitar l'interès de l'alumnat i garantir-ne un aprofitament lingüístic.
- ✓ Implicant tots els agents culturals involucrats en l'organització del projecte, i aconseguir, d'aquesta manera, una cohesió de grup.
- ✓ Cooperant amb altres intèrprets locals perquè facin d'agents multiplicadors.
- ✓ Detectant les possibles curiositats dels destinataris, i dissenyant una conferència que capti l'atenció del públic mitjançant un retrat proper i veraç de la realitat catalana.
- ✓ Duent a terme totes les activitats amb rigor i seguint els processos administratius universitaris d'acord amb el país en qüestió.

12. ACTIVITATS

PAU ALABAJOS
#SENSEQUIPATGE2013

09/05 TORINO (ITÀLIA)
10/05 VENEZIA (ITÀLIA)
13/05 TÜBINGEN (ALEMANYA)
15/05 MANNHEIM (ALEMANYA)
17/05 KÖLN (ALEMANYA)
18/05 KÖLN (ALEMANYA)
21/05 BERLÍN (ALEMANYA)
22/05 LEIPZIG (ALEMANYA)
23/05 FRANKFURT (ALEMANYA)
24/05 KONSTANZ (ALEMANYA)
25/05 LAUSANNE (SUISSA)
27/05 AIS DE PROVENÇA (OCCITÀNIA)

⇒ **TORÍ (Itàlia)**

Dijous, 9 de maig

Hora: 12:00

Lloc: Aula 2.10, Laboratorio Quazza (Palazzo Nuovo)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

En el capítol de continguts, ja hem explicat quin és el tema en torn el qual gira la conferència de Pau Alabajos. Per tal d'il·lustrar el context històric i polític de l'època, el cantautor se serveix de les cançons amb més càrrega cultural i conegudes del moment i les versiona amb uns ritmes més moderns per tal que siguin més propers a la mitjana d'edat dels oients. A més, també inclou un parell de cançons del seu repertori de temes varis, des d'amor a crítica social.

Als estudiants alemanys se'ls lliura un llibret amb les traduccions de les peces, de les quals ells mateixos han estat els traductors, de manera que poden seguir amb més facilitat la conferència, fins i tot en aquells casos en què el nivell de català és equivalent a un A1 segons el Marc Comú Europeu de les Llengües. Els alumnes italians i francesos no disposen de les lletres traduïdes, però per la similitud amb la seva llengua, no creiem que tinguin problemes per a seguir el fil de la conferència.

Les cançons interpretades seran el pretext que servirà com a guió durant la xerrada per a exposar diversos fets històrics i actuals. Per aquest motiu, seguiran un ordre cronològic que no té tant en compte el moment en el qual es van compondre, sinó la data en què van succeir els esdeveniments que narra. A continuació, en podem veure la llista, que en cap cas és inamovible i s'adaptarà segons el nivell dels estudiants i les intervencions que vagin fent:

- Al vent (Raimon, 1959)
- L'estaca (Lluís Llach, 1968)

- Què volen aquesta gent? (Maria del Mar Bonet, poema de Lluís Serrahima, 1968)
 - Ais! (Ovidi Montllor, 1973)
 - M'aclame a tu (Poema de Vicent Andrés Estellés musicat per Ovidi Montllor, 1980)
 - XLVI. Pell de brau (Poema de Salvador Espriu de 1960 musicat per Pau Alabajos)
 - Fosses del silenci (Pau Alabajos, sobre la memòria històrica, 1975)
 - Nit i boira (Pau Alabajos, sobre l'assassinat neonazi de Guillem Agulló el 1993)
-
- Sí·labes de vidre (Pau Alabajos, 2008)
 - Inventari (Pau Alabajos, 2011)
 - Mil milions (Pau Alabajos, 2011)
 - Contra el ciment (Pau Alabajos, 2008)
 - Una nit a Berlín (Pau Alabajos, 2011)
 - Zàpping (Pau Alabajos, 2011)
 - Eyjafjallajökull (Pau Alabajos, 2011)
 - València, 9 d'Octubre (Pau Alabajos, 2008)
 - Utòpics, idealistes, ingenus (Pau Alabajos, 2011)
 - Tinc una mania inconfessable (Pau Alabajos, 2008)
 - Línia 1 (Pau Alabajos, sobre l'accident de metro de València de 2006)
 - Sense equipatge (Pau Alabajos, 2008, la cançó que dona nom a la gira)

Recursos humans: Lector de català de Torí i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants i projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ **VENÈCIA (Itàlia)**

Divendres, 10 de maig

Hora 12:00

Lloc: Università Ca' Foscari Venezia, Seu Ca' Bernardo, Sala di lettura B (Sestiere Dorsoduro, 3199)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lector de català de Venècia i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants, projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ **TUBINGA (Alemanya)**

Dilluns, 13 de maig

Hora: 20:00

Lloc: Club Voltaire (Haaggasse, 26)

Web: www.club-voltaire.de

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lectora de català de Tubinga i tècnic del local.

Recursos infraestructurals: Ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de la sala i comunicació als estudiants i al públic potencial de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribi el públic.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ **FRANKFURT (Alemanya)**

Dimecres, 15 de maig

Hora: 14:00

Lloc: Goethe-Universität, 6.201 IG-Hochhaus (Grüneburgplatz, 1)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lectora de català de Frankfurt i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants, projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ **MANNHEIM (Alemanya)**

Dimecres, 15 de maig

Hora: 19:00

Lloc: Arkadentheater (Schloss, 68131)

Activitat: Concert amb el quartet de corda

Recursos humans: Lectora de català de Mannheim, un tècnic de so i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar per la veu, caixa d'injecció per a la guitarra electroacústica (per línia, jack-jack), monitor o altaveu intern, tamboret tipus bar, peu de micròfon flexible (de girafa), taula de mesclades i altaveus autoamplificats amb potència suficient per a l'espai escènic.

Requisits organitzatius previs: Reserva del cotxe dels membres del quartet de corda, residents a Liège, reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant el concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arriba el públic, il·luminació i sonorització de la sala.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ COLÒNIA (Alemanya)

Divendres, 17 de maig

Hora: 10:30

Lloc: Universität zu Köln, Hörsaalgebäude, Hörsaal B (Albertus-Magnus-Platz, 1)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lectora de català de Colònia i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants, projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

Dissabte, 18 de maig

Hora: 21:00

Lloc: Barinton (Grüner Weg, 2)

Web: www.barinton.com

Activitat: Concert amb la banda, juntament amb Josué Ávalos, Mr. Shirazy i Los Bárbara.

Preu: 6€

Recursos humans: Organitzadora de l'esdeveniment, un tècnic de so i el propietari del local.

Recursos infraestructurals: Ampolles d'aigua, micròfon Shure SM58 o similar per la veu, 2 caixes d'injecció per a les dues guitarres electroacústiques, el baix elèctric (per línia, jack-jack), 3 monitors o altaveus interns, tamboret tipus bar, 2 peus de micròfon flexibles (de girafa), taula de mesclades i altaveus autoamplificats amb potència suficient per a l'espai escènic.

Requisits organitzatius previs: Reserva i compra dels bitllets d'avió dels membres de la banda des de València fins a Frankfurt-Hahn i reserva dels bitllets d'autocar des de Frankfurt-Hahn a Colònia. Així mateix, cerca d'una bateria i un baix elèctric, perquè el grup viatja sense instruments.

Requisits organitzatius durant el concert: il·luminació i sonorització de la sala, venda de CD i merchandising.

Difusió específica: comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals, a l'agenda de la ciutat.

Pressupost: per bé que l'IRL no es fa responsable de les activitats que no són estrictament acadèmiques, el cert és que la subvenció de l'Institut es destina a cobrir totes les despeses de la gira, encara que no quedin incloses en la programació prevista. El tracte és el 80% de les entrades es reparteixen entre els quatre grups.

⇒ **BERLÍN (Alemanya)**

Dimarts, 21 de maig

Hora: 14:00

Lloc: Freie Universität Berlin, K 31/201 (Habelschwerdter Alle, 45)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lectora de català de Berlín i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants, projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

Hora: 20:00

Lloc: The Zone (Reuterstr. 95)

Web: www.thezoneberlin.org

Activitat: Concert

Entrada: 3€

Recursos humans: Organitzadora de l'esdeveniment, un tècnic de so i el propietari del local.

Recursos infraestructurals: Ampolles d'aigua, micròfon Shure SM58 o similar per la veu, 1 caixa d'injecció per la guitarra electroacústica, 1 monitor o altaveu intern, tamboret tipus bar, 1 peu de micròfon flexible (de girafa), taula de mesclades i altaveus autoamplificats amb potència suficient per a l'espai escènic.

Requisits organitzatius previs: Reserva de la sala i negociació de les condicions econòmiques.

Requisits organitzatius durant el concert: Il·luminació i sonorització de la sala, venda de CD i merchandising.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals, a l'agenda de la ciutat.

Pressupost: Per bé que l'IRL no es fa responsable de les activitats que no són estrictament acadèmiques, el cert és que la subvenció de l'Institut es destina a cobrir

totes les despeses de la gira, encara que no quedin incloses en la programació prevista.

⇒ LEIPZIG (Alemanya)

Dimecres, 22 de maig

Hora: 15:00 - 16:45

Lloc: Universität Leipzig, Neues Seminargebäude, Raum 426 (Universitätstr. 5)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lector de català de Leipzig i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants, projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ FRANKFURT (Alemanya)

Dijous, 23 de maig

Hora: 20:00

Lloc: Instituto Cervantes (Staufenstraße, 1)

Entrada: 6€ reduïda/ 8€

Web: www.frankfurt.cervantes.es

Activitat: Concert

Recursos humans: Organitzadora de l'esdeveniment, un tècnic de so i la responsable de les activitats culturals de l'Institut Cervantes.

Recursos infraestructurals: Ampolles d'aigua, micròfon Shure SM58 o similar per la veu, 1 caixa d'injecció per la guitarra electroacústica, 1 monitor o altaveu intern, tamboret tipus bar, 1 peu de micròfon flexible (de girafa), taula de mesclades i altaveus autoamplificats amb potència suficient per a l'espai escènic.

Requisits organitzatius previs: Reserva de la sala i negociació de les condicions econòmiques.

Requisits organitzatius durant el concert: Il·luminació i sonorització de la sala, venda de CD i merchandising.

Difusió específica: Comunicació des de la *newsletter* de l'Institut Cervantes, la Universitat, als estudiants, als mitjans locals, a l'agenda de la ciutat.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ CONSTANÇA (Alemanya)

Divendres, 24 de maig

Hora: 13:30

Lloc: Universität Konstanz, Raum G201 (Universitätstrasse, 10)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lectora de català de Constança i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants, projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

⇒ LAUSANA (Suïssa)

Dissabte, 25 de maig

Hora: 18:00

Lloc: Casal Català de Lausana (Rue de Geneve ,91)

Web: www.catalansasuïssa.org

Activitat: Concert

Recursos humans: Organitzadors de l'esdeveniment.

Recursos infraestructurals: Ampolles d'aigua, micròfon Shure SM58 o similar per la veu, 1 caixa d'injecció per la guitarra electroacústica, 1 monitor o altaveu intern, tamboret tipus bar, 1 peu de micròfon flexible (de girafa), taula de mesclades i altaveus autoamplificats amb potència suficient per a l'espai escènic.

Requisits organitzatius previs: Reserva de la sala.

Requisits organitzatius durant el concert: Repartiment dels llibres amb les lletres, venda de CD i merchandising.

Difusió específica: comunicació des de la *newsletter* del Centre als socis, contacte amb la Universitat per a donar a conèixer l'activitat.

Pressupost: per bé que l'IRL no es fa responsable de les activitats que no són estrictament acadèmiques, el cert és que la subvenció de l'Institut es destina a cobrir totes les despeses de la gira, encara que no quedin incloses en la programació.

⇒ AIS DE PROVENÇA (França)

Dilluns, 27 de maig

Hora: 18:00

Lloc: Aix-Marseille Université, Amphitéâtre Guyon (Avenue Robert Schuman, 29)

Activitat: Xerrada-concert "L'herència de la Nova Cançó"

Recursos humans: Lector de català d'Ais de Provença i un conserge per si hi ha algun problema tècnic.

Recursos infraestructurals: Projector, ordinador portàtil, ampolles d'aigua, llibrets amb les cançons, micròfon Shure SM58 o similar, petit amplificador, trípode i càmera.

Requisits organitzatius previs: Reserva de l'aula i comunicació als estudiants de l'hora i el lloc exactes.

Requisits organitzatius durant la xerrada-concert: Repartició dels llibrets amb les lletres conforme arribin els estudiants, projecció de les cançons a la pantalla.

Difusió específica: Comunicació a la Universitat, als estudiants, als mitjans locals i a possibles interessats fora del món acadèmic.

Pressupost: No es desglossa, perquè l'IRL se'n fa càrrec per a totes les universitats, amb un pressupost aproximat que permeti cobrir les despeses i hi hagi un romanent en forma d'honorari.

13. MODEL DE GESTIÓ

A l'hora d'exposar les bases contextuais del projecte, en el capítol intítulat "Anàlisi interna de l'entitat gestora", ja hem descrit breument els agents implicats en el projecte.

La màxima entitat organitzadora del projecte és l'Institut Ramon Llull, un consorci sense ànim de lucre que depèn de la Generalitat de Catalunya. Amb tot, el projecte no neix com a programació directa de l'IRL, sinó en forma de subvenció atorgada des de l'Àrea de Llengua i Universitats, a què tan sols poden optar les propostes dissenyades pel professorat de la Xarxa Llull a l'exterior. Els lectors i lectores encarregats de l'organització de la gira no han firmat cap contracte amb l'IRL per a dur a terme l'activitat, com tampoc n'ha signat el beneficiari de la subvenció, Pau Alabajos.

En aquest sentit, la relació contractual que tenen els professors amb les respectives universitats és diferent en cada cas. Alguns lectors tenen una plaça completa, altres tres quarts de plaça o la meitat, i n'hi ha que estan contractats com a autònoms per a impartir unes hores determinades o que són becaris i tenen únicament un conveni amb l'IRL, però no amb el centre docent. Fins i tot dins d'un mateix país, la situació laboral del lector pot variar substancialment d'una universitat a l'altra.

El contracte del professorat no especifica ni la quantitat ni el tipus d'activitats culturals i acadèmiques que el docent ha de realitzar a part de les seves hores lectives. Així doncs, l'equip del projecte hi participa voluntàriament, sense rebre cap remuneració a canvi, per tal com, implícitament, se sobreentén que aquest tipus de tasques són inherents a la figura del lector.

La màxima responsable d'organitzar el concert al Centre Cultural de Lausana gaudeix d'una de les beques que atorga la Generalitat per donar suport a les comunicats catalanes a l'estranger. Pau Alabajos està constituït com a autònom i no té cap lligam contractual amb l'Institut Ramon Llull, encara que s'ocupa d'una part de les tasques organitzatives del projecte. És, per tant, protagonista i part de l'entitat organitzadora.

Aquest model mixt de gestió ens permet garantir una riquesa d'idees i estalvi de recursos significant. Vegem quin és el paper de cadascun dels agents:

- **Universitats:** cedeixen de manera gratuïta els espais on té lloc la xerrada-concert i l'equip tècnic necessari per a tirar-la endavant. En alguns casos gestionen i cobreixen les despeses d'allotjament, en d'altres col·laboren amb uns honoraris en concepte de "professor convidat", que varia de departament a departament.
- **Institut Ramon Llull:** l'Àrea de Llengua i Universitats atorga 3630€ bruts de subvenció i els ingressa 60 dies després que s'hagi acabat l'activitat. Aquesta quantitat està destinada a cobrir totes les despeses del viatge: honoraris, allotjament, dietes, desplaçament; etc. Els tècnics de l'Àrea assessoren l'equip organitzador, i s'encarreguen de la difusió de l'esdeveniment.
- **Lectors:** tenen cura de l'organització de la xerrada a la seva universitat, reserva de sales, difusió de l'acte mitjançant cartells, *flyers*, xarxes socials, contacte amb els mitjans locals; etc. En les poblacions en què hi ha xerrada i a més concert en una sala fora de les universitats, s'encarreguen de la recerca de local, les negociacions amb el propietari i comparteixen la responsabilitat de

promoció de l'esdeveniment amb el local. Molts d'ells també allotjaran a casa seva el cantautor i el road mànager i fotògraf.

- **Centre Català de Lausana:** cedeix la sala del concert i allotja el cantautor i el road mànager a casa d'un dels membres de la Junta.
- **Instituto Cervantes de Frankfurt:** cedeix la sala del concert, i lliura els diners recollits de les entrades a Pau Alabajos.

PART 3. BASES CONTEXTUALS DEL PROJECTE

14. PLANIFICACIÓ PER LA PRODUCCIÓ DEL PROJECTE

Tasca	Temps	Persona	Novembre	Desembre	Gener	Febrer
Reunions de la direcció	7 m	Pau, Anna, Elisabet				
Planificació inicial de la ruta	2 m	Pau, Anna, Elisabet				
Consulta de participació amb els lectors i Centre Català	1 m	Pau, Anna, Elisabet				
Reunió amb l'IRL	1 s	Pau, Anna, Elisabet				
Modificació de ruta segons interessats	1 m	Pau, Anna, Elisabet				
Creació dossier de premsa	2 s	Pau, Anna, Elisabet				
Traducció dossier de premsa	1 m	Estudiants Anna				
Presentació dels documents a l'IRL	2 s	Anna				
Acord sobre els honoraris	6 s	Tots				
Reserva del local pel concert a Colònia	4 s	Elisabet				
Reserva del local pel concert de Berlín	4 s	Montse Domingo				
Reserva d'aulas	4 s	Lectors				
Elaboració de cartells i flyers	4 s	Francina M, Roser C				
Unitats didàctiques de cançons	4 s	Lectors				
Cerca d'un road manager (pla B)	2 s	Pau				
Cerca d'allotjament	6 s	Pau, Anna, Elisabet				
Reserva bitllets d'avió València-Frankfurt	2 s	Pau i Elisabet				
Reserva de cotxe de lloguer (quartet de corda)	2 s	Quartet de corda				
Treball amb els alumnes	4 s	Lectors				
Traducció de les cançons amb els alumnes	4 s	Lectors i alumnes				
Dotar de contingut les xarxes socials	8 s	Pau				
Disseny del blog	2 s	Laià Marquès				
Actualització del blog	5 s	Pau i Xepo WS				
Entrega de la factura	5 s	Pau i Xepo WS				
Redacció de la notícia a la xarxa del Lluç	1 s	Anna				
Lliurament de la memòria	3 s	Anna i lectors				
Avaluació amb la direcció	2 s	Anna				
Reunió dels lectors per països	1 s	Pau, Anna, Elisabet				
Reunió amb els delegats	1 s	Lectors				
		Lectors i delegats				

Tasca	Temps	Persona	Març	Abril	Maig	Juny	Juliol
Reunions de la direcció	7 m	Pau, Anna, Elisabet					
Planificació inicial de la ruta	2 m	Pau, Anna, Elisabet					
Consulta de participació amb els lectors i Centre Català	1 m	Pau, Anna, Elisabet					
Reunió amb l'IRL	1 s	Pau, Anna, Elisabet					
Modificació de ruta segons interessats	1 m	Pau, Anna, Elisabet					
Creació dossier de premsa	2 s	Pau, Anna, Elisabet					
Traducció dossier de premsa	1 m	Estudiants Anna					
Presentació dels documents a l'IRL	2 s	Anna					
Acord sobre els honoraris	6 s	Tots					
Reserva del local pel concert a Colònia	4 s	Elisabet					
Reserva del local pel concert de Berlín	4 s	Martí Domínguez					
Reserva d'aules	4 s	Lectors					
Elaboració de cartells i flyers	4 s	Francina M, Roser C					
Unitats didàctiques de cançons	4 s	Lectors					
Cerca d'un road manager (pla B)	2 s	Pau					
Cerca d'allotjament	6 s	Pau, Anna, Elisabet					
Reserva bitllets d'avió València-Frankfurt	2 s	Pau i Elisabet					
Reserva de cotxe de lloguer (quartet de corda)	2 s	Quartet de corda					
Treball amb els alumnes	4 s	Lectors					
Traducció de les cançons amb els alumnes	4 s	Lectors i alumnes					
Dotar de contingut les xarxes socials	8 s	Pau					
Disseny del blog	2 s	Laila Marquès					
Actualització del blog	5 s	Pau i Xepo WS					
Entrega de la factura	1 s	Anna					
Redacció de la notícia a la xarxa del Lluç	3 s	Anna i lectors					
Lliurament de la memòria	2 s	Anna					
Avaluació amb la direcció	1 s	Pau, Anna, Elisabet					
Reunió dels lectors per països	1 s	Lectors					
Reunió amb els delegats	1 s	Lectors i delegats					

15. ESTRUCTURA ORGANITZATIVA I RECURSOS HUMANS

15.1 LA “DIRECCIÓ”

Pau Alabajos, llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat de València, cantautor polifacètic compromès socialment.

- ✓ Tasques: A banda de ser l'artista convidat, coordinació juntament amb Anna Subarroca i Elisabet Capdevila de tota la gira, contacte especialment amb els lectors de fora d'Alemanya, cerca del quartet de corda, coordinació amb la banda, elaboració dels continguts del blog, Twitter i xarxes socials, cerca del road mànager; etc.

Anna Subarroca, llicenciada en Traducció i Interpretació (UAB), Màster d'Assessorament Lingüístic, Serveis Editorials i Gestió del Multilingüisme i professora de català a la Universitat de Mannheim des de setembre de 2012.

- ✓ Tasques: Coordinació de les lectores i lectors (especialment d'Alemanya) contacte amb l'Institut Ramon Llull (responsable dels tràmits burocràtics per a obtenir la subvenció i de totes les gestions amb l'IRL durant els mesos previs i posteriors a la gira, inclosa la Delegació de Berlín), organització del concert del quartet de corda a Mannheim, elaboració de propostes didàctiques i treball de traducció amb els alumnes de les cançons “València, 9 d'octubre” i “Zàpping”; disseny del llibre de lletres i traduccions.

Elisabet Capdevila, llicenciada en Traducció i Interpretació (UAB), Postgrau de Correcció i de Qualitat Lingüística (UAB) i Màster en Gestió Cultural (UOC). Va ser lectora de català durant sis anys a la Universitat de Colònia i a la Universitat de Bonn, sis anys i mig.

- ✓ Tasques: Planificació de la gira, assessorament d'Anna Subarroca, organització del concert de Colònia (contacte amb els grups, el propietari del local i el DJ, cerca d'instruments), suport en l'organització de la xerrada a la universitat, coordinació amb Marga Fontcuberta del concert al Centre Català de Lausana, elaboració de propostes didàctiques i treball de traducció d'“Una nit a Berlín” i “Contra el ciment” amb els alumnes de Bonn. Encarregada d'allotjar a casa seva Pau Alabajos, Xepo W.S. i la banda de València.

Xepo W.S., nascut a Dènia, va completar els seus estudis de fotografia a Barcelona. En els últims anys ha treballat per la marca Suïssa de rellotgeria Omega i per a altres empreses que l'han dut a Nord-Amèrica, la Xina i diversos indrets d'Europa. El 2011 va participar en la residència d'artistes al Swatch Art Peace Hotel de Shangai.

- ✓ Tasques: Road mànager, fotògraf i càmera. Encarregat de documentar la gira diàriament al blog, i de les tasques d'edició del vídeo documental.

15.2 ORGANITZADORS LOCALS

Montse Domingo, llicenciada en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona, és lectora de català a la Freie Universität de Berlín des de fa dos anys.

- ✓ Tasca: Organització de la conferència a la universitat i del concert a Berlín (contacte amb el propietari, negociació de condicions). Treball de traducció a l'aula de "Sí·l·labes de vidre" i "Utòpics, idealistes, ingenus".

Jon Landa, va estudiar Periodisme a la Universitat de Bilbao i va doctorar-se en Comunicació a la Universitat de València, és professor de català des de setembre de 2010 a la Universitat de Torí.

- ✓ Tasca: Organització de la xerrada a la universitat de Torí, encarregat d'allotjar Pau Alabajos i Xepo W.S. a casa seva.

Albert Morales, professor de català, literatura catalana i castellà a la Universitat Ca' Foscari, doctorand en lingüística aplicada (IULA-UPF), consultor a la UOC i traductor jurat.

- ✓ Tasques: Organització de la xerrada a la Universitat de Venècia, cerca d'allotjament.

Marga Fontcuberta, és llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració i s'ha especialitzat en la Participació Ciutadana i les Polítiques Locals. Fins el proper setembre treballa al Casal Català de Lausana gràcies a una beca ACC de la Generalitat de Catalunya.

- ✓ Tasques: Organització del concert al Centre Català de Lausana; cerca d'allotjament, equip tècnic necessari i difusió del concert.

Marc Colell, llicenciat en Traducció i Interpretació, és lector a la Universitat d'Ais-Marsella des de fa un any i mig, i anteriorment n'havia estat a la Universitat de Sorbona de París durant tres anys.

- ✓ Tasques: Organització de la xerrada a la Universitat d'Ais-Marsella, encarregat d'allotjar Pau Alabajos i Xepo W.S. a casa seva.

Cornelia Eisner, lectora de català a Tubinga des de fa dos anys.

- ✓ Tasques: Organització de la xerrada a la Universitat de Tubinga.

Anna Guerra va estudiar Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona i fa dos anys que és lectora de català a Alemanya, primer a la Universitat de Bremen i enguany a la Universitat de Colònia.

- ✓ Tasques: Organització de la xerrada-concert a la Universitat de Colònia, treball de traducció de la cançó "M'aclame a tu".

Montse Ruiz-Ortigosa va estudiar Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra i Teoria de la Literatura a la Universitat de Barcelona. Des de setembre de 2011 és lectora de llengua i cultura catalanes a la Universitat de Frankfurt am Main.

- ✓ Tasques: Organització de la xerrada a la Universitat de Frankfurt i del concert a l'Institut Cervantes (contacte, negociació de condicions). Treball de traducció amb els alumnes de la cançó "Inventari".

Òscar Bernaus, llicenciat en Filologia Clàssica a la Universitat de Barcelona i havent

cursat estudis de Postgrau i recerca en l'àmbit de la història de l'Església Antiga i de la Patrística a Berlín gràcies a una beca del Servei Alemany d'Intercanvi Acadèmic, l'any 2008 va començar a treballar a la Freie Universität (FU) com a lector de català. Després de dos anys a la FU de Berlín va ser seleccionat per iniciar el nou projecte de lectorat de l'Institut Ramon Llull a la Universitat de Leipzig.

- ✓ Tasques: Organització de la xerrada-concert a la Universitat de Leipzig, treball de traducció d' "Al vent" i "Ais" amb els alumnes.

Francina Massana, va estudiar Periodisme a la UAB i té el Màster d'Estudis Avançats i Aplicats en Llengua i Literatura Catalanes. Imparteix classes de català a la Universitat de Constança des de 2012.

- ✓ Tasques: Organització de la xerrada a la Universitat de Constança i traducció de "Nit i boira".

Laia Marquès, llicenciada en Comunicació Audiovisual (UAB), Postgrau de Disseny Gràfic aplicat a la Comunicació (ELISAVA) i Postgrau com a Comunity Manager (UB). Treballa a Binaria com a productora multimèdia, i s'encarrega, entre d'altres projectes, del disseny i actualització del web d'Els Amics de les Arts.

- ✓ Tasques: Disseny del web i del blog *Diari de gira*; actualització diària del web, Twitter i facebook.

15.3 COL·LABORADORS PUNTUALS

Laia Vidal, periodista resident a Berlín, encarregada d'allotjar Pau Alabajos i Xepo W.S. a casa seva.

Roser Capdevila, doctora en Enginyeria Tèrmica per la Universitat Politècnica de Catalunya, dissenyadora dels cartells i *flyers* del concert de Colònia.

Anna Planas, llicenciada en Direcció i Administració d'Empreses, becària del Centre Cultural Català de Colònia, responsable de part de la difusió de la xerrada-concert a la Universitat de Colònia i del concert al Barinton.

Anna Betlem Borrull, lectora de català a la Universitat Humboldt de Berlín, difusió i treball de traducció de "Tinc una mania inconfessable", "Línica 1" i "Sense equipatge".

Queralt Vallcorba, exrepresentant de l'Institut Ramon Llull a la Delegació de la Generalitat d'Alemanya, encarregada dels primers tràmits en l'organització de la gira.

Julià Florit, representant de l'IRL a la Delegació de la Generalitat a Berlín, responsable de la comunicació de la gira alemanya.

Neus López, responsable de l'Institut Català de les Empreses Culturals a Berlín, encarregada d'incloure a l'agenda de CatalanArts les activitats de #SENSEQUIPATGE2013.

Maria Clusa, dissenyadora d'Interiors resident a Mannheim, encarregada d'allotjar el quartet de corda a casa seva.

Les cares que fan possible el projecte:

ANNA SUBARROCA

XEPO W.S.

ANNA GUERRA

MARC COLELL

ÒSCAR BERNAUS

MONTSE DOMINGO

CORNELIA EISNER

FRANCINA MASSANA

CENTRE CATALÀ DE LAUSANA

MONTSE RUIZ

ALBERT MORALES

JON LANDA

ELISABET CAPDEVILA

LAIA MARQUÈS

PAU ALABAJOS

16. LA COMUNICACIÓ

16.1 DEFINICIÓ DE LA IMATGE DEL PROJECTE

El tàndem format pels professionals en comunicació Xepo W.S. i Laia Marquès és el principal responsable de crear una imatge corporativa prou atractiva perquè aconseguixi cridar l'atenció no tan sols del públic catalanoparlant, sinó especialment del forà.

Com que es tracta d'una gira, no hem creat pròpiament un logotip entès com una única plasmació gràfica, sinó que hem dissenyat un estil global que anirem reproduint als cartells, blogs, anuncis; etc. Aquest estil es basa en la força expressiva de les fotografies de Xepo W.S., que són gairebé una "mirada cinematogràfica" de moments únics, especials.

Els colors predominants són el blanc i el negre, tant de la majoria de cartells com de les fotos. La tria no és arbitrària ni merament estètica; volem transmetre maduresa, sobrietat. Les fotos promocionals del disc, fetes amb el rerefons de la immensa Shanghai, empraven els tons ataronjats combinats amb tonalitats apagades, però al capdavant colors. Hi ha hagut un canvi en la carrera professional de Pau, la seva música ha madurat, ell també. I per aquest motiu, la imatge s'ha transformat.

Així mateix, el marc de la gira és eminentment acadèmic, i en certa manera, volem comunicar serietat, la qual cosa no vol dir avorriment. Pensem que la força del material gràfic impacta i arriba als estudiants; saben que no serà música festiva el que escoltaran, i malgrat tot, continuen veient-t'hi frescor. Per acostar-nos als destinataris joves, a més, anunciem la gira amb un hashtag: #SENSEQUIPATGE 2013. Som conscients que avui dia cal ser un cantautor 2.0, interactuar amb els seguidors, perquè ja no existeixen simples consumidors; ara són prosumidors. D'aquesta manera animem també els estudiants a participar en el relat que anirem fent a Twitter del transcurs dels dies, emprant aquesta etiqueta.

El títol de la gira recupera una de les cançons de Pau Alabajos del primer disc que narra les sensacions del cantautor en tornar a casa després d'un concert. En aquest cas, hi ha molts quilòmetres de carretera, però també moltíssim equipatge. Incloem aquí un punt d'ironia; Pau Alabajos i Xepo W.S. surten amb el maleter del cotxe ben carregat des de València.

El cartell principal anunciant el pas del cantautor torrentí per les ciutats també usa el blanc i el negre com a colors, una tipografia senzilla i fina i la foto de fons d'un home parat en un embús. Sembla, de fet, que la part que indica les ciutats estigui mit estripada i a sota hi hagi la fotografia.

16.2 RELACIONS AMB L'ENTORN

Relacions internes de l'equip gestor

La diferent ubicació dels principals organitzadors de la gira (València, Mannheim, Colònia) obliguen a establir la comunicació dels integrants mitjançant Skype i un grup

de whatsapp format per Pau Alabajos, Anna Subarroca i Elisabet Capdevila, per resoldre qüestions puntuals que necessiten una ràpida resposta. De reunions físiques n'hi haurà tan sols una, el mes de desembre, aprofitant que l'Anna i l'Elisabet viatgen cap a Catalunya amb motiu de les vacances de Nadal. S'aprofitarà per organitzar una reunió amb Neus Crisol, tècnica de l'Àrea de Llengua i Universitats de l'Institut Ramon Llull, per discutir qüestions pressupostàries i organitzatives.

Amb la resta de membres de l'entitat gestora, la comunicació es farà sobretot per correu electrònic i trucades en el cas d'Alemanya. A més, es crearà una carpeta compartida en el Dropbox amb material de premsa, lletres i traduccions de les cançons, els dos últims discos del Pau en mp3, els cartells i el dossier final amb el contingut de la xerrada. A banda, penjarem al Google docs un document amb el full de ruta de la gira, en què apareixeran les dades bàsiques (persona de contacte, hora d'arribada, allotjament, diners aportats, hora de la xerrada; etc) que s'aniran modificant al llarg dels mesos conforme es vagi actualitzant la informació.

Relacions amb altres àrees

De la comunicació amb l'IRL se n'encarrega Anna Subarroca, perquè és la única de la direcció que hi té una relació laboral. Això comporta, tal com hem descrit en l'apartat de recursos humans, el desenvolupament de les tasques més feixugues de presentació de documentació relacionada amb l'atorgament de la subvenció. És, doncs, qui té un volum de feina més important.

Quant a la freqüència, si no hi ha cap incidència, podem dir que no serà continuada. No s'aniran comunicant els canvis mentre es va perfilant el projecte, sinó que tan sols es faran consultes en alguns moments puntuals relacionades amb la sol·licitud de la subvenció i el pagament de l'import sol·licitat.

Relacions amb els col·lectius implicats

La relació amb el propietari de la sala Barinton i la propietària de la sala The Zone a Berlín serà puntual. Reservarem la sala via trucada telefònica, visitarem el local per comprovar que tot és correcte i establirem les condicions econòmiques. El dia del concert hi acudirem abans per dur a terme les proves de so. El cartell i els *flyers* n'hi haurà prou a enviar-los per correu electrònic.

Quant al concert de Lausana, la comunicació l'establirem amb la becària de la Generalitat del Centre Català. El procediment a seguir serà exactament el mateix que amb la resta de lectors; un primer contacte per saber si hi ha interès a organitzar l'activitat, i correus electrònics al llarg dels mesos de producció de la gira per anar posant al dia les dades i compartint la informació i material necessaris per a dur a terme l'activitat.

Relacions amb els mitjans de comunicació

Aquesta tasca és responsabilitat de l'Institut Ramon Llull, de la Delegació de la Generalitat a Berlín i dels organitzadors locals. Cadascú haurà d'aplicar una bona estratègia comunicativa per a donar a conèixer l'esdeveniment en la seva ciutat, un cop se'n sàpiguen els detalls. Pel concert de Berlín i Colònia caldrà invertir-hi més esforços, per tal com són activitats pensades per a un públic més ampli.

16.3 DIFUSIÓ DE L'ACTIVITAT

Els destinataris als qui s'adreça el nostre pla de comunicació són els mateixos que els que té el projecte com a públic potencial. El pes més important el constitueixen els alumnes de català dels diversos lectorats, i és en el marc de la universitat on caldrà concentrar més esforços en aquest sentit.

Jaques Rancière, autor del *Espectador emancipado*, afirma que "l'espectador és dolent. Ser espectador significa mirar un espectacle. I mirar és dolent, per dues raons. Primer, mirar és el contrari de conèixer [...] Segon, mirar és considerat el contrari d'actuar." Partint d'aquesta premissa, podríem dir que la passivitat de què parla Rancière és encara més accentuada en els alumnes universitaris en general, i els de llengua i cultura catalanes no en són una excepció. El nostre repte és aconseguir que es facin seva la gira de Pau Alabajos i amb aquest afany creem un missatge proper i desacomplexat, perquè s'atreveixin a deixar de ser espectadors i es converteixin en actors del nostre projecte. Creiem que aquesta serà la manera d'assolir els objectius marcats.

Ara bé, som molt conscients de dues limitacions importants: la manca de temps i de recursos econòmics. Els diners de la subvenció del Lull i de les universitats van destinats exclusivament a Pau Alabajos en concepte d'honoraris. Això vol dir que de la difusió local se n'encarrega l'organitzador en qüestió, i si no té el suport econòmic de la Universitat, que sol ser el cas, el material l'haurà de pagar el professor. Afortunadament, la xarxa ens permet arribar a moltes bandes sense disposar de gaire pressupost.

Quant a la manca de temps, és una qüestió laboral. Ja hem apuntat més d'una vegada que aquest projecte el fan possible voluntaris, la majoria dels quals treballen com a professors. Aquest fet implica que el poc temps de què disposen s'inverteixi en els aspectes més bàsics de l'organització de la xerrada o del concert, però sense poder dedicar-se a fer una bona difusió.

Seria poc realista i massa ambiciós traçar accions que sabem que el nostre modest projecte no pot assolir; perquè ens falten mans i diners, i no ho podem canviar.

Dit això, passem a detallar les accions concretes que durem a terme:

- ✓ Creació del **blog** pocs dies abans de la gira, i actualització diària de les activitats realitzades mentre duri el projecte. Ens hem proposat redactar un text breu que fugi de reflexions massa transcendents. Una cosa quotidiana, propera. Les fotografies seleccionades seran una finestra que ens permetrà conèixer no tan sols com ha transcorregut l'activitat, sinó també la ciutat, les cares dels voluntaris i la tasca que fan.
Del blog se n'encarrega Laia Marquès de manera gratuïta, per amista amb Pau Alabajos. Des de Barcelona rebrà les fotografies i el text, i les penjarà al web.
- ✓ Abans, durant i després de la gira, ús de la pàgina de **facebook** de Pau Alabajos, i del compte de **Twitter**. Per crear expectació, s'aniran desvetllant poc a poc els detalls de la gira, sense gaire antelació. Es penjaran els enllaços que remetran al blog. De tant en tant, en Pau penjarà alguna foto més "casolana" feta amb el seu telèfon mòbil.

- ✓ Disseny d'un **cartell** uniforme per a les xerrades-concert a les universitats, que cada lector emplenarà amb la informació adequada. Aquests cartells es penjaran pels passadissos de les universitats, especialment en llocs estratègics dels departaments de Romàniques. Depenent del pressupost de cada localitat, se'n faran *flyers*.
- ✓ Tal com hem exposat amb anterioritat, els participants del projecte tenen accés a una carpeta al Dropbox amb el **dossier** de premsa de Pau Alabajos. Els alumnes d'Anna Subarroca en duran a terme la traducció a l'alemany, perquè pugui arribar a les persones que no tenen necessàriament un vincle amb un indret de parla catalana.
- ✓ Des de principi de semestre, el **professorat** incidirà en la importància d'assistir a la xerrada, i es treballaran les cançons a classe per motivar els alumnes. El professor serà, doncs, el màxim promotor.
- ✓ En les xerrades-concert serà el web de la Universitat el lloc en què es publicarà el petit text de premsa.
- ✓ Contactar amb l'**Institut d'Empreses Culturals Catalans de Berlín** perquè incloguin a l'agenda del CatalanArts totes les activitats que conformen la gira.
- ✓ Publicar al grup de **facebook** "Catalans a Alemanya", "Catalans a Itàlia", "Catalans a Suïssa" i "Catalans a França" l'agenda de les activitats. També a les pàgines de facebook d'aquells lectorats que en tinguin, i els dels centres catalans per on passarà el recorregut. També es crearan esdeveniments en aquesta xarxa social, i es convidarà a tothom que hi pugui estar interessat.
- ✓ Per al concert de **Berlín**, disseny d'un cartell diferent de la resta, més vistós, que es col·locarà en diversos punts de la ciutat, a banda de la Universitat. També es crearà un esdeveniment a facebook i es publicarà la informació al web del Katalanischer Salon i de The Zone, i s'inclourà en la *newsletter* del Casal. Aprofitarem la xerrada per a animar els estudiants que vinguin al concert.
- ✓ Per al concert de **Colònia**, Roser Capdevila elaborarà un cartell amb els tres grups protagonistes i el DJ. S'imprimiran, així mateix, *flyers* que es repartiran per bars i locals colonesos. En el primer número digital de la revista del Centre Català publicada el mes d'abril, hi haurà una entrevista a Pau Alabajos i s'anunciarà que tindrà lloc un concert el mes de març. Més endavant, a la *newsletter* dels socis, se'n detallarà la informació. Al web del Centre i a la pàgina de facebook també hi constarà el concert, a més de la pàgina del Barinton i el seu web.
- ✓ El **Centre Català de Lausana** donarà a conèixer l'activitat per mitjà del seu web, la pàgina de facebook i la *newsletter* dels socis. Així mateix, penjarà cartells per aquells espais de Lausana en què podrien passar-hi persones interessades.
- ✓ El departament de **Comunicació de l'IRL** publicarà en la portada, en l'apartat de més destacats, les dates i lloc de la gira del Pau. També apareixerà al de la Delegació de Berlín, que a més en farà publicitat al facebook.
- ✓ Quant als mitjans de comunicació, es contactarà amb els que tinguin un abast local, amb un èmfasi especial en les **ràdios** i **diaris universitaris**. De tota manera, inclourem les xerrades i concerts en les agendes culturals de les ciutats, perquè el públic que hi assisteixi no sigui únicament gent vinculada a la llengua i cultura catalanes.

En finalitzar l'activitat, avaluarem si hem aconseguit els objectius de comunicació mitjançant:

- ✓ *Clippings* de premsa escrita i en línia, i blogs.
- ✓ Memòria de l'activitat per part d'Anna Subarroca.
- ✓ Reunió amb els lectors i els representants de l'IRL.

17. FACTORS INFRAESTRUCTURALS I TÈCNICS

En el capítol d'“Activitats” ja hem descrit breument els requisits tècnics que han d'acomplir les classes i sales on tindran lloc les xerrades i els concerts de Pau Alabajos. L'aforament de les aules universitàries caldrà que sigui d'entre 50 i 100 persones, en funció del nombre d'estudiants que s'espera que hi assisteixin. Haurem de menester un ordinador portàtil i un projector perquè l'alumnat pugui llegir les lletres i les traduccions a la pantalla, mentre en Pau canta. De tota manera, com que disposarà del llibre en format paper, no és estrictament imprescindible.

Tot i que les dimensions de les aules permetrien una sessió totalment acústica, en Pau portarà un petit amplificador, un peu de micròfon, un faristol i un micròfon Shure SM58 per assegurar-se que tothom l'escolta, especialment important en els nivells més baixos. Així mateix, Xepo W.S. portarà la càmera i l'equip necessari per a fotografiar i gravar durant les conferències, i un ordinador Mac (no portàtil) per a anar fent la selecció de fotografies dia a dia. Una de les condicions necessàries és disposar, doncs, de connexió WIFI en totes o gairebé totes les parades, i un escriptori on poder treballar almenys dues hores diàries en el blog.

En el concert de Colònia, com que hi participarà la banda, caldrà aconseguir una bateria i un baix, ja que els tres integrants del grup viatgen amb la companyia de baix cost Ryanair i no poden facturar instruments. Aquesta és una de les raons per les quals hem escollit el Barinton, ja que posa a disposició de tot aquell qui actui una bateria, sense necessitat de llogar-la. El baix ens el deixarà el DJ de la nit, que és baixista professional. El propietari del local serà alhora el tècnic de so, i contractarà una persona per a la venda d'entrades i la seguretat. A banda, necessitarem una caixa d'injecció per a la guitarra electroacústica i pel baix elèctric (jack-jack), dos monitors o altaveus interns i una taula de mescles autoamplificada amb prou potència per a l'espai escènic.

Com que al concert de Berlín serà en solitari, no haurem de menester altres instruments, però igualment caldrà una caixa d'injecció per la guitarra i pel baix, un monitor o altaveu intern i un tamboret tipus bar, a més d'una petita taula de mescles. Per al concert del quartet de corda a Mannheim, la sonorització serà la mateixa que en solitari. Es necessitaran, això sí, cinc faristols. Al Centre Català de Lausana els requeriments tècnics seran els mateixos que a Berlín.

En tots els casos, caldria comprar ampolletes d'aigua (sense gas!) perquè en el mes que dura la gira les condicions físiques de Pau Alabajos, especialment les cordes vocals, siguin les millors possibles malgrat el cansament i el treball diari.

18. FACTORS JURÍDICS

L'Institut Ramon Llull és un consorci, és a dir, una entitat amb personalitat jurídica pròpia constituïda per una entitat local i d'altres entitats públiques, per tal d'establir i gestionar serveis públics.

Els membres que conformen l'entitat gestora del projecte, en gran majoria lectors i lectores de català, no tenen un contracte directe amb l'Institut Ramon Llull, sinó amb la universitat del país en qüestió. És la universitat i l'IRL els que signen un conveni a l'hora de crear el lectorat de català.

En el marc de la gira, no crearem reglaments ni estatuts propis, sinó que ens atindrem als de l'Institut Ramon Llull, especialment al que disposa que l'IRL ha de "promoure l'ensenyament del català i de la cultura que s'hi expressa a les universitats i altres centres d'estudis superiors, així com afavorir-ne els estudis i la investigació".

La majoria dels organitzadors del projecte hi participaran de manera voluntària, entenent-lo com a part de la seva feina de lectors. Pau Alabajos no signa cap contracte ni acord amb l'IRL, com tampoc ho faran els locals on tocarà. Així, tots els convenis són orals, la qual cosa pot portar conseqüències negatives en el cas que s'hagi de cancel·lar l'activitat per algun motiu aliè a l'organització.

Els tècnics de l'Àrea de Llengua i Universitats sí tenen un contracte laboral però no específic per a aquesta activitat, sinó per a la seva tasca de gestors culturals durant tot l'any. El mateix succeeix amb el professorat.

19. GESTIÓ ECONÒMICA

Tal com hem assenyalat amb anterioritat, la dotació principal que fa possible el projecte prové de la línia de subvencions de l'Àrea de Llengua i Universitats de l'Institut Ramon Llull. Concretament, d'un dels ajuts per a l'organització d'activitats acadèmiques i culturals que atorga aquesta àrea amb l'objectiu de complementar-ne la docència i contribuir a la difusió de la llengua i la cultura catalanes. Per a poder comptar amb aquesta subvenció, cal presentar la documentació pertinent com a mínim dos mesos abans que tingui lloc l'activitat. Una comissió avalua la proposta, i si hi ha pressupost disponible, dona llum verda al projecte.

L'IRL ha concedit 3000 euros nets al projecte. Val a dir que normalment les quantitats no solen ser tan generoses, per tal com ja existeixen altres departaments dins del Llull dedicats exclusivament a l'organització d'activitats culturals. Així, els imports atorgats per a les universitats que el sol·liciten solen oscil·lar entre els 150 i els 300€. Els bons resultats d'altres anys, però, han fet que la gira de grups musicals organitzada pel professorat s'hagi convertit en una activitat amb un pes important, que mereix esforços i recursos econòmics.

A banda, les universitats per on passa el recorregut de #SENSEQUIPATGE2013 també faran les seves aportacions en funció del pressupost disponible i dels interessos

dels departaments. La manca de dies ha obligat a descartar universitats, i un dels criteris que hem seguit és precisament l'econòmic. Volem tenir la garantia que almenys l'allotjament queda cobert, sigui en un hostel o a casa del professorat. Així, per exemple, la universitat d'Ais de Provença i de Torí no ofereix cap ajut en forma d'ingressos, però no hi ha cap despesa d'allotjament perquè els dos lectors se'n fan càrrec; el mateix succeeix amb el Centre Català de Lausana. En altres casos, com Leipzig i Venècia, malgrat no abonar els honoraris de la xerrada-concert, sí es paguen les despeses derivades de l'hotel.

Xepo W.S., el road mànager i fotògraf, no cobrarà cap honorari per acompanyar a Pau al llarg de la gira, a condició que no hagi d'assumir cap despesa (allotjament, dietes, transport).

A continuació detallem els ingressos i les despeses que suposa el projecte.

DESPESES

CONCEPTE	PREU	QUANTITAT	TOTAL
Despeses dels participants			
Gasolina	1000€	1	1000€
Peatges	330€	1	330€
Desplaçament banda València-Frankfurt-Colònia	107,98€	3	323,94 €
Desplaçament quartet de corda	337€	1	337€
Allotjament a Mannheim	45€	2 dies	90€
Allotjament Karkruhe	74€	1	74€
Dietes Pau Alabajos i Xepo W.S.	30€	2 x 20 dies	1200€
Dietes músics	20€	7 x 20€	140€
Despeses de difusió			
Cartells i <i>flyers</i>	30€	14 (xerrades i concerts)	420 €
TOTAL			3914,94 €

INGRESSOS

CONCEPTE	PREU	QUANTITAT	TOTAL
Ingressos dels participants			
Subvenció de l'IRL	3630€	1	3630€
Universitat de Torí	0€		0€
Universitat d'Ais de Provença	0€		0€

Universitat de Frankfurt	100€		100€
Instituto Cervantes de Frankfurt	150€		150€
Universitat de Tubinga	300€		300€
Universitat de Berlín	100€		100€
Concert a Berlin	150€		150€
Universitat de Colònia	150€		150€
Concert a Colònia	166€		166€
Universitat de Venècia	Hotel + sopar		Hotel + sopar
Universitat de Mannheim	450€		450€
Universitat de Leipzig	Hotel + sopar		Hotel + sopar
Universitat de Constança	Hotel + sopar		Hotel + sopar
Centre Cultural Català de Lausana	sopar		sopar
Discos	10€	14 actuacions x 4 CD	560€
	1076,46		
TOTAL			5126€ – 21%=
			4049,54€

BENEFICIS: 4049,54€ - 3914,94 € = 134,6€

TRESORERIA

L'ingrés de l'Institut Ramon Llull es farà 60 dies a comptar del moment en què es rebí la minuta, sempre que l'activitat ja hagi finalitzat. El pagament de les universitats es farà majoritàriament via ingrés bancari, i pot trigar entre una setmana i tres mesos, segons quina sigui l'agilitat burocràtica del departament. En altres casos, els diners es donaran en mà després d'haver-los retirat de la caixa de la universitat. Els guanys del concert a Colònia i Berlín es lliuraran immediatament després de l'actuació.

El fet que els pagaments es facin després de tota la gira implica que el Pau haurà de fer-se càrrec de totes les despeses per avançat. La venda de discos i la recaptació dels concerts són una petita contribució per fer front a part de les despeses diàries.

20. (PREVISIÓ D') AVALUACIÓ

en primera persona: sense equipatge, sense embuts

Entre parèntesi escrivim "previsió" perquè el nostre projecte és real; va començar el 9 de maig a Torí i finalitzà el 27 de maig a Ais de Provença, tot i que el viatge del Pau va continuar per terres basques, actuació que va incloure dins l'etiqueta #SENSEQUIPATGE2013. Parlem, ara sí, en passat.

Si bé no hem tingut temps de fer una anàlisi amb profunditat, sí podem emetre una primera valoració de com han transcorregut el conjunt d'activitats i les principals incidències a què hem hagut de fer front.

D'entrada, admetem que l'avaluació no ha estat ni estarà a l'alçada del que entenem que hauria de fer-se en un projecte cultural professional. Les raons les hem mencionat diverses vegades: no hi ha temps ni diners. Segurament, no és excusa, però especialment en aquest punt del projecte, és més cert que mai.

Les lectores i lectors han hagut de fer mans i mànigues perquè tot sortís al millor possible i s'assolissin els principals objectius marcats, però la fi de la gira coincideix amb el final de semestre d'estiu i la pressa per deixar-ho tot enllestit abans de marxar a Catalunya a les Jornades Internacionals per a Professors de Català. És precisament durant els quatre dies que durarà aquesta trobada formativa quan es reuniran els lectors per països i revisaran, entre d'altres assumptes, l'èxit o fracàs de la gira. En el cas d'Alemanya, posaran en comú les seves opinions amb el representat de l'IRL a la Delegació de la Generalitat, Julià Florit, que després les transmetrà al director de l'Àrea de Llengua i Universitats, Andreu Bosch; que al seu torn, comunicarà les qüestions més destacables a Vicenç Villatoro.

Com que a Itàlia no existeix cap delegació de la Generalitat, Albert Morales i Jon Landa hauran de repassar la gira amb la resta de lectors i transmetre les seves inquietuds al director de l'Àrea de Llengua i Universitats o a Anna Subarroca. Marc Colell, l'únic professor a França que ha acollit l'activitat, en parlarà amb el representant de l'Institut a la delegació francesa, Raül David Martínez.

Quan el professorat organitza alguna activitat, cal redactar una notícia i publicar-la a l'espai dedicat a la xarxa de lectorats. Enguany, tots els integrants de la gira han enviat el resum de les impressions de la conferència (assistents, reacció dels estudiants; etc.) a la coordinadora i ella s'ha encarregat d'embastar-ho tot i publicar-ho. Aquesta ha estat una manera d'avaluació.

La comunicació d'Anna Subarroca amb els professors a Alemanya va ser molt intensa durant el mes que va durar la gira; per detectar qualsevol incidència, sospesar l'èxit de l'activitat, i, per què no dir-ho, comentar anècdotes. Entre l'Anna, en Pau i l'Elisabet també es va establir una comunicació diària per esvair qualsevol dubte i estar al dia del desenvolupament del projecte.

Un moment clau, en aquest sentit, fou l'estada a Colònia de la "direcció". En Pau, el Xepo i l'Anna van arribar a Colònia dijous 16 de maig al vespre i van estar-se a casa de l'Elisabet fins diumenge 19. Durant aquests dies, a més de la xerrada i el concert, l'equip va fer un primer balanç (informal) de la gira pel que fa a la satisfacció dels estudiants, l'aprofitament i el ressò que havia tingut. També es va fer una tria conjunta dels continguts del blog i les xarxes socials.

En relació amb el Centre Català de Lausana, va ser Marga Fontcuberta qui parlà amb Elisabet Capdevila per comentar quins havien estat els punts forts i els punts febles de l'activitat,.

Totes aquestes opinions, tot i allunyar-se d'una recopilació de dades sistemàtica i científica, seran el puntal de l'avaluació del projecte i el que es tindrà en compte per a edicions posteriors. Ara mateix l'Anna està elaborant la memòria de l'activitat per a lliurar-la a l'Institut Ramon Llull, condició indispensable per a rebre la subvenció. A final d'any, en la memòria anual de l'IRL, s'inclourà una petita revisió de la gira.

20.1 AVALUACIÓ DE LA DEFINICIÓ

L'elevada assistència a les xerrades i concerts ens fa pensar que hem aconseguit que els participants, sobretot l'alumnat, siguin més conscients de la riquesa musical que caracteritza els Països Catalans, concretament, del País Valencià. Ens basem, per exemple, en l'interès suscitat per les lletres de les cançons, les preguntes plantejades un cop acabada la xerrada o la compra de CD.

Tot i que l'assistència ha estat molt bona, no sempre hem arribat al 80% fixat en els objectius específics. Un dels inconvenients ha estat l'horari de la xerrada. En els casos en què ha coincidit amb l'hora d'un curs de català, hi ha hagut més assistència, per bé que la majoria d'estudiants que hi han participat eren els de l'assignatura en qüestió. De cara en un futur, caldria estudiar millor quin és el marc temporal perfecte per a assolir aquest 80% i garantir un major impacte de l'activitat. En relació amb els concerts fora de l'aula, sí hem arribat al nombre d'espectadors que ens havíem proposat, i en la majoria de casos, l'hem superat.

Pel que fa a l'augment de compra dels discos de Pau Alabajos per part del públic estranger, resulta massa d'hora per a avaluar-ne els resultats. De tota manera, sí podem concloure que les xifres al llarg de la gira van ser positives, ja que a cada activitat es van vendre aproximadament 5 CD. Esperem que això tingui un efecte boca-orella, i en un període d'un any puguem començar a notar-ne els resultats.

L'avaluació dels objectius relacionats amb el pla de comunicació no és gaire satisfactòria. El termini que ens havíem marcat per a iniciar una bona estratègia de difusió no s'ha pogut mantenir, de manera que s'ha realitzat a corre-cuita, i consegüentment, hi ha hagut un menor impacte. Així mateix, les relacions amb agents culturals locals, hem de confessar que han estat més aviat inexistents. Tan sols en el concert en el Barinton es van aconseguir implicar altres agents. A més, el ressò mediàtic ha estat en els països de fora escàs; els contactes s'han acabat fent massa tard, i en alguns casos, com el de la ràdio universitària de Colònia, van fallar a última hora. La ràdio de la universitat de Mannheim és l'únic mitjà local que ha recollit la notícia de la gira.

Com que l'alumnat tot just s'està examinant, no podem augurar si realment el treball de les traduccions i la xerrada han ajudat a millorar els fonaments lingüístics de la llengua catalana, però creiem que sí, que gràcies a la música són capaços de recordar més fàcilment el lèxic. Ho sabem perquè els quatre anys anteriors ha estat així, i ens ho han demostrat alumnes que han continuat estudiant català i que entren paraules de cançons dels grups que hem portat a classe. Fins el pròxim semestre no podrem saber si el percentatge d'estudiants matriculats als cursos de català augmenta i si una de les raons està relacionada amb la gira de Pau Alabajos.

A pesar de no ser fàcilment avaluable, creiem que la gira a contribuït a millorar el prestigi de català. En la majoria de departaments de Romàniques, l'única llengua que ofereix amb regularitat activitats creatives sol ser el català; exceptuant en alguns casos el portuguès, o el gallec i el basc, sí s'ofereixen a la universitat. El tractament de la Nova Cançó ha estat el que li ha donat una dosi de serietat, i la música és el que ha motivat els estudiants. Aquests dos vessants han garantit la satisfacció tant dels responsables de les universitats, com de l'alumnat de llengua i cultura catalanes.

Quant als destinataris, hem de fer una distinció segons el marc en què s'ha desenvolupat la gira. D'una banda, hem de reconèixer que en els concerts fora de l'aula hi han assistit majoritàriament catalans o estudiants de català. Continua resultant difícil fer que l'activitat sigui prou atractiva per a persones que no són catalanòfils. De l'altra, a les xerrades els assistents han estat majoritàriament estudiants del país en el qual s'ubica la universitat.

Pensem que en un futur no hem de canviar la definició dels destinataris, sinó fer més esforços perquè aquells que no tenen una relació amb el català hi participin. Si bé és cert que en els concerts també hi han vingut familiars i coneguts d'estudiants, ens agradaria ampliar el públic per garantir un veritable diàleg intercultural.

20.2 AVALUACIÓ DEL PROCÉS

Si s'hagués seguit la planificació, segurament els objectius aconseguits haurien estat diferents, o almenys, en certa mesura. Malauradament, la dedicació de l'entitat gestora no ha estat total per les raons que ja hem exposat anteriorment. Així, el cronograma no s'ha pogut seguir fil per randa i hi ha hagut una acumulació del volum de feina durant els mesos d'abril i maig.

La comunicació no sempre ha estat fluïda, Anna Subarroca ha hagut d'enviar bastants correus recordatoris, perquè la resposta del professorat no arribava. Els ritmes de cadascun dels organitzadors han estat totalment diferents, però afortunadament, la feina s'ha acabat fent.

El balanç econòmic és positiu malgrat que els guanys siguin irrisoris. L'important és que no hi ha hagut despeses, que era la idea amb la qual partíem des d'un bon començament.

20.4 INCIDÈNCIES

Afortunadament, no n'hi ha hagut cap de prou important que impedís la celebració d'alguna de les activitats. La xerrada a Leipzig es va haver d'ajornar a la tarda perquè Pau Alabajos es va trobar amb un embús que va durar hores, però sorprenentment, l'assistència va ser bona, i els estudiants van poder acudir-hi.

Un altre punt sense gaire importància és el fet que l'Instituto Cervantes demanés que les cançons triades per a l'actuació no tinguessin massa càrrega política ni parlessin de temes "incòmodes". Es va solucionar fent cas omís d'aquestes recomanacions, i la vetllada va transcórrer sense incidents.

L'organització del concert de Colònia va ser molt feixuga per la impossibilitat de localitzar el propietari per poder concretar els detalls; viatges en va al local, trucades, correus electrònics. Al final vam haver d'adreçar-nos directament al grup colombià que venia de la seva part i amb el DJ, el contacte que tenia el grup a Colònia, per poder fer front comú i tirar endavant el bolo. Tot plegat va entorpir la difusió de l'esdeveniment, que per sort, va tenir prou assistència (106 persones). Les condicions tècniques tampoc no eren idònies; un dels monitors estava espatllat, i la bateria no estava en gaire bon estat, malgrat ser d'una bona marca. La nit del concert, el propietari es va despreocupar de tot, tal com havia fet durant els mesos de preparació del concert.

El fet de no signar cap contracte va passar factura en el cas del concert a Berlín; la sala reservada a última hora va cancel·lar el concert, i se'n va haver de trobar una ràpidament, amb l'afegit que el representant de l'IRL a la Delegació acabava de començar a treballar-hi i no podia donar-nos un cop de mà.

PUNT I A PART... O SEGUIT?

En la cinquena edició del que va sorgir com una idea fugaç, sense reflexionar-hi gaire ni tenir present la feina que suposava, seguim pensant que aquest tipus d'activitats són necessàries en el nostre context, i que l'any que ve val la pena tornar a apostar-hi. L'ideal seria disposar de diners i mans per fer-ho "professionalment," però la conjuntura actual ens fa augurar el pitjor, i amb tota probabilitat, els recursos seran encara més limitats.

L'Àrea de Creació de l'IRL veu amb cert recel aquestes gires, i potser per aquest motiu, se'n desmarquen. El fet que els grups dormin a cases de lectors i viatgin amb furgoneta ens dóna l'etiqueta de "circuit no professional", encara que les sales en què toquen hi pertanyen. El cert és que un dels aspectes positius que van valorar tant el Litus, com l'Anna Roig i L'ombre de ton chien, com Els Amics de les Arts és precisament conèixer de prop la tasca dels lectors, i a més, tenir a la seva disposició un amfitrió que els aculli i amb qui poder descobrir els racons de la ciutat que visiten. Sabem que s'ho prenen com unes vacances pagades, perquè no s'hi fan rics, almenys econòmicament parlant. Però aprenen de la mateixa manera que ho fan els artistes en residència, i quan tornen a casa, a Catalunya, expliquen el que han vist, i la tasca dels professors es fa visible. Al mateix temps, els estudiants coneixen un cantó menys acadèmic i fan d'efecte multiplicador entre els que els envolten. Punt i seguit, doncs.

21. BIBLIOGRAFIA

Aixenprovence.fr. <www.aixenprovence.fr> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Amt für Statistik und Wahlen. *Einwohner mit Migrationshintergrund in Leipzig* (2009).

Bundesverband Musikindustrie. *Musikindustrie in Zahlen 2012*.

CoNCA. *Estat de la cultura i de les arts* (2013)

CoNCA. *Codi de bones pràctiques en l'àmbit de la creació i de la interpretació musical* (2010)

Deutsches Musikinformationszentrum. <<http://www.miz.org>> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Enciclopèdia catalana. <www.grec.cat> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Encyclopaedia Britannica. <<http://www.britannica.com/>> [Consulta: 1 de maig de 2013]

ESCP Europe.. <<http://www.escpeurope.eu>> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Federació Internacional d'Entitats Catalanes. <<http://www.fiecweb.cat>> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Eurostat. *Cultural statistics*. Pocketbooks (2011)

GATBONTON E.; SEGALOWITZ, N. *Creative automatization: Principies for promoting fluency within a communicative framework*.

Generalitat de Catalunya. Pla de l'Acció Exterior del Govern de la Generalitat de Catalunya (2010-2015).

Initiative Kultur- und Kreativwirtschaft der Bundesregierung (2009). *Gesamtwirtschaftliche Perspektiven der Kultur--und Kreativwirtschaft in Deutschland*. Berlin: Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie .

Institut Ramon Llull <www.llull.cat> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Instituto Cervantes < www.cervantes.es> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Hauptamt – Statistik und Steuerungsunterstützung. *Konstanz in Zahlen* (2012)

Kulturverhalten in der Schweiz. Erhebung 2008: Musik

Leipzig Informationssystem <<http://statistik.leipzig.de>> [Consulta: 1 de juny de 2013]

Mannheim.de. < www.mannheim.de> [Consulta: 30 de juny de 2013]

Ministerio de Cultura (2009). *Cuenta satélite de la cultura en España*. [S. d.]

Pau Alabajos < www.pualabajos.cat> [Consulta: 1 de juliol de 2013]

Piemonte Creativo <<http://piemontecreativo.giovaniartisti.it> > [Consulta: 30 de juny de 2013]

ROSSELLÓ, David. *Diseño y evaluación de proyectos culturales*. Barcelona: Ariel, 2004.

Statistique suisse. <<http://www.bfs.admin.ch>> [Consulta: 1 de maig de 2013]

Ministère de la Culture et de la Communication Secrétariat général. *Chiffrés clés 2012*.

Statistische Berichte Baden-Württemberg. [Consulta: 1 de maig de 2013] <http://www.statistik.baden-wuerttemberg.de/Veroeffentl/Statistische_Berichte/3126_11001.pdf >

Kulturdezernat. *Kulturentwicklungsplan für Köln* (2009)

Memòria anual de l'Institut Ramon Llull 2010-2011.

Statistische Berichte Baden-Württemberg. Bevölkerung und Erwerbstätigkeit. (2012)

Universität Leipzig <<http://www.zv.uni-leipzig.de>> [Consulta: 1 de juliol de 2013]

Xepo WS <<http://xepois.me>> [Consulta: 7 de juliol de 2013]

Zürcher Hochschule der Künste <www.zhdk.ch> [Consulta: 1 de maig de 2013]

22. ANNEXOS

Algunes taules per a l'anàlisi territorial i sectorial:

Table 7.1: Importance of culture by selected characteristics of interviewees, EU-27, 2007 (%)

	Important	Not important	Don't know
EU-27	77	22	1
End of education (Age)			
15 (¹)	66	32	2
16-19	75	24	1
20 and more	89	10	1
Still studying	82	17	1
Subjective urbanisation			
Rural village	72	26	2
Small/mid-size town	79	20	1
Large town	80	19	1
Fulfilment in private life			
Totally and/or fairly	79	20	1
Not very/not at all	66	32	2
Personal identity			
More European than national	83	16	1
More national than European	76	23	1

(¹) Educated to the age of 15 or below.

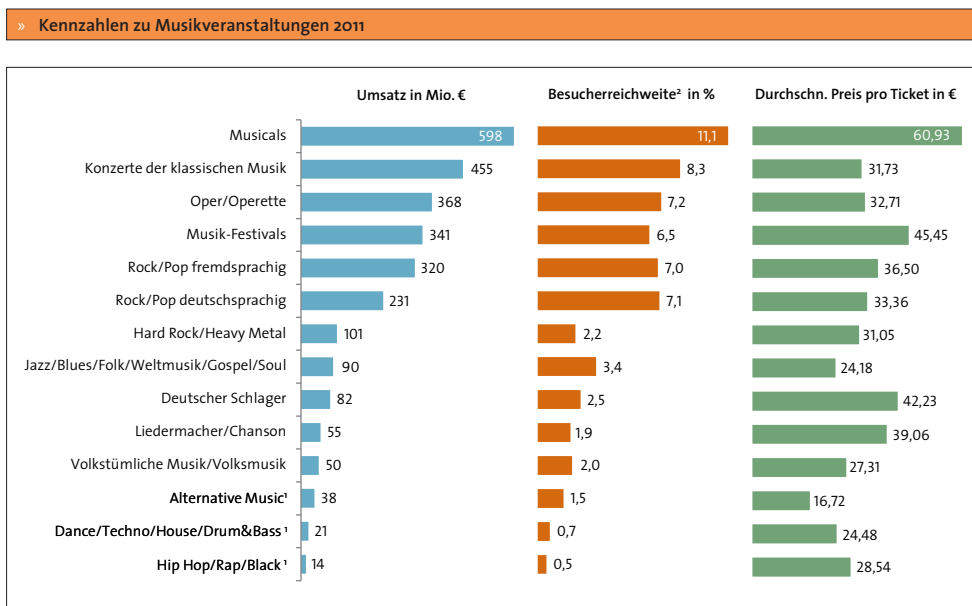
Source: Eurobarometer 67.1, 2007

QA3: How important is culture to you personally?

Important = very + fairly important.

Not important = not very + not at all important.

Importància de la cultura segons diverses característiques dels entrevistats.

Xifres sobre les actuacions musicals 2011.

Tavola 5.1 - Rappresentazioni teatrali e musicali, biglietti venduti, spesa al botteghino e spesa del pubblico spettacolo - Anni 2010 e 2011 (a) (spesa totale e per abitante in euro)

TIPI DI SPETTACOLO	Rappresentazioni			Biglietti venduti			Spesa al botteghino (b)			Spesa del
	N.	%	Per 100.000 abitanti	N.	%	Per 100.000 abitanti	Totale (in euro)	%	Per abitante (in euro)	Totale (in euro)
ANNO 2010										
Teatro (d)	81.331	45,4	134	14.604.764	42,9	24.147	192.667.742	30,1	3,19	226.468.028
Lirica (e)	3.102	1,7	5	2.063.736	6,1	3.412	94.233.431	14,7	1,56	97.294.210
Rivista e commedia musicale	3.525	2,0	6	1.829.141	5,4	3.024	45.574.615	7,1	0,75	50.899.072
Balletto (f)	6.768	3,8	11	2.059.693	6,0	3.405	33.063.905	5,2	0,55	35.917.210
Burattini e marionette	2.691	1,5	4	199.225	0,6	329	916.146	0,1	0,02	1.153.782
Arte varia	26.428	14,7	44	995.405	2,9	1.646	15.253.448	2,4	0,25	34.627.582
Circo	17.100	9,5	28	1.094.865	3,2	1.810	10.948.040	1,7	0,18	11.670.269
Concerti (g)	38.251	21,3	63	11.219.876	32,9	18.550	248.424.754	38,8	4,11	296.706.685
- musica classica	13.474	7,5	22	3.308.821	9,7	5.471	43.476.566	6,8	0,72	47.285.835
- musica leggera	20.492	11,4	34	7.285.525	21,4	12.045	195.892.601	30,6	3,24	237.211.117
- musica jazz	4.285	2,4	7	625.530	1,8	1.034	9.055.588	1,4	0,15	12.209.734
Totale	179.196	100,0	296	34.066.705	100,0	56.324	641.082.083	100,0	10,60	754.736.839
ANNO 2011										
Teatro (d)	80.977	46,6	133	14.269.083	41,9	23.498	184.851.420	29,2	3,04	225.077.289
Lirica (e)	3.488	2,0	6	2.040.341	6,0	3.360	93.250.620	14,7	1,54	96.598.614
Rivista e commedia musicale	3.153	1,8	5	1.722.320	5,1	2.836	41.535.372	6,6	0,68	45.992.768
Balletto (f)	6.836	3,9	11	2.030.149	6,0	3.343	32.006.879	5,0	0,53	34.420.744
Burattini e marionette	2.746	1,6	5	217.593	0,6	358	1.084.261	0,2	0,02	1.362.406
Arte varia	21.973	12,6	36	904.690	2,7	1.490	11.750.749	1,9	0,19	24.811.593
Circo	17.404	10,0	29	1.135.037	3,3	1.869	9.588.799	1,5	0,16	10.121.711
Concerti (g)	37.144	21,4	61	11.701.789	34,4	19.271	259.921.387	41,0	4,28	299.864.463
- musica classica	14.096	8,1	23	3.387.067	10,0	5.578	46.736.854	7,4	0,77	50.665.755
- musica leggera	18.818	10,8	31	7.717.756	22,7	12.710	204.170.031	32,2	3,36	238.384.227
- musica jazz	4.230	2,4	7	596.966	1,8	983	9.014.502	1,4	0,15	10.814.480
Totale	173.721	100,0	286	34.021.002	100,0	56.026	633.989.487	100,0	10,44	738.249.588

Fonte: Elaborazioni Istat su dati Siae (Società italiana autori ed editori)

- (a) Per il calcolo degli indicatori ci si riferisce alla popolazione media nell'anno di riferimento.
- (b) Importo corrisposto dagli spettatori per l'acquisto dei titoli d'accesso al luogo di spettacolo, cioè per i biglietti e per gli abbonamenti.
- (c) Importo complessivo corrisposto dagli spettatori per la fruizione dello spettacolo: comprende, oltre alla spesa per biglietti e abbonamenti, anche le pagate dagli spettatori per la fruizione di prestazioni facoltative (guardaroba, prenotazione, ecc.) o obbligatoriamente imposte per accedere ai li (consumazione obbligatoria, ecc.).
- (d) Comprende anche il teatro dialettale, il repertorio napoletano e il recital letterario.
- (e) Comprende l'operetta.
- (f) Comprende i concerti di danza.
- (g) Comprende i concerti bandistici e corali, inclusi tra i concerti di musica classica.

Representacions teatrals i musicals, bitllets venuts, recaptació a taquilles i despesa del públic per espectacle.

Alguns cartells:

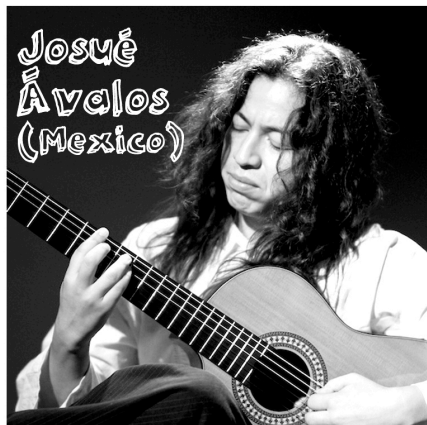
LATIN * FUSION WORLD BEATS

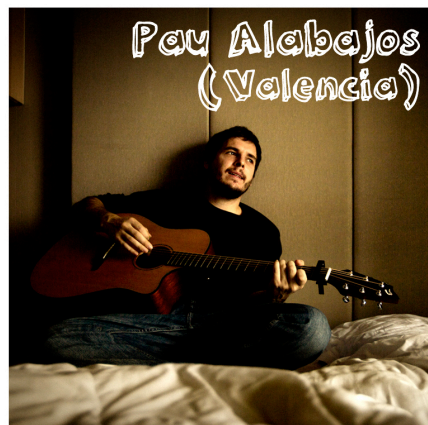
Los Bárbara
(Mexico & Kolumbien)

Mr Shirazy
(Iran)

Josué
Ávalos
(Mexico)

Pau Alabajos
(Valencia)

+ Dj Cheeseface Bogotá

SAMSTAG 18.05.2013

Einlass: 21:00

Eintritt: 6€

BARINTON

Grüner Weg 2

Köln Ehrenfeld

Cartell i flyer del concert a Colònia, Roser Capdevila

PAU ALABAJOS

EUROPEANTOUR

PROSSIMA FERMATA **TORINO**

Conferenza
L'herència de la Nova Cançó
e concerto acustico

Giovedì 9 maggio, ore 16
Laboratorio Quazza
(Palazzo Nuovo)

Català(no) a Torí(no)
Università degli Studi di Torino
Dip. di Lingue e Letterature Straniere e Culture Moderne

Amb la col·laboració de

Institut
Ramon Llull
Llengua i cultura catalanes

VNIVERSITAT
D'VALENCIA

Cartell de Torí, Jon Landa i Francina Massana

PAU ALABAJOS

L'herència de la Nova Cançó
Das Erbe der „Nova Cançó“

europaen tour
#senseequipatge2013

Mittwoch, 15. Mai 2013
19.00 Uhr, Arkadentheater
Schloss Mannheim

PAU ALABAJOS (* 1982 in Torrent). Nach dem Erscheinen der CDs *Futur en venda* (*Zukunft zu verkaufen*, 2004) und *Teoria del caos* (*Theorie des Chaos*, 2008) brachte der valencianische Liedermacher 2011 bei Bureo Músiques eine weitere CD heraus: *Una amable, una trista, una petita pàtria* (*Ein liebenswertes, trauriges, kleines Vaterland*). Der Titel des neuen Albums ist die erste Zeile von *Coral romput* (*Zerbrochene Koralle*), einem der eindringlichsten Gedichtbände, die der Poet Vicent Andrés Estellés aus Burjassot schrieb. An dieser dritten Aufnahme ist ein Symphonieorchester, bestehend aus mehr als 80 Musikern, beteiligt, mit dem drei der insgesamt elf Titel der CD aufgenommen wurden. Die Geigerin Laura Navarro war verantwortlich für die Arrangements des Orchesters und für das Streichquartett. Die künstlerische Leitung hatte Toni Xuclà.

Seit er 2002 seine Karriere begann, kann der Liedermacher Pau Alabajos auf mehr als 500 Auftritte zurückblicken, im katalanischen Sprachraum und auch ausserhalb der Landesgrenzen: Heidelberg, Tübingen, Saarbrücken, Bochum, Köln, Frankfurt und Berlin (Deutschland); Lyon, Montpellier, Toulouse, Grenoble, Marseille, Rennes, Amiens und Paris (Frankreich); Zürich, Basel und Lausanne (Schweiz); Busalla, Bologna und Genua (Italien); Jerusalem, Nablus und Djenin (Palästina); Lissabon (Portugal); Prag (Tschechische Republik); Panama City (Panama); Montreal (Quebec); New York, Gainesville, San Diego, Missouri (USA); Athen (Griechenland) und Montevideo (Uruguay).

Unter seinen Auszeichnungen und Preisen sind hervorzuheben: Der Ovidi-Montllor-Preis 2006 für „Cancó Explícita“ bei *Millor Lletra*; mit seinem zweiten großen Werk, *Teoria del Caos*, hat er allein 2008 den Preis Ovidi Montllor in der Kategorie Beste Singer-Song-Writer-CD und den Muixeranga-Publikumspreis in der Kategorie Beste CD im sprachlichen Bereich gewonnen, außerdem den Enderrock-Publikumspreis in der Kategorie Beste Singer-Song-Writer-CD und ebenfalls den Enderrock-Publikumspreis als Bester Singer-Song-Writer. Im Dezember 2010 hat er für sein Engagement bei der internationalen Verbreitung der katalanischen Kultur und Sprache den Preis *Sobirania i República* (Souveränität und Republik) erhalten, sowie den Preis der Stiftung *Gaetà Huguet 2011* mit seiner CD *Una amable, una trista, una petita pàtria* als der besten kulturellen Produktion im sprachlichen Bereich.

Darüber hinaus bekleidet Pau Alabajos zur Zeit das Amt des Sekretärs der Gesellschaft Ovidi Montllor, Vereinigung der Musiker und Sänger des Landes Valencia, einer bürgerlichen Vereinigung, die sich für die Interessen der valencianischen Komponisten und Sänger einsetzt. Außerdem hat er an Gesprächsrunden, Tagungen und Konferenzen zu Autorenliedern und anderen kulturellen, politischen und gesellschaftlichen Themen teilgenommen. Gleichzeitig hat er mit verschiedenen Zeitungen und Zeitschriften zusammengearbeitet (*L'Accent*, *L'Avanç*, *L'Informatiu*, *El Temps*, *Levante EMV*, *El País*), für die er Kommentare zu diversen Fragen geschrieben hat.

Übersetzt von Karin Günther und Samvel Mkhitaryan

Inhalt

- 3 Al vent (Raimon) / Im Wind
- 4 L'estaca (Lluís Llach) / Der Pfahl
- 5 Què volen aquesta gent? (Maria del Mar Bonet) / Was wollen diese Leute?
- 6 Ais! (Ovidi Montllor) / Oh je!
- 7 M'aclame a tu (Ovidi Montllor) / Ich flehe dich an
- 8 XLVI. Pell de brau (Salvador Espriu) / XLVI. Die Stierhaut
- 9 Fosses del silenci (Pau Alabajos) / Das Schweigen der Massengräber
- 10 Nit i boira (Pau Alabajos) / Nacht und Nebel
- 11 Sí·labes de vidre (Pau Alabajos) / Silben aus Glas
- 12 Inventari (Pau Alabajos) / Inventur
- 13 Mil milions (Pau Alabajos) / Eine Milliarde
- 14 Contra el ciment (Pau Alabajos) / Gegen den Zement
- 15 Una nit a Berlín (Pau Alabajos) / Eine Nacht in Berlin
- 16 Zàpping (Pau Alabajos) / Zapping
- 17 Eyjafjallajokull (Pau Alabajos) / Eyjafjallajokull
- 18 València, 9 d'octubre (Pau Alabajos) /Valencia, 9. Oktober
- 19 Utòpics, idealistes, ingenus (Pau Alabajos) / Utopisten, Idealisten, Leichtgläubige
- 20 Tinc una mania inconfessable (Pau Alabajos) / Ich habe eine unsägliche Manie
- 21 Línia 1 (Pau Alabajos) / Linie 1
- 22 Sense equipatge (Pau Alabajos) / Ohne Gepäck

La majoria de les traduccions de les cançons del repertori d'avui han estat realitzades per estudiants de català de diferents universitats d'Alemanya. A tots ells, els agraim el seu esforç i col·laboració, així com també als seus professors i professores.

Die Mehrheit der Übersetzungen der Lieder des heutigen Repertoires wurde von Katalanischstudenten verschiedener Universitäten in Deutschland vorgenommen. Wir bedanken uns herzlich bei ihnen und ihren ProfessorInnen für ihre Mitarbeit und Mühe.

Al vent

Al vent,
la cara al vent,
el cor al vent,
les mans al vent,
els ulls al vent,
al vent del món.

I tots,
tots plens de nit,
buscant la llum,
buscant la pau,
buscant a déu,
al vent del món.

La vida ens dóna penes,
ja el nàixer és un gran plor:
la vida pot ser eixe plor;
però nosaltres

al vent,
la cara al vent,
el cor al vent,
les mans al vent,
els ulls al vent,
al vent del món.

I tots,
tots plens de nit,
buscant la llum,
buscant la pau,
buscant a déu,
al vent del món.

RAIMON (1953)

Im Wind

Im Wind,
das Gesicht im Wind,
das Herz im Wind,
die Hände im Wind,
die Augen im Wind,
im Wind der Welt.

Und alle sind,
alle sind voller Dunkelheit,
auf der Suche nach dem Licht,
auf der Suche nach dem Frieden,
auf der Suche nach Gott,
im Wind der Welt.

Das Leben bereitet uns Kummer,
schon bei der Geburt weinen wir:
das Leben kann dieses Weinen sein;
aber wir

im Wind,
das Gesicht im Wind,
das Herz im Wind,
die Hände im Wind,
die Augen im Wind,
im Wind der Welt.

Und alle sind,
alle sind voller Dunkelheit,
auf der Suche nach dem Licht,
auf der Suche nach dem Frieden,
auf der Suche nach Gott,
im Wind der Welt.

RAIMON (1953)

Übersetzung: Berit Kruse, Carsten Sinner und Lisa Tenner –
Universität Leipzig (IALT).

L'estaca

L'avi Siset em parlava
de bon matí al portal
mentre el sol esperàvem
i els carros vèiem passar.

Siset, que no veus l'estaca
on estem tots lligats?
Si no podem desfer-nos-en
mai no podrem caminar!

Si estirem tots, ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba
ben corcada deu ser ja.
Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba,
i ens podrem alliberar.

Però, Siset, fa molt temps ja,
les mans se'm van escorxant,
i quan la força se me'n va
ella és més ampla i més gran.

Ben cert sé que està podrida
però és que, Siset, pesa tant,
que a cops la força m'oblida.
Torna'm a dir el teu cant:

Si estirem tots, ella caurà...

L'avi Siset ja no diu res,
mal vent que se l'emportà,
ell qui sap cap a quin indret
i jo a sota el portal.

I mentre passen els nous vailets
estiro el coll per cantar
el darrer cant d'en Siset,
el darrer que em va ensenyar.

Si estirem tots, ella caurà...

LLUÍS LLACH (1968)

Der Pfahl

Am frühen Morgen, vor dem Haus,
sprach der alte Siset mit mir,
wir warteten auf die Sonne
und sahen die Karren vorbeifahrn.

Siset, siehst du denn nicht den Pfahl,
an den wir alle gebunden sind?
Wenn wir uns nicht losmachen können,
werden wir nie frei herumgehn!

Wenn wir alle ziehen, wird er fallen,
lange kann er nicht mehr halten,
er wird fallen, fallen, fallen,
ganz morsch muss er schon sein.
Ich ziehe kräftig hier,
und du ziehst kräftig dort,
dann wird er fallen, fallen, fallen,
und wir können uns befreien.

Aber Siset, wir ziehn schon so lange,
die Haut löst sich von meinen Händen!
Und wenn mich die Kraft verlässt,
ist er noch dicker und höher.

Ich weiß genau, dass er verfault ist,
aber Siset, er ist so schwer,
dass mich manchmal die Kraft verlässt.
Lass uns dein Lied nochmal singen:

Wenn wir alle ziehn, wird er fallen...

Der alte Siset sagt nichts mehr,
ein böser Wind hat ihn entführt,
wer weiß, an welchen Ort;
und ich sitze vor dem Haus.

Und während jetzt die Kinder vorbeiziehn,
reck ich den Hals und singe
das letzte Lied von Siset,
das letzte, das er mir beigebracht hat.

Wenn wie alle ziehn, wird er fallen...

LLUÍS LLACH (1968)

Übersetzung: Rainer Chrapkowski und Tilbert D. Stegmann in
Tilbert D. Stegmann, *Diguem no – Sagen wir nein! Lieder aus
Katalonien*, Rotbuch Verlag, Berlin, 1979.

Què volen aquesta gent?

De matinada han trucat,
són al replà de l'escala;
la mare quan surt a obrir
porta la bata posada.

“Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?”

"El seu fill, que no és aquí?"
"N'és adormit a la cambra.
Què li volen al meu fill?"
El fill mig es desvetllava.

“Què volen aquesta gent..

La mare ben poc en sap,
de totes les esperances
del seu fill estudiant,
que ben compromès n'estava.

“Què volen aquesta gent..

Dies fa que parla poc
i cada nit s'agitava.
Li venia un tremolor
tement un truc a trenc d'alba.

“Què volen aquesta gent..

Encara no ben despert
ja sent viva la trucada,
i es llença pel finestral,
a l'asfalt d'una volada.

“Què volen aquesta gent..

Els que truquen resten muts,
menys un d'ells, potser el que mana,
que s'inclina pel finestral.
Darrere xiscla la mare.

“Què volen aquesta gent..

De matinada han trucat,
la llei una hora assenyala.
Ara l'estudiant és mort,
n'és mort d'un truc a trenc d'alba.

“Què volen aquesta gent..

TEXT: LLUÍS SERRAHIMA
MÚSICA: MARIA DEL MAR BONET (1968)

Was wollen diese Leute?

Am frühen Morgen klingelten sie,
sie stehen im Treppenhaus.
Die Mutter trägt, als sie öffnet,
ihren Morgenrock.

„Was wollen diese Leute,
die am frühen Morgen klingeln?“

„Ihr Sohn, ist er nicht hier?“
„Er schläft in seinem Zimmer.
Was wollen Sie von meinem Sohn?“
Der Sohn ist schon halb wach.

„Was wollen diese Leute..

Die Mutter weiß kaum etwas
von all den Hoffnungen
ihres Sohnes, der Student ist
und sich gefährlich engagiert hat.

„Was wollen diese Leute..

Seit Tagen spricht er wenig,
war unruhig jede Nacht,
ein Zittern überkam ihn, denn
er fürchtete ein Klingeln im Morgengraun.

„Was wollen diese Leute..

Er ist noch nicht richtig wach
und hört schon das heftige Klingeln,
er stürzt sich aus dem Fenster,
im Flug auf den Asphalt hinaus.

„Was wollen diese Leute..

Die klingelten, bleiben ruhig,
nur einer, ihr Kommandant vielleicht,
beugt sich aus dem Fenster.
Hinter ihm jammert die Mutter.

„Was wollen diese Leute..

Am frühen Morgen klingelten sie
—das Gesetz bestimmt eine Stunde—
und der Student ist jetzt tot,
gestorben an einem Klingeln im Morgengraun.

„Was wollen diese Leute..

TEXT: LLUÍS SERRAHIMA
MÚSICA: MARIA DEL MAR BONET (1968)
Übersetzung: Rainer Chrapkowski und Tilbert D. Stegmann in
Tilbert D. Stegmann, *Diguem no – Sagen wir nein! Lieder aus
Katalonien*, Rotbuch Verlag, Berlin, 1979.

Ais!

Ais!
De bo, no res!
De mal, cabassos!
De feina, plens.
De béns, escassos.

Ais!
Volguts per molts
que volen guanys.
Serem la clau
que els obre els panys.

Ais!
I un cop oberts,
ens deixaran
que fem rovell
al seu clauer
fins que ens morim:

Ais!
I, si pot ser,
sense ser vells.
Que la vellesa
porta tristesa
i una despesa
que minva els guanys.

Ais!
De dolç, estranys.
D'amarg, companys.
Pensant en cel
infern tindrem.

Ais!
I ací a la terra
quan ens morim
als fills deixem,
amb l'esperança
que facin ells
el que no hem fet.

OVIDI MONTLLOR (1973)

Oh je!

Oh je!
Nichts Gutes!
Viel Schlechtes!
Genug Arbeit.
Wenig Besitz.

Oh je!
Gewollt von vielen,
die Gewinne wollen.
Wir werden der Schlüssel sein,
der ihnen öffnet die Türen.

Oh je!
Und einmal geöffnet,
lassen sie uns
das Innere
wie Rost zerfressen,
bis wir sterben.

Oh je!
Und wenn es geht,
ohne alt zu sein,
denn das Alter
bringt Traurigkeit
und Kosten,
welche die Gewinne schmelzen lassen.

Oh je!
Das Süße fremd,
das Bittere vertraut.
Wir wollen in den Himmel,
und kommen in die Hölle.

Oh je!
Und wenn wir sterben,
lassen wir hier auf der Erde
unsere Kinder zurück,
in der Hoffnung,
dass sie erreichen,
was wir nicht geschafft haben.

OVIDI MONTLLOR (1973)

Übersetzung: Anna-Lena Hümmer, Anne Peinze, Lisa Tenner,
Adriana Codina Ballester, Tilo Stellmacher, Teresa Molés, Òscar
Bernaus und Carsten Sinner - Universität Leipzig (IALT).

M'aclame a tu

M'aclame a tu, mare de terra sola.
Arrape els teus genolls amb ungles brutes.
Invoque un nom o secreta consigna,
mare de pols, segrestada esperança.

Mentre el gran foc o la ferocitat
segueix camins, segueix foscos camins,
m'agafe a tu, os que més estimava
i cante el jorn del matí il·limitat.

El clar camí, el pregon idioma
un alfabet fosforescent de pedres,
un alfabet sempre amb la clau al pany,
el net destí, la sendera de llum,
sempre, a la nit, il·luminant, enterc,
un bell futur, una augusta contrada!

Seràs el rent que fa pujar el pa,
seràs el solc i seràs la collita,
seràs la fe i la medalla oculta,
seràs l'amor i la ferocitat.

Seràs la clau que obre tots els panys,
seràs la llum, la llum il·limitada,
seràs confí on l'aurora comença,
seràs forment, escala il·luminada!

Seràs l'ocell i seràs la bandera,
l'himne fecund del retorn de la pàtria,
tros esquinçat de l'emblema que puja.

Jo pujaré piament els graons
i en arribar al terme entonaré
el prec dels béns que em retornaves
sempre.

TEXT: VICENT ANDRÉS ESTELLÉS
MÚSICA: OVIDI MONTLLOR (1980)

Ich flehe dich an

Ich flehe dich an, Mutter einsamer Erde,
Ich umklammere deine Knie mit schmutzigen Nägeln,
Ich rufe einen Namen oder eine geheime Losung an,
Staubige Mutter, entführte Hoffnung.

Während das große Feuer oder die Bestialität
Wege verfolgt, dunkle Wege verfolgt,
klammere ich mich an dich, die ich am meisten liebte,
Und besinge den Tag des endlosen Morgens.

Der klare Weg, die tiefe Sprache,
Ein phosphoreszierendes Alphabet aus Steinen,
Ein Alphabet mit dem Schlüssel stets im Schloss,
Das reine Schicksal, der leuchtende Pfad.
Eine schöne Zukunft, in der Nacht immer ganz beleuchtet,
eine erhabene Gegend,

Du wirst die Hefe sein, durch die das Brot aufgeht,
Du wirst die Sonne sein und die Ernte.
Du wirst der Glaube sein und die verborgene Medaille,
Wirst Liebe sein und Bestialität,

Du wirst der Schlüssel sein, der alle Schlösser öffnet,
Du wirst das Licht sein, das unbegrenzte Licht.
Du wirst die Ferne sein, wo die Morgenröte beginnt,
Du wirst der Weizen sein, erleuchtete Treppe!

Du wirst der Vogel und die Flagge sein,
Die fruchtbare Hymne der Rückkehr des Vaterlands,
Ganz zerrissen vom aufsteigenden Emblem.

Ich werde fromm die Stufen ersteigen,
Und oben angekommen
Das Gebet der Güter, die Du mit immer
wieder zurückbrachtest

TEXT: VICENT ANDRÉS ESTELLÉS
MÚSICA: OVIDI MONTLLOR (1980)
Übersetzung: Reinhard Kissler – Universität zu Köln.

XLVI

A vegades és necessari i forçós
 que un home mori per un poble,
 però mai no ha de morir tot un poble
 per un home sol:
 recorda sempre això, Sepharad.
 Fes que siguin segurs els ponts del diàleg
 i mira de comprendre i estimar
 les raons i les parles diverses dels teus fills.
 Que la pluja caigui a poc a poc en els
 sembrats
 i l'aire passi com una estesa mà
 suau i molt benigna damunt els amples
 camps.
 Que Sepharad visqui eternament
 en l'ordre i en la pau, en el treball,
 en la difícil i merescuda
 llibertat.

SALVADOR ESPRIU (LA PELL DE BRAU) (1960)

XLVI

Manchmal ist es nötig und unvermeidlich,
 daß einer stirbt für ein Volk,
 doch niemals darf ein ganzes Volk sterben
 für einen einzelnen
 —merke dir das für immer, Sepharad.
 Sorge, daß fest gebaut sind die Brücken des Gesprächs,
 und trachte zu begreifen und zu lieben
 die verschiedenen Denkweisen und Sprachen deiner Kinder.
 Damit der Regen langsam,
 linde auf die Saat falle
 und die Luft gleich einer ausgestreckten Hand
 sanft und voll Güte
 über die weiten Felder streiche.
 Damit Sepharad ewig lebe
 in der Ordnung, im Frieden, in der Arbeit,
 in der schwierigen und verdienten
 Freiheit.

SALVADOR ESPRIU (DIE STIERHAUT)
 Übersetzung: Fritz Vogelgsang in S. Espriu, *Das Lyrische Werk*, 2.
 Band, Amman Verlag, Zürich, 2007

Fosses del silenci

Passen per damunt,
sense cap contemplació,
profanant la nostra història
amb absoluta impunitat,
la justícia es tapa els ulls:
quatre dècades després
els crims de la dictadura
encara no han sigut jutjats.

No descansarem,
seguirem recuperant
la memòria saquejada.
Exhumarem la veritat,
traurem a la llum del dia
les ferides del passat,
que encara resten obertes
i mai no deixen de sagnar.

Perduraran les conviccions,
amb noms i cognoms,
de milers de persones
que no van renunciar
a la seua llibertat,
que van morir sordament
lluny del camp de batalla.

Encara queda gent
que vol seguir investigant,
que no es conforma amb el silenci
com a única versió oficial.
Encara queda molta gent
que continua escorcollant
tots els registres del franquisme
cercant-hi els seus familiars.

Inevitablement
arribarà un dia en què els murs
que s'han alçat sobre les fosses
començaran a trontollar.
Els mausoleus de la vergonya
cauran pel seu propi pes,
perquè quan la terra brama
fa remoure els fonaments.

Perduraran les conviccions,
amb noms i cognoms,
de milers de persones
que no van posar preu
a la seua dignitat,
que van morir sordament
lluny del camp de batalla.

PAU ALABAJOS

Das Schweigen der Massengräber

Niedertreten,
ohne jede Rücksicht,
Schändung unserer Geschichte,
unter totaler Straflosigkeit,
die Justiz mit verbundenen Augen:
Nach vier Jahrzehnten
sind die Verbrechen der Diktatur
noch immer nicht gerichtet.

Wir werden nicht ruhen,
wir werden weiter das geplünderte
Gedächtnis zurückerobern,
wir werden die Wahrheit exhumieren,
die Wunden der Vergangenheit,
werden ans Tageslicht gezogen,
die immer noch offen sind,
und nicht aufhören zu bluten.

Die Überzeugungen bleiben bestehen,
mit Vor- und Nachnamen,
von tausend Menschen
die nicht
auf ihre Freiheit verzichteten,
die auf taube Weise starben,
weit weg vom Schlachtfeld.

Noch gibt es Menschen,
die weiterforschen wollen,
die mit dem Schweigen nicht zufrieden sind
als einzige offizielle Version.
Es gibt noch viele Menschen,
die weiter Franco-Register
durchsuchen,
um ihre Familienangehörigen zu finden.

Unvermeidlich
kommt der Tag an dem die Mauern,
die über den Massengräbern errichtet wurden,
beben werden.
Die Mausoleen der Schande
werden in sich fallen,
denn wenn die Erde brüllt
rüttelt sie an deren Fundamenten.

Die Überzeugungen bleiben bestehen,
mit Vor- und Nachnamen,
von tausend Menschen,
deren Würde
nicht zu kaufen war,
Die auf taube Weise starben,
weit weg vom Schlachtfeld.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Rita Baumann Bremenkamp.

Nit i boira

La història jutjarà
els assassins dels meus companys,
que han mort per defensar
obertament uns ideals.
Com podríem retre'ls
homenatge a cadascun dels lluitadors
que van perdre la vida
construint un món millor,
un món millor?

És inútil preguntar-nos
si les seues morts van ser en va,
perquè no n'hi ha marxa enrere,
no és possible reescriure el passat.
Com podríem mantenir viu el record
de tots aquells herois
que van posar-se mans a l'obra,
perseguint nous horitzons,
nous horitzons?

Em ve al cap només una manera
i és fer nostre el seu combat,
apropiar-nos de la lluita,
reivindicar el seu llegat:
esborrem l'empremta del feixisme,
plantem cara als opressors,
arranquem d'arrel les injustícies,
brindem en el seu honor.

PAU ALABAJOS

Nacht und Nebel

Die Geschichte wird
über die Mörder meiner Freunde urteilen,
die gestorben sind,
weil sie offen Ideale verteidigt haben.
Wie können wir jedem Einzelnen dieser Kämpfer
Ehre erweisen,
die ihr Leben dabei verloren haben,
eine bessere Welt zu schaffen,
eine bessere Welt?

Es ist zwecklos uns zu fragen,
ob ihr Tod vergeblich war,
weil es kein Zurück gibt, es ist nicht möglich,
die Vergangenheit noch einmal zu schreiben.
Wie können wir die Erinnerung
an all diese Helden lebendig erhalten,
die sich daran gemacht haben,
nach neuen Horizonten zu streben,
nach neuen Horizonten?

Mir fällt nur eine Art ein:
ihren Kampf zu unserem zu machen,
uns ihren Kampf anzueignen,
ihr Erbe zu fordern:
lasst uns die Spuren des Faschismus auslöschen,
lasst uns den Unterdrückern die Stirn bieten,
lasst uns die Wurzeln der Ungerechtigkeiten ausreißen,
lasst uns auf sie anstoßen.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Christine Schroth und Francina Massana –
Universität Konstanz.

Síl·labes de vidre

Em pregunte què ha fallat:
quin va ser el nostre error?
i no sé mai què respondre.
Ja n'hi ha prou
d'amagar la veritat,
de fingir el que no som.
Per què augmenta la distància
entre tu i jo?

És difícil acceptar
que la nostra relació
és una porta tancada
amb pany i clau,
que no es pot recuperar
un passat sense retorn,
que és moment de
plantejar-nos el final.

Mirarem de refer les nostres vides,
volarem cadascú pel seu costat.
Tractarem de mirar sempre avant
i no deixarem que la por
ens domine.

Queda l'amistat,
pots comptar amb mi
per al que necessites,
vine a buscar-me.
Queden els moments
que vàrem compartir,
queda la franquesa
i la complicitat.

Tinc un record meravellós
de tot el temps
que hem conviscut,
hem sigut inseparables
per molts anys;
tanmateix, ens destrossem
sense cap contemplació
ara que hem perdut les ganes
de lluitar.

PAU ALABAJOS

Silben aus Glas

Ich frage mich,
was schief gelaufen ist,
was war unser Fehler?
Und ich weiß nie,
was ich antworten soll.
Wir haben die Wahrheit
schon lange genug versteckt,
wir wollen uns nichts mehr vormachen.
Warum entfernen wir uns immer weiter voneinander?

Es ist schwierig zu akzeptieren,
dass unsere Beziehung
wie eine für immer verschlossene
Tür ist,
eine Vergangenheit ohne Rückkehr,
dass wir am Ende sind.

Wir versuchen beide,
unser Leben neu aufzubauen,
jeder fliegt für sich allein,
wir versuchen,
immer nach vorn zu schauen,
und lassen uns nicht von der Angst beherrschen.

Es bleibt die Freundschaft,
du kannst auf mich zählen,
egal was du brauchst,
komm zu mir.
Es bleiben die Momente,
die wir geteilt haben,
die Offenheit
und die Verbundenheit.

Ich habe eine wunderbare Erinnerung
an unsere lange
gemeinsame Zeit.
Wir waren viele Jahre unzertrennlich,
und trotzdem zerstören wir uns
ohne nachzudenken,
jetzt,
da wir die Lust zu kämpfen
verloren haben...

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Sabine Tyrra, Ralf Engerhardt, Petra Bahr und Till
Klister – Freie Universität Berlin.

Inventari

Passa l'hivern
i no aconseguisc
esborrar del record
alguns dels moments
especials que vam viure
durant els dos mesos
i els vint-i-un dies
que vàrem menjar-nos el món
tu i jo. Avui necessite
posar punt i a part,
vull fer inventari
de totes les coses
que m'has regalat
i que em són impossibles
de guardar al fons d'un calaix:

un sobre blau;
milions de missatges de text;
un e-mail que guarde
a consciència com un amulet;
un punt de llibre;
milers de cançons
amb la teua empremta dactilar;
un clauer que té forma
de sargantana;
un tiquet de l'últim peatge
abans de Sabadell;
un paquet bomba que no
va esclatar i conserve
en algun lloc segur.

Encara n'hi ha més:
tinc una targeta
de Can Rectoret;
un llarg poema, regal de Nadal;
mitja dotzena de fotos
penjades al facebook
i un pòster de Muse
rebregat; una entrada de cine
i aquestos texans;
tres nits a l'Escala,
el viatge a París
i cada ciutat que incendiàrem.
Són tants els records
que ja m'he descomptat...

PAU ALABAJOS

Inventur

Der Winter vergeht,
und ich schaffe es nicht
einige der besonderen Momente,
die wir erlebten,
aus meiner Erinnerung zu löschen;
diese zwei Monate
und einundzwanzig Tage,
in denen wir die Welt genossen haben, du und ich.
Heute muss ich
einen Schlusstrich ziehen
und ich will Inventur machen
und alles auflisten,
was du mir geschenkt hast,
und was ich nicht in den hintersten Winkel
einer Schublade packen kann:

ein blauer Briefumschlag;
Unmengen von SMS;
eine E-mail,
die ich gewissenhaft wie ein Amulett bewahre,
ein Lesezeichen,
tausende Lieder
mit deinen Spuren;
ein Schlüsselanhänger
in Eidechsenform;
ein Beleg von der letzten Mautstation
vor Sabadell;
eine Paketbombe,
die nicht explodiert ist
und die ich an einem sicheren Ort aufbewahre.

Es gibt noch mehr:
ich habe eine Visitenkarte
von Can Rectoret;
ein langes Gedicht, ein Weihnachtsgeschenk;
ein halbes Dutzend Fotos,
die in Facebook veröffentlicht wurden,
und ein zerknittertes Poster von Muse;
eine Kinokarte
und diese Jeans;
drei Nächte in L'Escala,
die Reise nach Paris
und jede Stadt, die wir aufgemischt haben.
Es sind so viele Erinnerungen,
dass ich mich schon erzählt habe...

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Sebastian Buchczyk, Karin Günther, Karl-Wolfgang Komarek, Klaus Legel, Alex Pösch und Aurel Swiergot – Goethe-Universität Frankfurt am Main.

Mil milions

Una part del món
mira de reüll,
amb indiferència,
l'altra part del món:
mil milions de persones
que no tenen res.

Són els excedents
de la humanitat,
homes invisibles
sense veu ni vot,
que es mengen la ràbia
amb forqueta i ganivet.

Viuen per sota el llindar
de la resignació,
amb un forat a l'estómac.
No tenen dret al futur,
el seu destí ja està escrit,
marcat amb tinta indeleble.

Busquen el seu lloc,
obstinadament,
en les clavegueres
del segle XXI,
saben que l'esperança
és un luxe molt car.

Exiliats d'arreu,
habitants d'enlloc,
són la cara oculta
de la prosperitat
amb què s'omplin la boca
els líders mundials.

PAU ALABAJOS

Eine Milliarde

Ein Teil der Welt
betrachtet verstohlen
und gleichgültig
den anderen Teil der Welt:
eine Milliarde Menschen
die nichts haben.

Sie sind der Überschuss
der Menschheit,
unsichtbare Menschen
ohne Stimme und ohne Recht
die sich von Wut ernähren
mit Gabel und Messer.

Sie leben unterhalb
der Resignationsgrenze,
mit knurrendem Magen.
Sie haben kein Recht auf Zukunft,
ihr Schicksal ist schon besiegelt,
unumkehrbar festgelegt.

Sie suchen ihren Platz,
krampfhaft,
in den Kloaken
des 21. Jahrhunderts,
wissend, dass Hoffnung
ein teurer Luxus ist.

Vertriebene von überall,
Bewohner von nirgendwo,
die Schattenseite
des Wohlstandes,
den sich die Mächtigen der Welt
schönreden.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Peter Neitzel, Patrick Heinzer, Sarah Jost, Annemarie Mohring, Constanze Gräsche, Judith Kraft, Andrea Felber, Guillermo Calvo de Mora, Alena Fraass, Carsten Sinner und Òscar Bernaus - Universität Leipzig, (IALT).

Contra el ciment

Barris de segona
que veuen passar el temps,
platges asfaltades,
formigó pertot arreu,
grues i bastides,
edificis, gratacels
que eclipsen
el sol de migdia.

Anem a la deriva,
sembla que hem perdut el nord,
hem venut el territori,
com sempre, al pitjor postor,
hem deixat que la cobdícia
ens sepulte les arrels
sota muntanyes de runa.

Sobren les paraules,
és moment d'entrar en joc,
de sumar les nostres forces
i aturar la destrucció.
És l'hora d'eixir al carrer,
d'alçar la veu
contra el ciment
que s'apodera del paisatge

Cases i més cases,
centenars de camps de golf,
centres comercials enormes,
hotels i urbanitzacions,
paradís de la rajola,
pàtria d'especuladors,
pirates de trage i corbata.

L'horta és devastada
sense cap contemplació
mentre s'ompli les butxaques
un polític qualsevol
que no entén d'ideologies
ni projectes de futur,
que no té vergonya ni escrúpols.

PAU ALABAJOS

Gegen den Zement

Viertel zweiter Klasse,
die die Zeit vorbeigehen sehen,
asphaltierte Strände,
überall Beton.
Kräne und Gerüste,
Gebäude, Hochhäuser,
die die Mittagssonne
verdunkeln.

Wir driften ab,
es scheint, wir haben den Kurs verloren.
Wir haben das Land verkauft,
wie immer an den schlechtesten Bieter.
Wir haben zugelassen,
dass die Habsucht unsere Wurzeln begräbt
unter Bergen von Bauschutt.

Genug der Worte,
es ist Zeit ins Spiel einzusteigen,
unsere Kräfte zu vereinen
und die Zerstörung aufzuhalten.
Es ist der Moment, auf die Straße zu gehen,
die Stimme zu erheben
gegen den Zement,
der sich der Landschaft bemächtigt.

Häuser über Häuser,
hunderte von Golfplätzen.
Rieseneinkaufszentren,
Hotels und Siedlungen.
Paradies der Fliese,
Heimat der Spekulanten,
Piraten in Anzug und Krawatte.

Das Feld wird verwüstet
ohne jegliches Nachdenken,
solange sich irgendein Politiker
die Taschen füllt,
der nichts von Ideologien
und Zukunftsprojekten versteht,
der weder Scham noch Skrupel hat.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Frauke Schmidt, Jakob Egetenmeyer und Dominik
Mletzko – Universität zu Köln.

Una nit a Berlín

Una nit a Berlín
a cos descobert,
sense escut ni cuirassa,
mirant-nos als ulls.
Una nit a Berlín
de grans confessions:
traiem els dimonis
a passejar.
Una nit a Berlín
deixant-nos la pell
en cada paraula
que pronunciem.
Una nit a Berlín
parlant del passat,
amb les galtes humides
i el cor fet un drap.
Una nit a Berlín
vagant pels carrers,
perdem, de seguida,
la noció del temps.
Una nit a Berlín
comptant cicatrius,
sumant les ferides
que compartim.

Una nit a Berlín,
seguim conversant,
contant-nos misèries
en un vell sofà.
Una nit a Berlín,
som dos confidents,
guardant les distàncies
per a un altre moment.
Una nit a Berlín
temptant a la sort,
intente besar-te
i no em correspons.
Una nit a Berlín,
ens quedem callats
durant una estona,
agafats de la mà.
Una nit a Berlín,
se'ns ha fet molt tard:
t'acompanye a casa,
abans de marxar.
Una nit a Berlín,
no cal dir res més,
amb aquesta abraçada
ens acomiadem.

PAU ALABAJOS

Eine Nacht in Berlin

Eine Nacht in Berlin,
unsere Seele entblößen.
Ohne Schild und Panzer
schauen wir uns in die Augen.
Eine Nacht in Berlin,
voller großer Offenbarungen,
gehen wir mit Dämonen
spazieren.
Eine Nacht in Berlin,
geben wir Blut und Schweiß
mit jedem Wort,
das wir sprechen.
Eine Nacht in Berlin,
sprechen wir von Vergangenheit.
Mit feuchten Wangen
und dem gebrochenen Herzen.
Eine Nacht in Berlin,
schweben durch die Straßen,
verlieren wir sehr schnell
unser Gefühl für Zeit.
Eine Nacht in Berlin,
wir zählen die Narben,
wir zählen die Wunden,
die wir teilen.

Eine Nacht in Berlin,
unterhalten wir uns weiter,
erzählen uns von unserem Leid
auf einem alten Sofa.
Eine Nacht in Berlin,
sind wir zwei Vertraute
halten Abstand
in einem anderen Moment.
Eine Nacht in Berlin,
versuche ich,
dich zu küssen
aber du erwidert nicht.
Eine Nacht in Berlin,
verbleiben wir in Schweigen
für eine Weile,
Hand in Hand.
Eine Nacht in Berlin,
es wurde sehr spät.
Ich begleite dich nach Hause,
bevor ich gehe.
Eine Nacht in Berlin,
man braucht nicht mehr zu sagen.
Mit dieser Umarmung
verabschieden wir uns.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Lara Calvo Santos, Inés María Crespo, Daniel Regnery und Rafael Markwald - Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität Bonn.

Zàpping

En els diaris res de nou,
tot són històries per a no dormir.
La guerra esclata lluny d'ací
i mai no els esguita la sang
ni als periodistes ni als botxins.

La terra és plana perquè ho diu
l'informatiu de Canal9:
la pluja ocupa els titulars,
Camps inaugura un hospital,
successos, falles i futbol.

La mordassa quotidiana,
Les tisoires de la Inquisició.
La mentida és moneda de canvi
en el regne de l'ambigüitat.
Estem farts d'observar
sempre el mateix angle
de la realitat.

L'apocalipsi ja ha arribat
a les pantalles de mig món,
via satèl·lit assistim
al nostre fatídic destí,
acomodats en el sofà.

El pa i el circ assegurats
per a un país anestesiats,
que ni tan sols mostra les dents
quan alguns membres del govern
són acusats de corrupció.

PAU ALABAJOS

Zapping

In den Zeitungen nichts Neues,
nur Geschichten, die einen nicht schlafen lassen.
Der Krieg bricht weit weg von hier aus,
und nie werden sie von Blut bespritzt,
weder die Journalisten noch die Henker.

Die Erde ist eine Scheibe, weil es die
Nachrichten auf Canal9 sagen:
der Regen füllt die Schlagzeilen,
Präsident Camps weiht ein Krankenhaus ein,
Tagesereignisse, Falles und Fussball.

Der tägliche Knebel,
die Schere der Inquisition.
Die Lüge ist das Wechselgeld
im Reich der Mehrdeutigkeit.
Wir haben es satt,
immer nur in dieselbe Ecke
der Wirklichkeit zu schauen.

Die Apokalypse ist schon
auf den Bildschirmen der halben Welt angekommen,
über Satellit nehmen wir
an unserem unseligen Schicksal teil,
bequem auf dem Sofa eingerichtet.

Das Brot und die Spiele sind gesichert
für ein Land unter Narkose,
das nicht einmal dann die Zähne zeigt,
wenn manche Regierungsmitglieder
wegen Korruption angeklagt werden.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Sandra Spinner, Madeleine Schmidt, Falk Seiler und
Susana Cañuelo – Universität Mannheim.

Eyjafjallajökull

No n'hi ha ningú
en l'aeroport.
Em quede esperant
que aparega el meu vol
sobreimprés al monitor,
però està cancel·lat
fins que la cendra del cel
no es desintegre del tot.
Millor, me'n torne a l'hotel.
Agafe el metro de nou,
des del vagó et faig un truc
per convidar-te a sopar,
si estàs lliure aquesta nit.
Avui no em vull sentir sol:
el meu llit és massa gran,
per què no et quedes amb mi
mentre s'adorm el volcà.

PAU ALABAJOS

Eyjafjallajökull

Der Flughafen
ist menschenleer.
Ich warte darauf,
dass mein Flug
auf der Anzeigetafel erscheint,
aber er ist gecancelt worden,
solange sich die Asche am Himmel
nicht vollständig aufgelöst hat.
Besser ich fahre zurück ins Hotel.
Ich nehme von neuem die U-Bahn,
vom Waggon aus rufe ich Dich an,
um Dich zum Abendessen einzuladen,
falls Du heute Abend Zeit hast.
Heute möchte ich nicht allein sein:
mein Bett ist zu groß,
warum bleibst Du nicht bei mir
während der Vulkan einschläft.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Katalanisch Studenten der Humbolt Universität zu
Berlin (Llengua catalana II).

València, 9 d'octubre

Sonen les dolçaines
 en el carrer Sant Vicent,
 més de quinze-mil persones
 volen fer sentir la veu.
 Les paraules cobren força,
 hem fet nostra la ciutat,
 ja s'enlairen les banderes
 per damunt dels nostres caps.

Missatges d'esperança
 en els càntics de la gent,
 el futur és patrimoni
 de qui creu en el present.
 És tan fàcil contagiar-se
 de l'eufòria dominant,
 bastirem els nostres somnis
 sense por a flaquejar.

És València, 9 d'Octubre,
 no podran fer-nos callar,
 cridarem amb tantes ganes
 que l'asfalt tremolarà.

Caminem com sempre,
 avançant contracorrent,
 la revolta és quotidiana
 i n'hi ha molta feina per fer.
 Salvarem tots els obstacles,
 és qüestió de voluntat:
 construirem una utopia
 amb les nostres pròpies mans

Redreçarem la història,
 mamprendrem un nou camí,
 girarem la vista enrere,
 lluitarem contra l'oblit.
 Aprendre de les errades
 que hem comés en el passat,
 escriurem en les façanes
 que estem farts de claudicar.

PAU ALABAJOS

Valencia, 9. Oktober

Es klingen die Dulzainas
 in der St.-Vicent-Straße,
 mehr als 15000 Menschen
 wollen sich Gehör verschaffen.
 Die Worte gewinnen an Macht,
 wir haben die Stadt zu unserer gemacht,
 die Fahnen werden schon geschwenkt
 über unseren Köpfen.

Hoffnungsvolle Botschaften
 in den Gesängen der Leute,
 die Zukunft ist Erbe derer,
 die an die Gegenwart glauben.
 Es ist so leicht, sich anzustecken
 mit der Euphorie, die alles erfüllt.
 Wir werden unsere Träume bauen,
 ohne Angst, schwach zu werden.

Es ist der 9. Oktober in Valencia,
 sie werden uns nicht zum Schweigen bringen,
 wir werden aus voller Brust schreien,
 dass der Asphalt bebt.

Wir laufen wie immer,
 schwimmen gegen den Strom
 der Aufstand findet täglich statt,
 und es gibt viel zu tun.
 Wir nehmen jede Hürde,
 es ist eine Frage des Willens:
 Wir bauen eine Utopie
 mit unseren eigenen Händen.

Wir werden die Geschichte zurechtrücken,
 einen neuen Weg einschlagen,
 mit dem Blick hinter uns
 werden wir gegen das Vergessen kämpfen.
 Wir werden aus den Fehlern lernen,
 die wir in der Vergangenheit begangen haben,
 wir werden auf die Häuserfassaden schreiben,
 dass wir es satt haben, unsere Wurzeln zu vernachlässigen.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Aizea Ollora , Nastassia Ostrowski, Julia Dorbandt, ,
 Waltraud Vohrer, Falk Seiler und Susana Cañuelo Sarrión
 Universität Mannheim.

Utòpics, idealistes, ingenus

D'acord, nosaltres som els utòpics,
idealistes, ingenus
que no fan més que somiar.
Però estem farts de creuar-nos de braços
mentre la terra s'afona
sota els nostres peus.

D'acord, sabem que no som perfectes,
tenim els nostres punts febles,
però aprenem dels errors.
Almenys vivim
amb la consciència tranquil·la,
perquè hem fet tot el possible
per tal de canviar el món.

D'acord, nosaltres som els il·lusos
guardians de causes perdudes,
inconformistes tossuts.
Però hem dit prou,
ja no volem refugiar-nos
darrere de les paraules,
ara passem a l'acció.

D'acord, ens falta molta experiència,
convé sumar els esforços,
i els càntics de tanta gent,
però anem creixent,
ens fem més forts cada dia,
mai no perdem l'esperança
i seguim avançant.

PAU ALABAJOS

Utopisten, Idealisten, Leichtgläubige

Zugegeben, wir sind Utopisten,
Idealisten, Leichtgläubige,
die ständig nur träumen.
Aber wir haben es satt,
mit verschränkten Armen zuzusehen,
wie die Welt vor unseren Augen untergeht.

Zugegeben, wir wissen, dass wir nicht perfekt sind,
wir haben unsere Schwächen,
aber wir lernen aus unseren Fehlern.
Wenigstens leben wir
mit dem ruhigen Gewissen,
alles Mögliche getan zu haben,
um die Welt zu verändern.

Zugegeben, wir sind Traumtänzer,
Verteidiger einer verlorenen Sache,
unangepasste Dickköpfe.
Aber genug gesagt,
wir wollen uns nicht mehr
hinter Worten verstecken,
jetzt schreiten wir zur Tat.

Zugegeben, uns fehlt viel Erfahrung,
daher sollten wir die Kräfte vereinen
und die Gesänge so vieler Menschen.
Aber wir wachsen
und werden mit jedem Tag stärker.
Niemals werden wir die Hoffnung verlieren
und immer weitermachen...

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Anne Herzog, Sabine Tyrra, Janusz Ogrodnik, Tobias
Nowacki, Britta Rühland – Freie Universität Berlin.

Tinc una mania inconfessable

Tinc una mania inconfessable
 i és que m'encanta capbussar-me
 en els teus ulls,
 tocar-te en silenci,
 besar-te lentament
 per tot el cos.
 L'alba ens sorprén
 mirant-nos tendrament.
 Després de la batalla
 sempre ve la calma:
 des del teu llit
 tot sembla diferent.

Tinc una mania incontrolable
 i és que m'agrada mossegar-te
 en el bescoll,
 ficar-te les mans
 per dins de la brusa,
 jugar amb els teus pits.
 I arrancar els botons
 dels teus pantalons,
 amb tan poca destresa
 que rodolem per terra
 com si fórem
 dos gladiadors.

Ja no aguante més,
 vaig a rebentar,
 sent calfreds per
 la columna vertebral.
 Quina sensació
 d'immortalitat!
 Com si tan sols existírem
 en el món nosaltres dos,
 com si acariciara els núvols
 amb les mans...

Sent una alegria irreprimible
 cada vegada que em desperte
 al teu costat
 i em ve a la memòria
 la nit increïble
 que se n'ha anat volant.
 Isc al carrer,
 camine entre la gent,
 és hora de somriure,
 és el moment d'escriure
 cançons que parlen
 del present...

PAU ALABAJOS

Ich habe eine unsägliche Manie

Ich habe eine unsägliche Manie,
 denn es beglückt mich,
 mich in Deine Augen zu versenken,
 dich schweigend zu berühren,
 dich langsam am ganzen Körper
 zu küssen.
 Die Morgenröte überrascht uns,
 während wir uns zärtlich anschauen.
 Nach der Schlacht
 überkommt uns die Ruhe:
 von Deinem Bett aus
 scheint alles anders.

Ich habe eine zügellose Manie,
 denn ich liebe es,
 in deinen Nacken zu beißen,
 meine Hände
 in deine Bluse zu stecken
 und deine Brüste zu liebkosen.
 Und dir die Knöpfe
 von der Hose zu reißen
 so ungeschickt,
 dass wir über den Boden rollen
 Als wären wir
 zwei Gladiatoren.

Ich kann nicht mehr,
 ich platze,
 ein Schauer läuft mir
 über den Rücken.
 Welch ein Gefühl
 Von Unsterblichkeit!
 Als ob es auf der Welt
 nur uns zwei gäbe,
 als ob ich mit meinen Händen
 die Wolken streichelte.

Immer, wenn ich an Deiner Seite erwache,
 fühle ich
 ein schrankenloses Glück,
 und ich erinnere mich
 an die unglaubliche Nacht,
 die wie im Flug vergangen ist.
 Ich gehe auf die Straße,
 mische mich unters Volk
 und fange an zu lächeln.
 Es ist der Moment,
 Lieder zu schreiben,
 die von der Gegenwart sprechen.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Reinhard Kissler – Universität zu Köln.

Línia 1

València consternada,
vestida de dol,
ciutat en penombra,
sinistre juliol.
Crespons i banderes,
silenci sepulcral,
semblants d'impotència
que mai no podrem oblidar.

Però com és possible?
Com ha pogut passar?
La gent es pregunta
i ningú vol parlar:
prou de comèdies,
volem la veritat,
sabem que el govern
té les mans tacades de sang.

No es pot negociar
amb el dolor,
ofendre les víctimes
de l'accident
sense pietat,
sense compassió,
aquesta és la gota
que fa vessar el got.

Per què tanta urgència
en la investigació?
Per què tanta pressa?
De què tenen por?
No n'hi ha responsables,
no n'hi ha dimissions:
democràcia tocada de mort,
tocada de mort.

No cal buscar
nous arguments
per creuar les fronteres
de la indignació.
Alcem-nos dempeus,
sense consol,
paraules en l'aire,
terratrèmols en el cor.

PAU ALABAJOS

Linie 1

València ist erschüttert,
in Trauer gehüllt,
eine Stadt im Halbschatten,
welch unheilvoller Juli.
Schwarze Trauerschleifen wehen still neben Flaggen
in einer Grabesstille,
sind das Antlitz unserer Hilflosigkeit,
die wir nie werden vergessen können.

Wie ist das bloß möglich?
Wie konnte das geschehen?
Fragen sich die Menschen,
doch niemand will Antwort stehen:
Genug von dem Theater,
wir fordern die Wahrheit,
wissen wir doch längst,
dass an den Händen der Regierung Blut klebt.

Mit Leid macht man
keine Geschäfte,
den Opfer des Unglücks
so weh zu tun,
ohne Feingefühl,
ohne Mitleid,
das ist der Tropfen,
der das Fass zum Überlaufen bringt.

Warum solche Überstürzung
bei der Aufklärung?
Warum solche Eile?
Wovor mögen sie Angst haben?
In dieser Sache gibt es weder Verantwortliche
noch Rücktritte:
Von Blut getränkte Demokratie,
Demokratie von Blut getränkt.

Unnötig
ist die Suche nach neuen Argumenten,
um die Grenze
zur Empörung zu überschreiten.
Lass uns aufrecht stehen,
ohne Trost,
mit Worten in der Luft
Erdbeben im Herzen.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Susann Günther und Ulrike Jarzyk - Humboldt
Universität zu Berlin.

Sense equipatge

Des del meu cotxe
és veu el cel tan net,
la mar en calma,
milers d'apartaments
a vora platja
que creixen com bolets.
Tornem a casa,
estem un poc cansats:
anit tocàrem
a una hora criminal,
però quin públic!
Ens van tractar genial...

Seguirem cantant ben fort
fins que ja no ens quede veu,
cantarem amb l'esperança a flor de pell.

Sense adonar-nos
el temps passa volant,
la carretera
és l'espina dorsal
d'un territori
que costa vertebrar.
Matem les hores
parlant de tot un poc,
sentint la ràdio,
somiant noves cançons.
Últim peatge,
pareix que ja estem prop...

PAU ALABAJOS

Ohne Gepäck

Von meinem Auto aus
sieht man den wolkenlosen Himmel,
das Meer liegt still da,
tausende von Appartements
am Rand des Strands,
die wie Pilze aus dem Boden schießen.
Wir kehren nach Hause zurück,
wir sind ein bisschen müde:
gestern Abend traten wir auf
zu einer kriminellen Uhrzeit,
aber was für ein Publikum!
Sie haben uns genial behandelt...

Wir werden weiterhin sehr laut singen
bis wir schon keine Stimme mehr haben,
wir werden mit voller Hoffnung singen.

Ohne dass wir es merken,
verfliegt die Zeit,
die Fernstraße
ist das Rückgrat
in einem Gebiet
das schwer zu strukturieren ist.
Wir schlagen die Zeit tot,
während wir über Gott und die Welt reden,
während wir Radio hören,
während wir von neuen Liedern träumen.
Die letzte Mautstelle,
wir sind scheinbar schon nah.

PAU ALABAJOS

Übersetzung: Katalanisch Studenten der Humbolt Universität zu
Berlin (Llengua catalana II).

VALÈNCIA, 9 D'OCTUBRE:

LA MOCADORADA

1. Llegeix aquest text sobre la celebració del dia 9 d'octubre a València:

La Mocadorada o Mocadorà [mokaorá] és una celebració popular de la ciutat de València i la rodalia, que té lloc cada 9 d'octubre, dia de Sant Dionís, coincidint amb la Diada Nacional del País Valencià. La tradició diu que els homes regalen a les seves parelles un mocador per al coll que embolica uns dolços de massapà, de diferents formes i colors, amb dues figures més grans fetes de massapà cuit: la piuleta i el tronador.

La llegenda diu que els massapans representen els fruits de l'horta de València que les valencianes van oferir a Jaume I¹ i a la reina Na Violant d'Hongria el 9 d'octubre del 1238, quan van entrar a València després de la conquesta. L'origen de la piuleta i el tronador és del segle XVI, quan el rei va prohibir celebrar la diada amb focs artificials. En resposta, els forners valencians van idear uns dolços de massapà que representaven els coets prohibits; molta gent diu que també representen els òrgans sexuals masculins i femenins. Per aquesta tradició, molts valencians consideren que Sant Dionís és el Dia dels Enamorats valencians; i és tradició que les dones conserven tots els mocadors que la seva parella els ha regalat des que van començar a festejar.

A tot el territori valencià, és una celebració des de l'any 1977, quan es va proclamar aquesta data el Dia Nacional del País Valencià. El 9 d'octubre de 1977 un milió de valencians i valencianes van sortir al carrer cridant "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia".

[Text adaptat de Wikipèdia - http://ca.wikipedia.org/wiki/Diada_Nacional_del_Pa%C3%ADs_Valenci%C3%A0]

¹ <http://www.bcn.cat/jaumeprimer/ca/>

Ara llegeix les següents afirmacions i digues si són veritables o falses:

- a) La festa de la Mocadorada es celebra a la totalitat dels Països Catalans. —
- b) Les figures de massapà representen els fruits de l'Horta de València. —
- c) Jaume I va ser el primer rei del territori que avui ocupa l'estat espanyol. —
- d) Al segle XVI el rei va prohibir els focs artificials. —
- e) Sant Dionís també és el dia 9 d'octubre. —
- f) El dia dels enamorats a València es celebra el 23 d'abril, igual que a Catalunya. —
- g) Durant el franquisme la Diada Nacional Valenciana va ser prohibida. —

2. Llegeix les paraules de la columna de l'esquerra i intenta trobar la definició corresponent.

Paraules:	Definicions:
1. Enlairar (v)	a) Alçament contra l'autoritat establerta, sedició amb agitació, amb avalot.
2. Càntic (n)	b) Transmetre per contagi, infectar.
3. Revolta (n)	c) Alçar enlaire.
4. Patrimoni (n)	d) Manifestació exagerada d'alegria, d'optimisme.
5. Contagiar (v)	e) Cara exterior d'un edifici on hi ha la porta principal.
6. Eufòria (n)	f) Mancar de força, de vigoria, etc., per a no cedir, per a fer un treball, per a persistir en una empresa.
7. Façana (n)	g) Conjunt de béns, valors i crèdits que posseeixen una persona o una institució.
8. Flaquejar (v)	h) Himne de lloança tret de diversos llibres bíblics. Composició poètica destinada a celebrar algun esdeveniment. Cant.

- 3. En la darrera classe hem treballat el futur. Ara escriu el futur dels següents verbs en la segona persona del plural (nosaltres):**

INFINITIU	FUTUR (2a plural: nosaltres)
Construir	
Cridar	
Escriure	
Salvar	
Aprendre	
Lluitar	
Girar	

- 4. Escolta la cançó i completa els espais buits amb les formes de futur dels verbs de l'exercici anterior.**

Atenció! També s'han "escapat" de la cançó algunes parts o capacitats del cos humà...

- 5. Ara tradueix la cançó a l'alemany.**

- 6. Del Roig al Blau - La Transició Valenciana**

Si t'interessa saber més coses sobre la Transició i la història del País Valencià, pots mirar aquest documental: <http://www.youtube.com/watch?v=ZrbDUmT7L3o>

VALÈNCIA, 9 D'OCTUBRE

Pau Alabajos, *Teoria del Caos* (2008)

Sonen les dolçaines²
 en el carrer Sant Vicent,
 més de quinze-mil persones
 volen fer sentir la _____.
 Les paraules cobren³ força,
 hem fet nostra la ciutat,
 ja s'enlairen les banderes
 per damunt dels nostres _____.

Missatges d'esperança
 en els càntics de la gent,
 el futur és patrimoni
 de qui creu en el present.
 És tan fàcil contagiar-se
 de l'eufòria dominant,
 bastirem⁴ els nostres somnis
 sense por a flaquejar.

És València, 9 d'Octubre,
 no podran fer-nos callar,
 _____ amb tantes ganes
 que l'asfalt tremolarà.

Caminem com sempre,
 avançant contracorrent,
 la revolta és quotidiana
 i n'hi ha molta feina per fer.
 _____ tots els obstacles,
 és qüestió de voluntat:
 _____ una utopia
 amb les nostres pròpies _____.

Redreçarem⁵ la història,
 mamprendrem⁶ un nou camí,
 _____ la vista enrere,
 _____ contra l'oblit.
 _____ de les errades
 que hem comés en el passat,
 _____ en les façanes
 que estem farts de claudicar⁷.

2 Das Flageolett

3 verdienen; gewinnen, erwerben.

4 (construir) erbauen, errichten

⁵ Redreçar: aufrichten; (que està corbat) gerade biegen; FIG wiedergutmachen

⁶ Mamprendre: variant valenciana de emprendre unternehmen; (escometre) s wenden an

⁷ auf|geben, -hören; (faltar als principis) sn Grundsätzen untreu werden

1.) Llegeix les definicions següents i esbrina quina paraula de la cançó descriuen.

- (1) El conjunt del cap, el tronc i les extremitats, o bé només la part del tronc.
- (2) Les persones i molts animals en tenen dos, situats a la cara, un a cada banda del nas.
- (3) Part prima que cobreix tot el cos de les persones i de molts animals.
- (4) Cadascun dels dos costats de la cara que van dels ulls fins a la barbeta.
- (5) Òrgan més important de la circulació de la sang.
- (6) Part final del braç, formada pel palmell i els dits.

2.) Subratlla les formes del present d'Indicatiu que trobes en la lletra de la cançó i classifica-les segons si són de la primera, segona o tercera conjugació.

3.) En la cançó hi ha unes quantes formes verbals acabades en -nt; són les formes del gerundi (-ar→-ant/ -er,-re→-ent/-ir→ -int).

Aquesta forma s'usa sovint amb el verb *estar* per expressar una acció en desenvolupament en el moment que parlem o durant un període llarg de temps. Completa les frases següents:

1 [A] La Sílvia porta cada dia el seu fill al parc. Escriu què veu la Sílvia al parc i què està fent cada persona utilitzant els verbs del requadre.

<i>llegir</i>	gronxar	parlar	dormir	pixar	estirar	pujar	perseguir	agafar
---------------	---------	--------	--------	-------	---------	-------	-----------	--------

0. Un home *està llegint* el diari.

1. Un gos _____ al costat d'un arbre.

5. Uns gats _____ un colom.

2. Uns nens _____ al tobogan.

6. Una senyora gran _____.

3. Una nena _____ les trenes a una altra.

7. Un lladre _____ la bossa de la senyora gran.

4. Una dona _____ la seva filla.

8. Un home _____ per telèfon.

4.) Tradueix la cançó a l'alemany.